

προλεταριακή

Προετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί, ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

σημαιο

δεκαπενθήμερη εφημερίδα του Κ.Ο. του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας (μαρξιστικού-λενινιστικού) www.kkempl.gr Σάββατο 23 Δεκέμβρη 2023 ■ χρόνος 42ος φ. 953 ■ 1.50€

Τα αδιέξοδα του συστήματος εντείνονται

Να ενισχύσουμε την επαναστατική προοπτική μέσα στη λαϊκή πάλη!

Μόνο χειρότερες μέρες για την εργατική τάξη, τον λαό και τη νεολαία έχει να τάξει το σύστημα της εκμετάλλευσης και της εξάρτησης. Η ρότα των εξελίξεων είναι αντιδραστική και αυτό αναδεικνύεται σε κάθε πτυχή της πολιτικής και κοινωνικής ζωής, μέσα και έξω από τη χώρα. Δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, μιας και αυτή η συνθήκη δεν είναι συγκυριακή, αλλά παράγεται νομοτελειακά από την ίδια τη φάση της κρίσης, των αδιεξόδων και των αδυσώπητων ανταγωνισμών που μαστίζουν το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό σύστημα. Και αν κάτι γίνεται όλο και πιο σαφές κάθε μέρα που περνάει, αυτό είναι ότι δεν υπάρχουν ούτε μπορούν να υπάρξουν αντίρροπες σε αυτήν τη ρότα τάσεις και δυνάμεις στο εσωτερικό του.

Ο εργασιακός και κοινωνικός μεσαίωνας θα συνεχίσει να απλώνεται. Η δια-

δικασία μετατροπής της χώρας σε μια απέραντη βάση των ΑμερικανοΝΑΤΟϊκών θα βαθύνει. Το ίδιο ισχύει και για τη βρώμικη εμπλοκή της ντόπιας άρχουσας τάξης στη σφαγή του παλαιστινιακού λαού από το σιωνιστικό κράτος-δολοφόνο που συνεχίζεται και κλιμακώνεται, αφού είναι «ιερές» για αυτήν οι αντιδραστικές τοπικές συμμαχίες που έχει συνάψει μαζί του καθ' υπόδειξη του κοινού υπερατλαντικού τους αφεντικού. Η φασιστικοποίηση της δημόσιας και πολιτικής ζωής όχι μόνο δεν θα πάψει να απειλεί κάθε αγωνιστικό σκίρτημα, αλλά όλο και περισσότερο θα αποτελεί στοιχείο της καθημερινότητας για την πλατιά μάζα των λαϊκών ανθρώπων. Το πολιτικό σκηνικό θα εξακολουθήσει να στρέφεται όλο και πιο δεξιά, με ενίσχυση και «κανονικοποίηση» των πιο μαύρων και επιθετικών αστικών φωνών και τάσεων.

Και όλα αυτά, ανεξαρτήτως του ποιος

θα διαχειρίζεται από κυβερνητικές θέσεις τις τύχες της χώρας, άσχετα από το αν και πώς το εγχώριο αστικό σύστημα θα απαντήσει στο πολιτικό του πρόβλημα, που εκφράζεται με την απουσία συγκροτημένης «εναλλακτικής» στη διακυβέρνηση Μητσοτάκη, στην κρίση του ΣΥΡΙΖΑ, στην αδυναμία του ΠΑΣΟΚ. Η επίδειξη πλήρους συμμόρφωσης στις ΝΑΤΟϊκές επιταγές από ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ, με την υπερψήφιση των αμυντικών δαπανών κατά την ψηφοφορία για τον προϋπολογισμό στη Βουλή, ήταν απολύτως χαρακτηριστική ως προς αυτό. Ακόμα περισσότερο, καμία επιρροή στην αντιδραστική πορεία των εξελίξεων δεν πρόκειται να έχουν τα εκλογικά ποσοστά, οι έδρες και οι κάθε λογής υπεύθυνες θέσεις στην αγκαλιά του συστήματος που αναζητά διακαώς το ΚΚΕ και οι δυνάμεις της ήττας και της υποταγής.

συνέχεια στη σελ. 2

Η οπαδική βία ξανά όπλο στα χέρια του συστήματος

Πέφτει και αυτό το καθήκον στις πλάτες του λαού και της νεολαίας, να μην δεχτούν κανενός είδους περιορισμό των δημοκρατικών τους δικαιωμάτων στο όνομα της πάταξης της όποιας εγκληματικότητας, εντός και εκτός γηπέδων. Να μην επιτρέψουν στο σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης να τους χρησιμοποιεί για να οξύνει το καταστατικό του οπλοστάσιο, που θα χρησιμοποιήσει, τελικά, εναντίον τους. Να μην αποδεχτούν και να μην νομιμοποιήσουν τη βία των δυνάμεων καταστολής.

(σελ. 5)

Ελληνοτουρκικά Συμπεράσματα της συνάντησης Μητσοτάκη-Ερντογάν

(σελ.7)

Εναντί στην επίθεση που συνεχίζεται - Κόντρα στη συνδικαλιστική απραξία! Να χαράξουμε το δρόμο προς τους νέους αγώνες

(σελ.11)

Η PISA γέρνει πάνω απ' τα κεφάλια εκπαιδευτικών και μαθητών

(σελ. 15)

Ουκρανία Προς αναθεώρηση στόχων από Δύση-NATO

(σελ. 16)

Προϋπολογισμός 2024, αντιλαϊκός από την αρχή ως το τέλος

Να δώσουμε φωνή στη φτώχεια

Ηλεκτρικό ρεύμα: το χρώμα της φτώχειας

(σελ. 12, 13)

Το επόμενο φύλλο της ΠΣ θα κυκλοφορήσει το Σάββατο 13 Γενάρη 2024

Παλαιστίνη, Γάζα

Βιβλική σφαγή, γενναία αντίσταση! Κραυγή και μήνυμα στους λαούς όλου του κόσμου

σελ. 17

Τα αδιέξοδα του συστήματος εντείνονται

Να ενισχύσουμε την επαναστατική προοπτική μέσα στη λαϊκή πάλη!

συνέχεια από τη σελ. 1

Μόνο η λαϊκή πάλη μπορεί να αναμετρηθεί με αυτά που έρχονται! Προϋπόθεση για αυτό, βέβαια, είναι να αναμετρηθεί με τον «εαυτό» της, με τις λογικές του συμβιβασμού που κυριαρχούν στο κίνημα και βάζουν διαρκώς εμπόδια και τρικλοποδιές στην ανάπτυξη της. Να οικοδομήσει απαντήσεις σε επαναστατική κατεύθυνση σε αντιπαράθεση με τις δυνάμεις του συστήματος και τα αδιέξοδά τους.

Τα αδιέξοδα της εξάρτησης

Η Ελλάδα της επενδυτικής βαθμίδας, των «δυναμικών ρυθμών ανάπτυξης», των «καλύτερων επιδόσεων ανάμεσα στις χώρες του ΟΟΣΑ», για τα οποία επαίρεται ο Μητσοτάκης, δεν έχει καμία σχέση φυσικά με τη σκληρή πραγματικότητα της εκτεταμένης φτώχειας και εξαθλίωσης που διαμορφώνεται για τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία. Για άλλη μια φορά, γίνεται φανερό σε όλους η ταξικότητα των διαφόρων οικονομικών δεικτών, που επιλεκτικά χρησιμοποιούνται και προβάλλονται από τις κάθε λογής «δεξαμενές σκέψης» -και όχι για αμιγώς «οικονομικούς» λόγους. Ο «ενάρτετος κύκλος» του αστικού κόσμου έχει ως απαραίτητη προϋπόθεση την κλιμάκωση της εκμετάλλευσης και της βαρβαρότητας που βιώνουν με ολοένα και μεγαλύ-

τερη ένταση η εργατική τάξη, ο λαός και η νεολαία.

Βέβαια, τα πραγματικά δεδομένα για την ντόπια εξαρτημένη άρχουσα τάξη κάθε άλλο παρά ειδυλλιακά είναι και απέχουν πολύ από αυτά που αρέσκει να παρουσιάζει η κυβερνητική προπαγάνδα. Απολύτως ενδεικτική ως προς αυτό, αλλά και αποκαλυπτική για τα χαρακτηριστικά του εγχώριου μεταπρατικού κεφαλαίου και της παραρτηρημένης στα ιμπεριαλιστικά μονοπώλια οικονομίας του, είναι η πρόσφατη μελέτη του ΙΟΒΕ. Σύμφωνα με τα στοιχεία που παρουσιάζονται σε αυτή, η συμβολή της βιομηχανικής παραγωγής και της μεταποίησης στο ΑΕΠ της χώρας ανήλθε πέρυσι στο 9,1%, κατατάσσοντάς τη στην τέταρτη θέση από το τέλος των κρατών της ΕΕ, μπροστά μόνο από κράτη-φορολογικούς παραδείσους, όπως η Μάλτα, η Κύπρος και το Λουξεμβούργο. Ενώ μετά το ξέσπασμα της κρίσης και τη μνημονιακή ιμπεριαλιστική επέλαση που ακολούθησε χάθηκε το 24% των θέσεων εργασίας στον συγκεκριμένο τομέα. Παράλληλα με αυτά, από τα στοιχεία της μελέτης αναδεικνύεται ξεκάθαρα η διαδικασία συγκέντρωσης-συγκεντροποίησης του κεφαλαίου που εξελίσσεται σταθερά και πρόκειται να γνωρίσει νέα κύματα, για τα οποία προετοιμάζει το έδαφος και με το παραπάνω ο πρόσφα-

τα ψηφισμένος φορολογικός νόμος. Αρκεί να αναφέρουμε ότι το 2008 δραστηριοποιούνταν στην εγχώρια μεταποίηση 85.000 επιχειρήσεις, ενώ το 2020 μόλις 36.000!

Σε αυτό το πλαίσιο της παραγωγικά αποσυγκροτημένης Ελλάδας της «βαριάς βιομηχανίας» του τουρισμού, με τους ντόπιους ιθύνοντες να προσβλέπουν στην καλύτερη περίπτωση στα κονδύλια των ΕΣΠΑ και του Ταμείου Ανάκαμψης για τις όποιες επενδυτικές «εκτινάξεις» φαντασιώνονται, η αντιπαράθεση που έχει φουντώσει εκ νέου στο εσωτερικό της ΕΕ για το νέο πλαίσιο δημοσιονομικών κανόνων φέρνει την άρχουσα τάξη σε ακόμα πιο δυσχερή θέση, πάρα το κλίμα αισιοδοξίας που επιμένουν να εκπέμπουν οι διάφοροι συστημικοί παράγοντες. Και αν για τις λαϊκές μάζες αυτή η συζήτηση προμηνύει νέα κύματα επίθεσης, η απαίτηση των ιμπεριαλιστικών αφεντικών για υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα, καθώς και η συνεχής υπενθύμιση της επικείμενης λήξης της περιόδου χάριτος των μνημονιακών δανείων το 2032 είναι σαφές ότι στενεύει και άλλο τα όποια περιθώρια κίνησης της αστικής «μας» τάξης.

Σε συνθήκες όξυνσης της γενικευμένης κρίσης του συστήματος και έντασης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, λοιπόν, ο εγχώριος αστικός κόσμος με τους πολλούς αντιπαρατιθέμε-

νους «προστάτες» βυθίζεται σε περιδίνηση και κάθε άλλο παρά μπορεί να χαράξει σταθερή κατεύθυνση, ακόμα και για τα πιο ζωτικά ζητήματά του. Το πρόσφατο «πάγωμα» του υφιστάμενου εξοπλιστικού προγραμματισμού των ενόπλων δυνάμεων από τον Δένδια αυτήν ακριβώς την πραγματικότητα αντικατοπτρίζει, ειδικά αν αναλογιστεί κανείς ότι θίγεται η αγορά των γαλλικής προέλευσης κορβετών. Το σίγουρο είναι ότι οι αιτίες του έχουν να κάνουν με αυτήν την ιμπεριαλιστική αντιπαράθεση πάνω στο «σώμα» της χώρας και κάθε άλλο παρά αφορούν αποκλειστικά τον «εξορθολογισμό των δαπανών» που επικαλέστηκε το υπουργείο Άμυνας.

Την ίδια στιγμή, μετά και τη συνάντηση Ερντογάν-Μητσοτάκη, η κατεύθυνση της αμερικανικής υπερδύναμης για τα «ήρεμα νερά» στην ελληνοτουρκική αντιπαράθεση, χάριν της συνοχής της ΝΑ πτέρυγας του ΝΑΤΟ, αναδεικνύει διαρκώς τα προβλήματα της και παράγει τριγμούς στο εσωτερικό της άρχουσας τάξης. Τις ανησυχίες της για την πορεία των εξελίξεων ανέλαβε αυτή τη φορά -μεταξύ άλλων- να εκφράσει το ΚΚΕ δια στόματος Κουτσούμπα, με την τοποθέτησή του για το απαράδεκτο της δέσμευσης για «αποχή από επιθετικές ενέργειες» και για το «αναφαίρετο δικαίωμα της επέκτασης των χωρικών υδάτων στα 12 ναυτικά

μίλια», αποδεικνύοντας ξανά τη βαθιά συστημική και υποταγμένη του φύση.

Όλα αυτά, λοιπόν, αποτελούν και το πραγματικό υπόβαθρο της συνεχούς «αναστάτωσης» που φαίνεται να επικρατεί στην κυβέρνηση της ΝΔ και συνολικά στο αστικό πολιτικό σύστημα. Με τελευταίο επεισόδιο τη νέα -ανάμεσα σε πολλές άλλες- παρέμβαση Σαμαρά για την τροπολογία Καϊρίδη και τις άδειες διαμονής στους μετανάστες εργάτες γης. Παρέμβαση που αποτέλεσε την αφορμή για μια αντιδραστική συζήτηση, η οποία ανέδειξε εκ νέου τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος της πολιτικής του συστήματος απέναντι στα θύματα του ιμπεριαλιστικού πολέμου και της φτώχειας, για τα οποία το ίδιο είναι υπεύθυνο. Για όλους αυτούς -και με ευκαιριακές εναλλαγές από τη μία πλευρά στην άλλη- οι πρόσφυγες και μετανάστες αντιμετωπίζονται είτε σαν κατώτερα όντα που πρέπει να χτυπηθούν ανελέητα, να διωχθούν, να φυλακιστούν, να βυθιστούν στον πάτο του Αιγαίου, είτε σαν εργαλεία προς υπερεκμετάλλευση και ξεζούμισμα στα ποτισμένα με αίμα «φρασουλωράφα».

Επίθεση χωρίς όρια και τέλος

Την ίδια ώρα που η καπιταλιστική ακρίβεια εξατμίζει το λαϊκό εισόδημα και δημιουργεί

Λάρισα

Πανθεσσαλικό συλλαλητήριο

Πανθεσσαλικό συλλαλητήριο πλημμυροπαθών έγινε το Σάββατο 16/12 στην κεντρική πλατεία της Λάρισας. Τρεις και πάνω μήνες από τις πλημμύρες του Σεπτεμβρίου και ο λαός της Θεσσαλίας βλέπει το μέλλον του σκοτεινό και αβέβαιο. Οι αποζημιώσεις δίνονται με μεγάλη καθυστέρηση, αφού το ένα τέταρτο δεν έχει λάβει ούτε τα 6.600 ευρώ για τα σπίτια του και 7 στους 10 αγρότες δεν έχουν λάβει ακόμα τα πρώτα 2.000 ευρώ που εξήγγειλε η κυβέρνηση. Η αποκατάσταση των ζημιών προχωράει με ρυθμούς χελώνας, με αναχώματα σπασμένα, δρόμους κομμένους, γέφυρες γκρεμισμένες, υποδομές κατεστραμμένες... Από την άλλη, με αφορμή τις πλημμύρες προωθούνται γενικότερες αντιδραστικές πολιτικές. Η καταστροφή αξιοποιείται από την κυβέρνηση και το κεφάλαιο σαν «επιχειρηματική ευκαιρία», για να εκχωρηθούν νέα «φιλέτα» και νέα πεδία κερδοφορίας στην «ιδιωτική πρωτοβουλία», για να προχωρήσει

παραπέρα η ιδιωτικοποίηση και η εμπορευματοποίηση κοινωνικών αγαθών. Τα έργα που προωθούνται με μορφή ΣΔΙΤ (Συμπράξεις Δημόσιου-Ιδιωτικού Τομέα) όπως π.χ. στον ΤΟΕΒ Ταυρωπού Καρδίτσας, τα σχέδια για αναδιάρθρωση καλλιεργειών με εγκατάλειψη των «υδροβόρων» καλλιεργειών όπως το βαμβάκι, το καλαμπόκι κ.λπ., η ιδιωτικοποίηση-εμπορευματοποίηση του νερού μέσα από την προωθούμενη κατάργηση-σγχώνευση των ΔΕΥΑ, η υποχρεωτική ιδιωτική ασφάλιση κατοικιών και επιχειρήσεων κ.ά. υπηρετούν την ιδεολογία της ΝΔ «όλα στο κεφάλαιο-όλα για το κεφάλαιο». Για τον λαό και τους εργαζόμενους, όλα αυτά σημαίνουν νέα βάρη στις πλάτες του, νέα αφαιμάξη, νέα φτωχοποίηση, χειρότερες μέρες.

«Σχεδόν 100 μαζικοί φορείς» -σύμφωνα με τους διοργανωτές- συμμετείχαν στο πανθεσσαλικό συλλαλητήριο. Και μόνο τα Διοικητικά Συμβούλια αυτών των «100 μαζικών φορέων» εάν συμμετείχαν,

θα είχαμε ένα από τα πιο μαζικά συλλαλητήρια. Μόνο που αυτοί οι 100 μαζικοί φορείς «συμμετείχαν» μόνο με την υπογραφή τους ή το πολύ-πολύ με 1-2 άτομα του ΔΣ. Έτσι, παρά τις πολλές υπογραφές, η μαζικότητα ήταν κάτω από τα αναμενόμενα και σίγουρα πολύ πιο κάτω από τις απαιτήσεις της περιόδου. Και ένα πρώτο συμπέρασμα είναι ότι για να παλευτούν τα λαϊκά προβλήματα, απαιτείται πραγματικό και όχι εικονικό μαζικό κίνημα. «Μαζικοί φορείς» που να είναι πραγματικά μαζικοί, που να έχουν υπόσταση, που να συσπειρώνουν πραγματικά και από τα κάτω τον λαό και τους εργαζόμενους και όχι «φορείς-σφραγίδες» που λειτουργούν σαν «πολύγραφοι» παραγωγής ανακοινώσεων.

Εκτός από τους διοργανωτές, στο συλλαλητήριο συμμετείχαν με πανό το Δίκτυο Αγώνα-Αλληλεγγύης Λάρισας και η αναρχική κατάληψη «Ντουρού». Επίσης, με διακριτό μπλοκ συμμετείχε και το ΚΚΕ(μ-λ), που για άλλη μια φορά αντιμε-

τώπιζε «υγειονομική ζώνη» από τα «κίτρινα γιλέκα» του ΠΑΜΕ. Όπως αναφέρεται και στην προκήρυξη που μοιράζονταν από το ΚΚΕ(μ-λ) «*γίνεται πλέον ξεκάθαρο πως η κυβέρνηση, η τοπική αυτοδιοίκηση και συνολικά το σύστημα που υπηρετούν, αδιαφορούν εγκληματικά για τη ζωή, την ασφάλεια και το βίος του λαού μας! Οι κάτοικοι της Θεσσαλίας και της χώρας δεν έχουν να αντιμετωπίσουν τόσο τα "ακραία καιρικά φαινόμενα" όσο μια ακραία ταξική και ακραία αντιλαϊκή πολιτική, που λεηλατεί το παρόν και το μέλλον τους. Για να ζήσουμε πρέπει να αγωνιστούμε! Και αυτό σημαίνει πως η οργή και η αγανάκτησή μας πρέπει να πάρουν μορφή και κατεύθυνση. Αυτή της οργάνωσης και του αγώνα. Για να αντισταθούμε μαζικά στην αντιλαϊκή πολιτική κυβέρνηση-ξένου και ντόπιου κεφαλαίου. Για να διεκδικήσουμε με καλύτερους όρους τα δικαιώματά μας. Για να υπερασπιστούμε τις ζωές και το μέλλον μας!*»

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ
την Έκδοση

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: Εσωτερικού: 45 ευρώ
Εξωτερικού: 65 ευρώ

ΑΡ. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: Εθνική Τράπεζα: IBAN: GR320110711000071148003461
BIC: ETHNGRAA

Προλεταριακή Σημαία Κωδ.3112

Εκδόσεις ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ, Αστική μη κερδοσκοπική εταιρία

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος Σύνταξης: Θ. Φωτόπουλος

Εδρα: Γραβιάς 10-12, 10678 Αθήνα, Τηλ: 2103303639 cpgml@otenet.gr Θεσ/νίκη, Συγγρού 24, Τηλ: 2310 278978 cpgmlthe@the.forthnet.gr www.kkempl.gr

προβλήματα επιβίωσης σε ολόενα και ευρύτερα τμήματα των μαζών, η έξωση σε οικογένεια αναπήρων με τη συνοδεία ΜΑΤ αποτελεί άλλο ένα στιγμιότυπο της αγριότητας της κυρίαρχης πολιτικής, που έχει στη φαρέτρα της ένα ολόκληρο νομοθετικό οπλοστάσιο από την τωρινή και τις προηγούμενες κυβερνήσεις για τη λεηλασία της λαϊκής κατοικίας, προς όφελος των κορικών που σήμερα ονομάζονται «servicers».

Και ενώ είναι πρόσφατη ακόμα η ψήφιση του αντιλαϊκού προϋπολογισμού, καθώς και του φορολογικού και ασφαλιστικού νομοσχεδίου, η κυβέρνηση δεν «επαναπαύεται» και εξαγγέλλει νέα καταγίδια αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων. Τους πρώτους μήνες του 2024 αναμένεται ορμαγδός νέων μέτρων, με πρώτο το νομοσχέδιο για την ίδρυση μη κρατικών ιδρυμάτων, ως παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων. Μια κίνηση που επιλεγεί να μην ανοίξει άμεσα και συνολικά το ζήτημα της αναθεώρησης του άρθρου 16, που αποτελεί πάγιο στόχο του συστήματος και από τα βασικά κεκτημένα των φοιτητικών αγώνων, αλλά σε πρώτη φάση να εγγράψει αντιδραστικές υποθήκες στην κατεύθυνση αυτή. Ο στόχος δεν είναι άλλος από το χτύπημα στον δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης, με την πίεση στα δημόσια ιδρύματα να λειτουργήσουν με ακόμα πιο αντιδραστικά και ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, ενώ είναι ξεκάθαρο ότι τα μη κρατικά ιδρύματα θα χρησιμοποιηθούν ως φορείς της ιμπεριαλιστικής πολιτικής των Αμερικάνων και Ευρωπαίων και σε αυτόν τον τομέα.

Ταυτόχρονα, συνεχίζεται ασταμάτητη η επίθεση στο δικαίωμα του λαού στην ίση και δωρεάν περίθαλψη, με νέα κύματά της να βρίσκονται προ των πυλών. Μέσα στους επόμενους μήνες αναμένονται βήματα στην κατεύθυνση προώθησης του «νέου» ΕΣΥ, με συγχωνεύσεις και κλεισίματα κλινικών και μονάδων σε όλη τη χώρα. Την ίδια στιγμή, ο Μητσοτάκης εξαγγέλλει αυξήσεις-κοροϊδία στις αποζημιώσεις εφημεριών, ενώ οι ιμάντες μεταβίβασης της κυρίαρχης πολιτικής, οι διοικητές των νοσοκομείων, επιβραβεύονται με σκανδαλώδη ποσά.

Πραγματικές απαντήσεις χρειάζεται η λαϊκή πάλη!

Η σιγή νεκροταφείου που κήρυξαν από κοινού οι συνδικαλιστικές ηγεσίες σε ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ με τις δυνάμεις της ήττας που κυριαρχούν στην αριστερά,

ενόψει της ψήφισης του προϋπολογισμού, με την όποια κίνηση να περιορίζεται σε μια πανελλαδική στάση εργασίας, αποτελεί άλλη μια έκφραση του προβλήματος του κινήματος και από την «ανάποδη» της ανάγκης που προαναφέραμε για την αναμέτρησή του με τον «εαυτό» του. Της ανάγκης να ξεπεραστεί ο κυβερνητικός-ρεφορμιστικός συνδικαλισμός, που στην καλύτερη περίπτωση έχει μετατρέψει τα σωματεία σε περιφερόμενες «σφραγίδες», και να εκκινήσει μια ολόκληρη διαδικασία οικοδόμησης πραγματικών οργάνων πάλης στα χέρια των εργαζομένων και του λαού.

Το ίδιο ακριβώς θα μπορούσε να επισημάνει κάποιος για το φρένο που έχει μπει το τελευταίο διάστημα στην εκδήλωση των αγωνιστικών διαθέσεων του λαού μας υπέρ του παλαιστινιακού λαού και της δίκαιης υπόθεσής του για λεύτερη και ανεξάρτητη πατρίδα, που σε έναν βαθμό εκφράστηκαν κατά την αμέσως προηγούμενη περίοδο. Φρένο που παράχθηκε από τη λογική και πρακτική της εκχώρησης της πρωτοβουλίας των κινήσεων για τις κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στο ΚΚΕ και τη γραμμή της ιμπεριαλιστικής-αστικής νομιμότητας που πρεσβεύει για το παλαιστινιακό ζήτημα. Όπως και σε πολλά άλλα ζητήματα, λοιπόν, η δορυφοριοποίηση μιας σειράς δυνάμεων γύρω από αυτό αποδεικνύεται ως η βασιλική οδός για το θάψιμο των όποιων προσπαθειών συγκρότησης κινήματος.

Και ενώ οι δυνάμεις του συστήματος ετοιμάζονται να εφορμήσουν, η ενασχόληση της ποικιλώνυμης αριστεράς με τις επερχόμενες ευρωεκλογές νομιμοποίησης του ιμπεριαλιστικού οργανισμού της ΕΕ δημιουργεί συνθήκες αποπλισμού των εργατών και του λαού.

Πιο επιτακτικά από ποτέ, επομένως, τίθεται η αναγκαιότητα να δοθούν πραγματικές απαντήσεις στα προβλήματα του κινήματος, να συνδυαστεί κάθε βήμα ανάπτυξης των λαϊκών αντιστάσεων και διεκδικήσεων με την υπηρετήση της κατεύθυνσης της αναμέτρησης, η οποία είναι η μόνη που μπορεί να δώσει πνοή και διάρκεια στους αγώνες της εργατικής τάξης, του λαού και της νεολαίας. Αυτήν τη διαλεκτική σχέση κινήματος-προοπτικής επιδιώκει να υπηρετήσει το ΚΚΕ(μ-λ) μέσα στην ταξική πάλη και από αυτή τη σκοπιά βαδίζει προς τη 10η Συνδιάσκεψή του και διαμορφώνει τις επεξεργασίες της.

Αποψη

«*Ήρθε η ώρα*», είπε ο Μητσοτάκης από το βήμα της Βουλής, κατά τη διάρκεια της συζήτησης του κρατικού προϋπολογισμού. Κεντρικός στόχος της κυβέρνησης για το αμέσως επόμενο διάστημα είναι η παράκαμψη του άρθρου 16 του Συντάγματος μέσα από την κατάθεση του νομοσχεδίου για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων ως παραρτήματα ξένων. Το χρονοδιάγραμμα είναι γνωστό. Το νομοσχέδιο κατατίθεται μέσα στις γιορτές των Χριστουγέννων, με κλειστές σχολές για να μην μπορούν οι φοιτητές να βρεθούν σε γενικές συνελεύσεις, με στόχο να πάει σε ψήφιση μέσα στον Γενάρη. Το επόμενο διακηρυγμένο βήμα της κυβέρνησης είναι η συνταγματική αναθεώρηση του άρθρου 16 με σκοπό την ίδρυση ελληνικών ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Από το παράθυρο και με εξπρές διαδικασίες επιχειρείται μία πραγματική τομή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ένα χτύπημα ιστορικών διαστάσεων στο δικαίωμα της νεολαίας στη δημόσια και δωρεάν παιδεία. Ποιους κυβερνητικούς στόχους έρχεται να εξυπηρετήσει η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, στους οποίους συμφωνούν όλα τα αστικά κόμματα και για τους οποίους πιέζουν εδώ και χρόνια οι ιμπεριαλιστές της ΕΕ και των ΗΠΑ;

Το φοιτητικό κίνημα μπροστά σε κεντρική μάχη Να μην περάσει το νομοσχέδιο για τη δημιουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων

- Βασικός στόχος είναι η άσκηση πίεσης για την εισαγωγή ιδιωτικών οικονομικών κριτηρίων λειτουργίας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση στην Ελλάδα. Το σύστημα της βαρβαρότητας θέλει να τελειώνει με την ελληνική «ανορθογραφία» των κατοχυρωμένων φοιτητικών δικαιωμάτων. Έτσι, η εμβόλιμη εμφύτευση εν μία νυκτί ιδιωτικών ανώτατων σχολών οι οποίες θα λειτουργούν με υψηλά δίδακτρα, θα δίνουν τη δυνατότητα διαγραφής του φοιτητή από την πρώτη ώρα, θα θέτουν σκληρές προϋποθέσεις φοίτησης κ.ά., έρχεται να περικυκλώσει ασφυκτικά τα δημόσια πανεπιστήμια με σκοπό να απογειώσει τους ταξικούς φραγμούς παντού. Ο ακόμη μεγαλύτερος κατακερματισμός των πτυχίων έρχεται να ενισχύσει τη διάλυση των επαγγελματικών δικαιωμάτων που τους αντιστοιχούν. Παράλληλα, η φοίτηση σε ένα αποστειρωμένο πλαίσιο ανυπαρξίας συνδικαλιστικών ελευθεριών κατά τα ιμπεριαλιστικά πρότυπα θα αποτελέσει σημαντικό βήμα για την κατάργηση των φοιτητικών συλλόγων. Θέλουν να χτυπήσουν τις δωρεάν σπουδές, τα ενιαία πτυχία και τις δημοκρατικές ελευθερίες που είχαν κατοχυρωθεί με την πάλη του φοιτητικού κινήματος.

- Βαθαίνει η εξάρτηση της χώρας. Τα παραρτήματα ξένων ιδιωτικών πανεπιστημίων φιλοδοξούν να αποτελέσουν ιμάντες μεταβίβασης εξειδικευμένου προσωπικού προς τις αντίστοιχες ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις (brain drain), ενώ δεν αποκλείεται και η παράλληλη ικανοποίηση ιμπεριαλιστικών επιδιώξεων στο πλαίσιο της εξάρτησης που ακόμη δεν έχουν φανεί (π.χ. «πράσινα» ιδιωτικά πανεπιστήμια για την προώθηση των ΑΠΕ), αλλά και η αμεσότερη παρέμβαση των ΗΠΑ στην ελληνική εκπαίδευση.

- Η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων θα ανοίξει ένα νέο πεδίο κερδοφορίας σε τμήματα του ντόπιου κεφαλαίου μέσω συμπράξεων και υπό την αιγίδα του ξένου κεφαλαίου που δραστηριοποιείται στον χώρο.

Φυσικά, δεν έχουμε μπροστά μας ένα σχέδιο συνολικής ιδιωτικοποίησης των πανεπιστημίων, αλλά ένα σχέδιο συνύπαρξης των ιδιωτικών με τα δημόσια, με στόχο την άσκηση πίεσης στην πολιτική κατεύθυνση που θέλει το ντόπιο και

ξένο κεφάλαιο. Άλλωστε, ο κρίσιμος ιδεολογικός και ταξικά καταναμητικός ρόλος της εκπαίδευσης, ακόμη και στο πλαίσιο του καπιταλισμού, απαιτεί έναν κάποιον «κεντρικό σχεδιασμό». Έτσι, βλέπουμε ότι στις χώρες της ΕΕ και στις ΗΠΑ, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια αποτελούν μειοψηφία. Ωστόσο, το τρίπτυχο «δωρεάν σπουδές-ενιαία πτυχία-ελευθερίες» δέχεται μεμιάς ένα ολόπλευρο και δυνατό χτύπημα.

Η παράκαμψη του άρθρου 16 μέσω του άρθρου 28 του Συντάγματος αποτελεί ένα τέχνασμα στο οποίο συνεργεί σύσσωμο το ντόπιο και το ξένο κεφάλαιο προκειμένου να πετύχει τον σκοπό του. Το άρθρο 28, που απλά και γενικόλογα αναφέρει ότι: «Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου (...) αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου» δεν θα μπορούσε επ' ουδενί να παρακάμψει ένα άρθρο του ίδιου του Συντάγματος, όπως το άρθρο 16, που ορίζει ότι: «Όλοι οι Έλληνες έχουν δικαίωμα δωρεάν παιδείας, σε όλες τις βαθμίδες της, στα κρατικά εκπαιδευτήρια. (...) Η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου». Φυσικά, δεν πρόκειται για νομικό ζήτημα, αλλά για εξόχως πολιτικό. Και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, καμία επίκληση στην αντισυνταγματικότητα του νέου νομοσχεδίου (που είναι υπαρκτή) δεν έχει νόημα. Η αστική τάξη και οι ιμπεριαλιστές συμπράττουν με αποφασιστικότητα για να σπάσουν κατοχυρωμένα δικαιώματα δεκαετιών του φοιτητικού κινήματος, εκμεταλλευόμενοι τη χρόνια οπισθοχώρησή του.

Μόνο οι φοιτητές με μαζικούς αγώνες, με την ανασυγκρότηση των φοιτητικών συλλόγων, με γενικές συνελεύσεις, καταλήψεις και διαδηλώσεις μπορούν να ανατρέψουν αυτή την εξέλιξη. Όπως το έκαναν και στο παρελθόν. Κι επειδή οι μνημές του νικηφόρου φοιτητικού κινήματος του 2006-2007, που μπλόκαρε την αναθεώρηση του άρθρου 16, είναι ακόμη живές, οι δυνάμεις της επίθεσης απεργάζονται κάθε λογής τεχνάσματα, ακόμη και τα πιο φαιδρά. Πέρα από τις αστικές δυνάμεις, το φοιτητικό κίνημα έχει να αναμετρηθεί στο εσωτερικό του και με τον ρεφορμισμό. Οι 126 φοιτητικοί σύλλογοι που κήρυξαν την αντίθεσή τους στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων συντονιζόμενοι στο συνέδριο του ...ΜΑΣ αποκαλύπτουν την προσπάθεια του ΚΚΕ να βάλει πολιτική ταφόπλακα εκ των προτέρων στη δυνατότητα του φοιτητικού κινήματος να ανασυγκροτηθεί. Η πρώτη δύναμη δε σκοπεύει να οργανώσει κίνημα. Αντιθέτως, μέσα από τη σύμφυση κόμματος-συλλόγων θέλει να προλάβει να ελέγξει την κατάσταση και αν είναι δυνατόν να ρυμολκήσει το σύνολο της υπόλοιπης αριστεράς σε ένα μίνιμουμ πλαίσιο 6 σημείων που παρουσίασε ο Ριζοσπάστης. Κατά την πάγια τακτική του ΚΚΕ όλη η φιέστα θα λήξει με την ψήφιση του νομοσχεδίου στη Βουλή, οπότε και θα βάλει πλώρη για τη μεγάλη μάχη των... ευρωεκλογών.

Για το αμέσως επόμενο διάστημα αποτελεί πρώτη προτεραιότητα η προετοιμασία των φοιτητών για κεντρική μάχη με στόχο την ανατροπή του σχεδιασμού της κυβέρνησης. Είναι ανάγκη να παλευτεί με θάρρος η γραμμή της αντίστασης και του αγώνα μέσα στους φοιτητές, κόντρα στον δυσμενή συσχετισμό. Να μπει μπροστά η γραμμή των Γενικών Συνελεύσεων-καταλήψεων-διαδηλώσεων για να μην περάσει το νομοσχέδιο Πιερρακάκη για την ίδρυση ξένων ιδιωτικών πανεπιστημίων, να μην περάσει η αναθεώρηση του άρθρου 16 και να υπερασπιστεί μαζικά η νεολαία το δικαίωμά της στη δημόσια και δωρεάν παιδεία.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ο συναγωνιστής Σ.Κ. προσφέρει στην Π.Σ. το ποσό των 100 ευρώ στη μνήμη της σ. Αφροδίτης, στη συμπλήρωση έξι μηνών από τον άδικο χαμό της.

Ο σ. Αρχολέων Αρτέμης από τα Χανιά προσφέρει στην Προλεταριακή Σημαία 100 ευρώ, στη μνήμη του Παναγιώτη Μπακατσάκη.

Φασιστικοποίησης βάθεμα Αστυνομική παρακολούθηση των γραφείων της ΛΑΕ-ΑΑ και συλλήψεις στη Θεσσαλονίκη

Σε μια ακόμα επιχείρηση τρομοκράτησης και ποινικοποίησης της πολιτικής δράσης προχώρησαν τη Δευτέρα, 11 Δεκέμβρη, οι αστυνομικές αρχές της Θεσσαλονίκης, κατ' εντολή των πολιτικών τους προϊστάμενων. Αυτή τη φορά, έξω απ' τα γραφεία της Λαϊκής Ενότητας - Ανυπότακτη Αριστερά, ενώ ανάλογη «επιχείρηση» είχε πραγματοποιηθεί την 6η Δεκέμβρη σε στέκι του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού χώρου και την 9η σε κάποιο ρεμπέτικο γλέντι φοιτητικών συλλόγων. Αστυνομικοί της ΟΠΚΕ σταματούσαν όσους μπαινόβγαιναν, έκαναν «εξακριβώσεις», έφτασαν μάλιστα και στο σημείο να φωτογραφίζουν τις ταυτότητες όσων σταματούσαν για «έλεγχο». Προσήγαγαν και συνέλαβαν, μάλιστα, και δύο φοιτητές, μέλη της νεολαίας της ΛΑΕ-ΑΑ, με την κατηγορία της «παράνομης βίας», γιατί είχαν συμμετάσχει νωρίτερα σε διαμαρτυρία Φοιτητικών Συλλόγων του ΑΠΘ ενάντια σε εθνικιστική εκδήλωση που πρόβαλε φασιστικές ομάδες, με τη συμμετοχή και ακροδεξιών πολιτικών παραγόντων.

Σημειώστε πως στις 9 Δεκέμβρη είχαν προσαχθεί στη Γ.Α.Δ.Θ. ακόμα δύο μέλη της ΛΑΕ-ΑΑ. Στον έναν μάλιστα η αστυνομία άσκησε κακοποιητική και εξευτελιστική συμπεριφορά. Τα «κρούσματα» αυτά δεν αποτελούν απλά έκφραση ενός «αυταρχισμού». Ένας τέτοιος «ψυχολογικός» χαρακτηρισμός απέχει πολύ απ' την απόδοση του τι πραγματικά προσβύει αυτό το σύστημα, οι πολιτικές του, οι κυβερνήσεις και οι μηχανισμοί του. Τα «κρούσματα» αυτά αποτελούν πλευρές της εξελισσόμενης φασιστικοποίησης της πολιτικής ενός συστήματος που καταρρακώνει δικαιώματα, που καταδικάζει το λαό στη φτώχεια, στην εξαθλίωση, στις πολεμικές επιβουλές των ιμπεριαλιστικών αφεντικών, που στερεί το ίδιο το μέλλον της νεολαίας. Και που μόνο με τη μαζική λαϊκή πάλη μπορεί να απαντηθεί. Καταγγελία για την τρομοκρατική αυτή επιχείρηση και τις συλλήψεις εξέδωσε και το ΚΚΕ(μ-λ).

Χανιά Να αθωωθούν οι 8 διαδηλωτές της 6ης Δεκέμβρη 2020!

Την Τετάρτη, 17 Γενάρη δικάζονται (από αναβολή απ' τις 4/11/22) οι 8 διαδηλωτές που είχαν συλληφθεί την 6η Δεκέμβρη του 2020 [ανάμεσά τους και 2 μέλη του ΚΚΕ(μ-λ)], στα Χανιά, κατηγορούμενοι για συμμετοχή στη συγκέντρωση που κάλεσαν μαζικοί φορείς στην επέτειο της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου, στην Πλατεία Αγοράς, που απαγορεύτηκε απ' την κυβέρνηση και χτυπήθηκε απ' την αστυνομία. Μια μέρα που, όπως και την 17η Νοέμβρη και την ημέρα της απεργίας της 26ης Νοέμβρη, η κυβέρνηση είχε επιβάλει πανελλαδική απαγόρευση των συναθροίσεων και προχώρησε σε δεκάδες συλλήψεις στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και αλλού, με υποκριτικό πρόσχημα την «προστασία» απ' την πανδημία, σ' ένα απαξιωμένο σύστημα περιθάλψης και με εργασιακούς και άλλους μαζικούς χώρους χωρίς τα στοιχειώδη μέτρα προστασίας. Στην πραγματικότητα επιδίωκε να «απαγορεύσει» και να ποινικοποιήσει κάθε έκφραση ξεσπάσματος αγώνων αντίστασης και διεκδίκησης από μεριάς του λαού. Ενόψει της δίκης, το ΚΚΕ(μ-λ) απηύθυνε κάλεσμα σε σωματεία, συλλόγους, συλλογικότητες για την πραγματοποίηση καμπάνιας, με έκδοση ψηφισμάτων, οργάνωση κινητοποιήσεων και πρωτοβουλίες με στόχο τόσο την αθώωση των 8 αγωνιστών όσο και την υπεράσπιση του δικαιώματος στη διαδήλωση, στην απεργία, στον ίδιο τον αγώνα.

Άνω Πετράλωνα Έξωση αναπήρων με ΜΑΤ και χημικά...

Το πρωί της Τρίτης 19/12, διμοιρίες των ΜΑΤ έσπευσαν στην οδό Τιμοδήμου και Κλεισθένους στα Άνω Πετράλωνα

δημοκρατικά δικαιώματα

Από την πορεία καταγγελίας της δολοφονίας, στην Ξάνθη

Όχι στη συγκάλυψη της δολοφονίας της 19χρονης Αϊσέ από αστυνομικό, σε τροχαίο!

Στις 6 Δεκέμβρη, στον Παλιό Ζυγό Ξάνθης, ένας αστυνομικός παρασύρει και τραυματίζει σοβαρά με το περιπολικό που οδηγούσε ένα 19χρονο κορίτσι, την Αϊσέ, που είχε βγάλει βόλτα το σκύλο της, και την εγκαταλείπει. Για τρεις ολόκληρες μέρες ο αστυνομικός αυτοπαρουσιαζόταν σαν... «αυτόπτης μάρτυρας του τροχαίου», θεωρώντας πως έτσι θα συγκάλυπτε την πράξη του. Η Αϊσέ, με κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις, μετά από περιπλάνηση απ' το Νοσοκομείο της Ξάνθης σ' αυτό της Καβάλας προς αναζήτηση... ΜΕΘ, κάνει τελικά τη ζωή της στις 12 Δεκέμβρη. Τελικά, οι αντιφάσεις και τα ψέματα του δράστη αστυνομικού οδήγησαν στην ομολογία του (μετά την πάροδο, βέβαια, του χρόνου για «αυτόφωρο»!), στη σύλληψή του και στην απαγγελία κατηγορίας για «φόνος εξ αμελείας». Ακόμα, βέβαια δεν ανακοινώνουν, καν, το όνομά του.

Μέσα στα ψέματα και τις δικαιολογίες, αυτός αρνήθηκε πως την εγκατέλειψε και είπε πως ειδοποίησε το ΕΚΑΒ, για να τον διαφύσουν στη συνέχεια, με οργή, οι συγγενείς της κοπέλας. Γίνεται για πολλοστή φορά φανερό το πώς αντιμετωπίζουν τη ζωή του λαού τα διάφορα αστυνομικά και κατασταλτικά σώματα, οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι και το σάπιο εκμεταλλευτικό και καταπιεστικό σύστημα που υπηρετούν. Ταυτόχρονα, όλοι αυτοί που απαρτίζουν τα σώματα αυτά έχουν «γαλουχηθεί» απ' το σύστημα που υπηρετούν με την απαξίωση, με την αδιαφορία, ακόμα και με το μίσος για τη ζωή των ανθρώπων του λαού, ώστε να λειτουργούν με τον τρόπο που λειτούργησε ο συγκεκριμένος. Και για να σώσουν το τομάρι τους, επίσης. Πόσο μάλλον όταν το συγκεκριμένο κορίτσι, θύμα αυτού του φονικού, ανήκει και στη μειονότητα της Ξάνθης! Όταν, μάλιστα, η συγκάλυψη, η αποφυγή της δημοσιότητας, το «κουκούλωμα», οι προσωπικές διαθεσιμότητες μέχρι «να κάτσει ο κουρνιαχτός», η αθώωση, οι «ποινές - χάδι» ή ακόμα και η αποφυλάκιση, έπειτα από λίγα χρόνια, για μεγαλύτερες καταδικές αποτελούν τον κανόνα είτε για τις συνειδητές αστυνομικές δολοφονίες είτε για τις... «κατά λάθος».

Η δολοφονία του κοριτσιού προκάλεσε την οργή και την αγανάκτηση της νεολαίας και του λαού της Ξάνθης, που διαδήλωσαν μαζικά στους δρόμους και προς την Αστυνομική Διεύθυνση της πόλης, καταγγέλοντας τη νέα αυτή αστυνομική δολοφονία και απαιτώντας να μη συγκαλυφθεί!

για να βοηθήσουν στην έξωση μιας οικογένειας αναπήρων (μιας γυναίκας 74 χρονών και του γιού της, 58 χρονών, με κινητικά προβλήματα) απ' το διαμέρισμα όπου ζούσαν, που είχε πλειστηριαστεί το Μάη του 2022. Για πάρα πολλή ώρα, οι δυνάμεις των ΜΑΤ επιτίθονταν, ρίχνοντας και χημικά στο συγκεντρωμένο κόσμο που διαμαρτυρόταν για την έξωση και παρεμπόδιζε ένα βαν να πλησιάσει για να φορτώσει τα πράγματα των ανθρώπων. Με τη βία των κλομπ και των χημικών, το βαν τελικά πέρασε. Η φασιστικοποίηση, ξανά, στην υπηρεσία της πολιτικής της εξαθλίωσης.

ΜΑΤ απέναντι στους πλημυροπαθείς αγρότες της Λάρισας...

...παρατάχθηκαν την Κυριακή 17 Δεκέμβρη, όταν αυτοί επιχείρησαν να καταλάβουν «συμβολικά» την Εθνική Οδό Αθήνας - Θεσσαλονίκης στο ύψος του Πλατύκαμπου. Οι αγρότες από τους Δήμους Αγιάς και Κιλελέρ, που κινητοποιούνται απ' τις 13 Δεκέμβρη, βρήκαν μπροστά τους, εκτός απ' τις ψεύτικες υποσχέσεις, και την κρατική καταστολή.

Τροποποιήσεις στον ποινικό κώδικα

Σταθερά στην κατεύθυνση έντασης της φασιστικοποίησης και της καταστολής των λαϊκών αγώνων

Όσο η επίθεση στα δικαιώματα του λαού και της νεολαίας εντείνεται, θα εντείνεται και η ανάγκη του συστήματος να θωρακιστεί για να την φέρει εις πέρας. Η ένταση της φασιστικοποίησης και της καταστολής είναι για το σύστημα μονόδρομος και αυτή η κατεύθυνση δεν θα μπορούσε να μην περνάει μέσα από το ίδιο το νομοθετικό πλαίσιο. Σε αυτή ακριβώς την κατεύθυνση κινείται το νομοσχέδιο που βρίσκεται σε δημόσια διαβούλευση και το οποίο επιφέρει ουσιαστικές τροποποιήσεις τόσο στον Ποινικό Κώδικα όσο και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι αυτοί οι κώδικες έχουν περάσει από χίλια μύρια κύματα τα τελευταία χρόνια, με σωρεία τροποποιήσεων, που κινούνται σε όλο και πιο αντιδραστική κατεύθυνση.

Παρ' όλα αυτά, οι τελευταίες εξελίξεις με τη νομοθετική πρόταση της κυβέρνησης διαμορφώνουν ένα ακόμα πιο ασφυκτικό πλαίσιο, το οποίο φυσικά έρχεται να «πνίξει» στοχευμένα όσους έχουν διαπράξει πλημμελήματα, καθώς και εκείνους που δεν θα έχουν την οικονομική δυνατότητα να σκάσουν ένα σκαμνο λεφτά, είτε για να προσφύγουν στα δικαστήρια είτε για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους, όταν σέρνονται σε αυτά.

Ουσιαστικά, κύριο μελμα της κυβέρνησης είναι η ένταση της καταστολής και αυτό επιτυγχάνεται με τη συνολικότερη αυστηροποίηση των ποινών που συντελείται μέσα από τις νέες διατάξεις, αλλά και από την τυποποίηση νέων αδικημάτων. Ενδεικτική είναι η θέσπιση πλέον του

Η οπαδική βία ξανά όπλο στα χέρια του συστήματος

Οσοβαρός τραυματισμός του αστυνομικού των ΜΑΤ στα επεισόδια στο Ρέντη έβαλε ξανά στις κυβερνητικές προτεραιότητες το ζήτημα της αντιμετώπισης της οπαδικής βίας.

Δυο μέρες μετά το περιστατικό έγινε διυπουργική σύσκεψη με τη συμμετοχή και του Μητσοτάκη, της οποίας οι αποφάσεις ανακοινώθηκαν άλλες δυο μέρες αργότερα και περιλάμβαναν: α) την απαγόρευση εισόδου φιλάθλων σε όλους τους ποδοσφαιρικούς αγώνες των ομάδων της Super League 1 για δύο μήνες, β) την εγκατάσταση καμερών υψηλής ευκρίνειας στα γήπεδα της Super League 1 και γ) την ποινική αναβάθμιση της δικαστικής έρευνας για όλες τις υποθέσεις αθλητικής βίας. Αν τα μέτρα δεν αποδώσουν ως τα μέσα Φλεβάρη, τότε ο αποκλεισμός των φιλάθλων από τα γήπεδα μπορεί να παραταθεί.

Η επιχειρηματολογία της κυβέρνησης θα μπορούσε να κατηγοριοποιηθεί σε δυο βασικές πλευρές, οι οποίες είναι προφανές ότι δεν αφορούν μόνο τον αθλητισμό και την οπαδική βία: το ποιους υπερασπίζονται και ποιους αντιμετωπίζουν.

Στο πρώτο, η κυβέρνηση και το κράτος κάνουν τα πάντα προς όφελος του λαού. Της μεγάλης πλειοψηφίας των αγνών φιλάθλων που έχουν απομακρυνθεί από τα γήπεδα εξαιτίας κάποιων λίγων ανεγκέφαλων. Των οικογενειών που κάποτε μπορούσαν να πάνε στο γήπεδο, αλλά τώρα δεν μπορούν.

Κι αλλού τα ακούμε αυτά: Η μεγάλη πλειοψηφία του λαού που στηρίζει την κυβέρνηση και οι ...γκρινιάρηδες της όποις αντιπολίτευσης. Η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζόμενων που ταλαιπω-

ρούνται από τους λίγους συνδικαλιστές με τις κινητοποιήσεις και τις διαδηλώσεις τους που κλείνουν τους δρόμους.

Αλλά δεν τα ακούμε για τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού που τρομάζει να μπει στο σουπερ μάρκετ και για την οποία, έτσι κι αλλιώς, το γήπεδο είναι μια πολυτέλεια που δεν χωράει στον στριμωγμένο οικογενειακό προϋπολογισμό. Το κράτος και η κυβέρνηση μιλούν εξ' ονόματος όλων μας, αλλά μόνο όποτε τους βολεύει.

Όσο για τη δεύτερη πλευρά, ο αντίπαλος είναι μια ασύδοτη, βίαιη, περιθωριακή μειοψηφία, η οποία δεν διστάζει να θέσει σε κίνδυνο τη σωματική ακεραιότητα ή και τη ζωή οποιουδήποτε. Και η οποία δεν αποκλείεται να είναι κομμάτι του οργανωμένου εγκλήματος, της μαφίας και άλλων σκοτεινών δυνάμεων. Η σύνδεση αυτή, έστω και όταν αναφέρεται ως πιθανότητα, αναβαθμίζει τα χαρακτηριστικά

του αντιπάλου, την απανθρωπιά, τη σκληρότητα και, τελικά, τη βία. Πάνω απ' όλα, ο αντίπαλος είναι βίαιος!

Κι έτσι, τι πρέπει να κάνει το κράτος για να προστατέψει τη μεγάλη πλειοψηφία ενάντια στην ακραία βία της μειοψηφίας; Φυσικά να είναι κι αυτό βίαιο. Η κρατική βία είναι δικαιολογημένη, γιατί είναι το μόνο όπλο που, τελικά, μπορεί να χρησιμοποιήσει η πλειοψηφία (μέσω των δυνάμεων καταστολής που την προστατεύουν) απέναντι στις ...δυνάμεις του σκότους! Στο κάτω κάτω, αν οι αστυνομικοί έχουν να κάνουν με διαβόλους, δεν μπορεί να είναι άγγελοι...

Αυτές ακριβώς οι αντιλήψεις είναι που προωθεί η κυβέρνηση και το σύστημα που υπηρετεί στη συζήτηση γύρω από την οπαδική βία. Όλα συγκλίνουν σε ένα πράγμα: Στην καταστολή του αντιπάλου με κάθε τρόπο, ακόμα κι αν αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να καταργηθούν δημο-

κρατικά δικαιώματα της μεγάλης πλειοψηφίας, των προστατευόμενων δηλαδή. Άλλωστε, ζητείται και η δική τους ανοχή σε αυτό, αν όχι η συναίνεση.

Έτσι, κουβέντα δεν είπε κανένας στα ΜΜΕ, τα οποία έκαναν για μέρες πολύωρα ρεπορτάζ για το θέμα, για την προσαγωγή των 400 ανθρώπων που απλώς βρέθηκαν στο γήπεδο εκείνη την ημέρα και αυτό τους καθιστούσε αυτόματα ύποπτους για το ρίξιμο της φωτοβολίδας που τραυμάτισε τον αστυνομικό. Ούτε για τη συμπεριφορά των λυσσασμένων συναδέλφων του στους προσαχθέντες, που βγήκε αυτές τις μέρες στη φόρα και συνοψίζεται λίγο-πολύ στο ...δόγμα: «χτυπήσατε δικό μας, θα σας τσακίσουμε» (δεν πρόκειται απλώς για δόγμα, οι προσαχθέντες καταγγέλλουν ότι αυτό ακριβώς τους έλεγαν όταν τους χτυπούσαν μέσα στις κλούβες)..

Και ποιος να πει άραγε τίποτα για τις κάμερες, τα ηλεκτρονικά εισιτήρια και την ταυτοποίηση καθενός που μπαίνει στο γήπεδο, όταν κι αυτά βοηθούν στο να βρεθούν και να τιμωρηθούν οι δράστες, ώστε να γίνουν ασφαλή τα γήπεδα. Στρωμένος ο δρόμος. Και θεμελιωμένος στους ασφυκτικούς ελέγχους της πανδημίας. Στις κάμερες των ΜΑΤατζήδων στις διαδηλώσεις, που τραβάνε ό,τι θέλουν και όσο θέλουν, ενώ αν τσακώσουν κάποιον να τραβάει με το κινητό τον βάζουν να τα σβήσει όλα μπροστά τους.

Το ΠΑΣΟΚ κατηγορήσει την κυβέρνηση γιατί δεν εφάρμοσε το μέτρο αυτό ως τώρα, αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ, δια στόματος Κασσελάκη, ζήτησε την «ουσιαστική λειτουργία των συστημάτων εποπτείας με κάμερες υψηλής ευκρίνειας (CCTV), είσοδο στα γήπεδα μόνο με ταυτοποίηση». Λίγα λεπτά αναζήτησης στο διαδίκτυο αρκούν για να αποκαλύψουν κατηγορηματικές τοποθετήσεις στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, μέχρι και του Τσίπρα πέρυσι, εναντίον του αντιδημοκρατικού μέτρου των καμερών. Τώρα ο νέος πρόεδρος ταυτίζεται με ΝΔ και ΠΑΣΟΚ και ...όλα καλά!

Πέφτει, λοιπόν, και αυτό το καθήκον στις πλάτες του λαού και της νεολαίας, να μην δεχτούν κανενός είδους περιορισμό των δημοκρατικών τους δικαιωμάτων στο όνομα της πάταξης της όποις εγκληματικότητας, εντός και εκτός γηπέδων. Να μην επιτρέψουν στο σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης να τους χρησιμοποιεί για να οξύνει το κατασταλτικό του οπλοστάσιο, που θα χρησιμοποιήσει, τελικά, εναντίον τους. Να μην αποδεχτούν και να μην νομιμοποιήσουν τη βία των δυνάμεων καταστολής ενάντια σε οποιουδήποτε μπορεί να θεωρήσουν βίαιες μειοψηφίες, γιατί τέτοιες έχουν θεωρήσει πολλές φορές στο παρελθόν και τις μάζες που αγωνίζονται και θα το ξανακάνουν.

Και ειδικά για τη νεολαία, να μη στρατευθεί στους οπαδικούς στρατούς που χρειάζονται οι μεγαλοϊδιοκτήτες των ΠΑΕ για να αποκτήσουν την απαραίτητη κοινωνική στήριξη ώστε να συνεχίσουν ανενόχλητοι να κλέβουν τον πλούτο της κοινωνίας. Αυτοί είναι το πραγματικό, το μεγαλύτερο οργανωμένο έγκλημα, με θύματα τις πλατιές λαϊκές μάζες, αυτό που οι δυνάμεις κρατικής καταστολής υπηρετούν και γι' αυτό δεν πρόκειται ποτέ να πατάξουν.

Να ξεχωρίσει η νέα γενιά ποιοι είναι πραγματικά οι εχθροί και οι φίλοι της και να στρέψει τη δικαιολογημένη οργή της ενάντια στο σύστημα που την καταπιέζει και όχι στους συνομήλικους με τα διαφορετικά κασκόλ, με τους οποίους δεν έχει τίποτα να χωρίσει, αλλά έναν ολόκληρο κόσμο να διεκδικήσει!

αδικήματος για διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας νοσηλευτικών ιδρυμάτων, η οποία τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, ενώ σε περίπτωση που τελούνται και βιαιοπραγίες, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή. Πρόκειται για μια ρύθμιση που είναι δεδομένο ότι θα αξιοποιηθεί ιδιαίτέρως όλο το επόμενο διάστημα, προκειμένου να καταστείλει τους αγώνες και τις κινητοποιήσεις των υγειονομικών.

Παράλληλα, ιδιαίτερης σημασίας κρίνονται οι ρυθμίσεις που αφορούν τη δυνατότητα αναστολής εκτέλεσης των ποινών στα πλημμελήματα. Ειδικότερα, η αναστολή εκτέλεσης της ποινής εφαρμόζεται πλέον σε **ποινές έως ενός έτους**, αντί για ποινές έως τρία χρόνια, όπως ισχύει μέχρι τώρα, ενώ για φυλάκιση **έως τρία έτη** προβλέπεται η δυνατότητα μερικής έκτισης αντί μετατροπής της ποινής σε χρηματική. Για τις ποινές **άνω των τριών ετών** δεν αναφέρεται ούτε δυνατότητα αναστολής ούτε μετατροπής, γεγονός που σημαίνει ότι οι τελευταίες θα εκτίονται κανονικά. Ουσιαστικά, οι παραπάνω ρυθμίσεις φέρνουν την αυστηροποίηση του νομοθετικού πλαισίου μέσα από τη δυσχέραση αναστολής έκτισης και μετατροπής των ποινών.

Δίπλα στα παραπάνω, η κυβέρνηση με τις τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προχωρά πολλά βήματα μπροστά στην κατεύθυνση κατάργησης της δίκαιης δίκης. Με μια διάταξη δώρο προς τα δικά της παιδιά, έρχεται και εξαιρεί τους αστυνομικούς από την κατάθεση στα ακροατήρια. Έτσι, για μια σειρά περιπτώσεις που αγωνιστές τραβιούνται σε στημένες δίκες και φορτώνονται αδικήματα βάσει των εκθέσεων σύλληψης των αστυνομικών, καταργείται η υποχρέωση του αστυνομικού να εμφανιστεί στο δικαστήριο και να εξεταστεί από τον δικαστή και τους δικηγόρους. Η σημασία του παραπάνω αναδεικνύεται από το γεγονός ότι στην πλειοψηφία των περιπτώσεων αυτών, μέσα από την εξέταση των αστυνομικών αναδεικνύονταν οι αντιφάσεις τους και κατέρρεαν τα σαθρά και στημένα κατηγορητήρια, κάτι το οποίο πλέον θα αποτρέπεται. Την ίδια στιγμή, εισάγεται πρόβλεψη σύμφωνα με την οποία μάρτυρες και κατηγορούμενοι μπορούν να εξετάζονται απομακρυσμένα, με τεχνολογικά μέσα, καταργώντας με αυτό τον τρόπο την αμεσότητα της ακροαματικής διαδικασίας.

Σε πλήρη σύμπλευση με όλα τα παραπάνω αυξάνονται τα ποσά που καλείται κάποιος να καταβάλει στα πλαίσια μιας δίκης, ενώ χτυπιέται και το δικαίωμα άσκησης έφεσης σε μια σειρά αποφάσεις. Τέλος, η νομιμοποίηση της δικαστικής αυθαιρεσίας έρχεται μέσα από την κατάργηση του Πενταμελούς Εφετείου, γεγονός το οποίο σημαίνει ότι πλέον αποφάσεις πολυμελών δικαστηρίων θα ελέγχονται στον δεύτερο βαθμό από μονομελές δικαστήριο!

Τα παραπάνω αποτελούν μια ενδεικτική μόνο καταγραφή των τροποποιήσεων που δρομολογούνται προς ψήφιση, η οποία αν και δεν μπορεί να καλύψει το μέγεθος και την έκταση των αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων, αρκεί για να γίνει αντιληπτός ο τρόπος με τον οποίο η κυβέρνηση προχωρά στη θωράκιση ενός συστήματος που δεν έχει παρά να εντείνει την επίθεσή του απέναντι στα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα.

Όλα τα παραπάνω συνοδεύονται και με την απαραίτητη προπαγάνδα. Έτσι ο υπουργός Δικαιοσύνης βάζοντας μπροστά το δόγμα «νόμος και τάξη» χτίζει το αφήγημά του, δήθεν για προστασία των θυμάτων, με σκοπό μέσα από τα επικοινωνιακά παιχνίδια να αποπροσανατολίσει από τα πραγματικά επίδικα και την πραγματική στόχευση των παραπάνω αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων.

Είναι ξεκάθαρο ότι βασικός στόχος τους είναι να προχωρήσουν στην κατεύθυνση θωράκισης του κράτους και αυστηροποίησης του νομοθετικού οπλοστασίου του, ώστε να είναι σε θέση να καταστείλει κάθε αντίσταση που πρόκειται να ξεσπάσει. Έτσι, θα πρέπει να σκέφτεται κανείς διπλά και τριπλά το αν θα βγει στον δρόμο και αν θα σηκώσει κεφάλι. Και αν τελικά το κάνει, θα πρέπει να ξέρει ότι μέσα από συνοπτικές και «νόμιμες» διαδικασίες θα κρίνεται παράνομος και θα τιμωρείται αυστηρά που τόλμησε να αμφισβητήσει το ισχύον πλαίσιο.

Μπροστά στο σύνολο αυτών των αντιδραστικών εξελίξεων, ο λαός και η νεολαία δεν μπορούν και δεν πρέπει να μένουν παρατηρητές. Η ένταση της τρομοκρατίας και της καταστολής που διαπερνά κάθε πτυχή αυτού του σάπιου συστήματος πρέπει και θα τους βρει απέναντι, μέσα από τη συγκρότηση των αγώνων για την υπεράσπιση των λαϊκών και δημοκρατικών δικαιωμάτων.

ΣΥΡΙΖΑ

Ένα δεξιό κόμμα με τα όλα του

Η πορεία δεξιοποίησης του ΣΥΡΙΖΑ καλά κρατεί και ο καινούργιος αμερικανοθρεμμένος αρχηγός έχει ξεκινήσει περιοδεία για να δώσει δείγματα στην αστική τάξη και τους ιμπεριαλιστές που τον «έσπρωξαν» στην ηγεσία του κόμματος που πριν πολλά χρόνια ανήκε στη ρεφορμιστική αριστερά.

Από τα λεγόμενα εθνικά θέματα μέχρι τον εξοβελισμό της ταξικότητας, ο νεοεκλεγείς Στέφανος Κασσελάκης παίρνει θέση και αναπαράγει ό,τι πιο σάπιο και τετριμμένο έχει να προσφέρει ο καπιταλισμός. Στην ομιλία του στους Νέους Επιχειρηματίες την προηγούμενη εβδομάδα, αφού καταπίστηκε με το ζήτημα της φορολογίας και την επιχειρηματικότητα, δήλωσε: «Υπάρχει μακρά ιστορία της Αριστεράς με τη λέξη επιχειρηματικότητα, με τη λέξη κεφάλαιο. Εμείς είμαστε με την κοινωνία. Θέλουμε δικαιοσύνη παντού. Θέλουμε ένα δημόσιο τομέα που να δουλεύει για όλους αποδοτικά, με πλήρη διαύγεια. Θέλουμε μια χώρα που επιτέλους θα καθαρίσει από τη διαπλοκή που την μαστίζει εδώ και δεκαετίες...».

«Θέλουμε να είναι ευτυχισμένος και επιτυχημένος ο Έλληνας. Δεν θα χωρίσουμε τους Έλληνες ταξικά, έχουμε ζητήσει αρκετή δικαιοσύνη ως έθνος. Δεν χρειάζεται άλλο. Ας φτιάξουμε μία καλύτερη κοινωνία και να φτιάξουμε και μία οικονομία για όλους μας».

Το παραμύθι του «δικαιοσύνη παντού», το οποίο χρησιμοποίησε σαν κεντρικό σύνθημα στις προηγούμενες εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ του Αλέξη Τσίπρα, αναπαράγει ξανά ο καινούργιος πρόεδρος και επεξηγεί ότι δεν θα χωρίσει τους Έλληνες ταξικά. Δυστυχώς για αυτόν, η ταξική διαίρεση της κοινωνίας υπάρχει και δεν περιμένει κανέναν Κασσελάκη ή Τσίπρα να την επιβεβαιώσει. Υπάρχει όσο η κοινωνία που ζούμε λειτουργεί με τον κεφαλαιοκρατικό τρόπο παραγωγής και οι πολλοί πουλάνε την εργατική τους δύναμη σε μια χούφτα παράσιτα, για να μπορέσουν να ζήσουν. Η δικαιοσύνη που ευαγγελίζεται, λοιπόν, ο εξ Αμερικής ερχόμενος πρόεδρος είναι και αυτή ταξικά χρωματισμένη, γιατί στις καπιταλιστικές κοινωνίες δεν υπάρχει παντού και για όλους. Υπάρχει δικαιοσύνη για λίγους και αδικία για το μεγαλύτερο κομμάτι του πληθυσμού και αυτό δεν ανατρέπεται με κενές εκφράσεις και απατηλά-απολιτικά συνθήματα. Αλλά κερδίζεται με οργανωμένα κινήματα διεκδίκησης και ανατροπής. Η ταξικότητα υπάρχει, θέλει δε θέλει ο Σ. Κασσελάκης, και η ενότητα που ευαγγελίζεται μαζί με την κοινωνία και την οικονομία για όλους είναι άλλο ένα από τα πολλά κακοκαμωμένα ψέματα που λέει με τους συντρόφους του, για να αποκρύψουν το πόσο εκμεταλλευτική είναι η κοινωνία και προπαντός πως και εκείνοι, όταν θα έρθει η ώρα τους, θα συνεχίσουν και θα εντείνουν αυτή την εκμετάλλευση.

Ζηλεύει όλο το δεξιό φάσμα τη φρασολογία για ταξικό διαχωρισμό του έθνους που φέρνει δικαιοσύνη και τρίβουν τα χέρια τους μέχρι και οι φασίστες με τέτοιες δηλώσεις. Αλλά αυτά είναι ένα ελάχιστο δείγμα από την προσπάθεια του μορφώματος αυτού να γίνει ένας αστικός πυλώνας που θα μπορεί να κυβερνήσει προς όφελος της εξαρτημένης

αστικής τάξης και των ιμπεριαλιστικών αφεντικών της. Η στάση όσον αφορά την Ουκρανία και τη διεύρυνση του ΝΑΤΟ είναι αυτή που υπαγορεύουν τα think tanks που έσπρωξαν την εκλογή του, όπως βέβαια και η στάση του στο ματοκύλισμα του παλαιστινιακού λαού. Η «σωστή πλευρά της ιστορίας», που εξήγγειλε πρώτα ο Κυριάκος Μητσοτάκης, η πλευρά των δολοφόνων και των εκμεταλλευτών του πλανήτη έχει έναν νέο υπερασπιστή στο πρόσωπο του καινούργιου αρχηγού του ΣΥΡΙΖΑ. Αντίστοιχα και στο ζήτημα των ελληνοτουρκικών, η όποια διαφοροποίηση δεν είναι ουσίας, αλλά προσπάθεια να δοθούν δείγματα καλής γραφής στο κεφάλαιο και την αστική τάξη. Γι' αυτό και στην πρόσφατη επίσκεψη του Ερντογάν στην Αθήνα, «κομβικό» στοιχείο κριτικής για τον Σ. Κασσελάκη δεν ήταν τίποτα άλλο από την υπόκλιση Γεραπετρίτη στον Τούρκο Πρόεδρο. Είναι φανερό ότι στα βασικά στοιχεία πολιτικής της ΝΔ ο Κασσελάκης είναι σύμφωνος και παίζει το χαρτί του πατριωτισμού, για να καϊδέψει το πιο δεξιό και συντηρητικό ακροατήριο.

Ακόμα και στα κοινωνικά ζητήματα, η συντηρητικότητα και η ταύτιση με το κράτος της καταστολής και της υποταγής στα συμφέροντα που (δεν) κρύβονται πίσω από τον οργανωμένο αθλητισμό, είναι εμφανής. Τα 4 μέτρα Κασσελάκη για τη βία στα γήπεδα είναι μέτρα αστυνόμευσης και ελέγχου και κλείσιμο των ματιών στους ομαδάρχες που μένουν στο απυρόβλητο. Είναι μέτρα που δεν απαντάνε τίποτα και δεν μπορούν να εγγυηθούν τίποτα για τον αθλητισμό αλλά και τους φιλάθλους.

Στόχος είναι η προσέγγιση ακόμα και της εκκλησίας και των πιο συντηρητικών κομματιών της κοινωνίας. Εξ ου και τα αντίστοιχα «ανοίγματα» ή καλύτερα τα

σταυροκοπήματα, αλλά και οι δηλώσεις για τον διαχωρισμό κράτους και εκκλησίας που θα γίνουν «πρώτα ο Θεός», άμα εκλεγεί. Βασικός, όμως, στόχος είναι η μεσαία τάξη και απ' ό,τι γίνεται κατανοητό, αν θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ εκλογικά να έχει μέλλον, πρέπει να προσπαθήσει να ξανακερδίσει τα μεσοστρώματα, τα οποία του γύρισαν την πλάτη στις τελευταίες εκλογές. Για αυτό και η μεγάλη έμφαση στο νέο φορολογικό και τους ελεύθερους επαγγελματίες, για αυτό και οι συνεχείς υποσχέσεις για διευκολύνσεις στους νέους επιχειρηματίες και η μόνιμη επίκληση στην ανάπτυξη και την επιχειρηματικότητα. Και όλα τα προηγούμενα προφανώς: τα εθνικά, τα ταξικά, τα αναπτυξιακά, το καλό δημόσιο που θα δουλεύει για όλους. Τι άλλο είναι εκτός από προσπάθεια να πειστούν τα μεσαία και ανώτερα στρώματα ότι μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να είναι εκφραστής τους; Ότι μπορεί να τα διασφαλίσει και να προσφέρει σταθερότητα; Αυτό δηλαδή που δεν πίστευαν τα μεσοστρώματα πως μπορούν να έχουν με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και του γύρισαν την πλάτη στις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις. Αυτό προσπαθεί να εκφράσει ο ΣΥΡΙΖΑ και για αυτό δίνει διαπιστευτήρια ο καινούργιος πρόεδρος του όπου σταθεί. Το ζήτημα είναι ότι ακόμα δεν πείθει και χάνει έδαφος, ενώ η ΝΔ παίζει προς το παρόν μόνη της, χωρίς αντίπαλο στο κοινοβουλευτικό παιχνίδι. Αυτή η κατάσταση τροφοδοτεί περισσότερες εξελίξεις στον ΣΥΡΙΖΑ και πιέζει για ακόμα πιο δεξιά και συστημική μετατόπιση. Αυτή η κατάσταση επ' ουδενί δεν δικαιώνει το κομμάτι της Νέας Αριστεράς (τρομάρα της) που έφυγε, μιας και αυτό έχει τα χέρια του βαμμένα με αίμα, μνημόνια και αντιλαϊκά μέτρα. Έτσι κι αλλιώς, όλοι μαζί τα... φάγανε και τα ψηφίσανε τα χρόνια διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Επιστολική ψήφος

Αλλοίωση του εκλογικού σώματος και εκτεταμένη νοθεία

Την εφαρμογή της επιστολικής ψήφου για τις ευρωεκλογές και τα δημοψηφίσματά για «όποιον επιθυμεί εντός και εκτός Ελλάδος» ανακοίνωσε ο Κ. Μητσοτάκης στο υπουργικό συμβούλιο στις 30/11, χαρακτηρίζοντας την καθιέρωσή της ως «ιστορική τομή» που «διευρύνει το εκλογικό σώμα» και «είναι η πιο ισχυρή απάντηση στην αποχή».

Σε συνέχεια των δηλώσεων Μητσοτάκη, η υπουργός Εσωτερικών Ν. Κεραμέως άφησε ανοικτό το ενδεχόμενο η επιστολική ψήφος να καθιερωθεί και στις εθνικές εκλογές. Σε συνέντευξή της απάντησε σε σχετική ερώτηση: «*Πάμε βήμα - βήμα. Αυτή τη στιγμή η πρωτοβουλία εντοπίζεται στο θέμα των ευρωεκλογών και της διεξαγωγής τυχόν δημοψηφισμάτων. Από εκεί και πέρα θα το συζητήσουμε και σε άλλες εκλογικές διαδικασίες*».

Το νομοσχέδιο για την επιστολική ψήφο πρόκειται να κατατεθεί τον Γενάρη στη Βουλή, ενώ οι ευρωεκλογές θα αποτελέσουν την πρόβα τζενεράλε ώστε μετά να ανοίξει ο δρόμος, με την άρση

διάφορων νομικών κωλυμάτων, για την καθιέρωση της στις εθνικές εκλογές.

Δεν πρόκειται μόνο για το γεγονός ότι το κατεχόμενο κόμμα της αστικής τάξης, που ιστορικά έχει διακριθεί στις αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις, η παράταξη της βίας και νοθείας καταθέτει νομοσχέδιο εκτεταμένης νοθείας των εκλογικών αποτελεσμάτων και αλλοίωσης του εκλογικού σώματος. Πρόκειται για μια συνολικότερη ανάγκη του συστήματος, στο πλαίσιο της φασιστικοποίησης της πολιτικής, κοινωνικής και δημόσιας ζωής, να περιορίσει, να ψαλιδίσει ακόμη περισσότερο την αστική δημοκρατία. Να την αναπροσαρμόσει δηλαδή στις σημερινές συνθήκες έντασης της ταξικής πάλης, προκειμένου να υπηρετεί αποτελεσματικότερα και χωρίς χρονοτριβές τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού. Η αναγκαιότητα αυτή προκύπτει από το διαμορφωμένο πλαίσιο των πολιτικών εξελίξεων που χαρακτηρίζεται έντονα από στοιχεία ρευστότητας, αβεβαιότητας και αστάθειας στο αστικό πολιτικό σκηνικό. Στοιχεία

που το επόμενο διάστημα θα ενταθούν ως αποτέλεσμα του ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού και της ιμπεριαλιστικής παρέμβασης στην χώρα, της κλιμάκωσης της αντιλαϊκής-αντεργατικής πολιτικής για τα κέρδη του κεφαλαίου, της επιβολής του εργασιακού και κοινωνικού μεσαίωνα, του διευρυμένου σπασίματος κοινωνικών συμβολαίων της αστικής τάξης με κοινωνικά στρώματα. Το σάπισμα του καπιταλισμού αποκαλύπτεται στα μάτια των πλατιών λαϊκών μαζών με τη βαρβαρότητα της φτώχειας και της εξαθλίωσης. Τα «αφηγήματα» δεν πείθουν, οι αυταπάτες καταρρέουν, τα ξεσπάσματα έρχονται. Οι εκλογικές κοινοβουλευτικές αναμετρήσεις θα αντανάκλουν και θα καταγράφουν, έστω και με στρεβλό τρόπο, τις κοινωνικές διεργασίες, αδυνατώντας να ανταποκριθούν στον σκοπό που υπηρετούν, φορτώνοντας το πολιτικό σύστημα με περισσότερα αδιέξοδα.

Σε αυτή τη βάση, συνολικά το σύστημα, αναγνωρίζοντας ότι ούτε μπορεί να αποφύγει, ούτε να προσπεράσει τις σοβαρές αναταράξεις που έρχονται, επι-

διώκει να διαμορφώσει καλύτερους όρους ιδιαίτερα για την αστική πολιτική εκπροσώπηση και διαχείρισή του.

Επειδή λοιπόν η «δημοκρατία δεν έχει αδιέξοδο», προχωράει στην «ιστορική τομή» που επικαλούνται οι κυβερνητικοί παράγοντες και τα τσιράκια του συστήματος της εξάρτησης και της εκμετάλλευσης. «Βαθαίνει η δημοκρατία» με τη βαθιά τομή για την εκρίζωση στοιχειωδών δημοκρατικών δικαιωμάτων, που πλέον δεν γίνονται ανεκτά στο σώμα της αστικής δημοκρατίας, για την εύρυθμη λειτουργία του αστικού κράτους και της δικτατορίας του κεφαλαίου.

Αξιοποιούν ακόμη ένα εργαλείο από την αντιλαϊκή φαρέτρα τους, αυτό της επιστολικής ψήφου, ώστε μέσα από τη νοθεία και την παραχάραξη να προκύπτουν οι κυβερνήσεις που βολεύουν.

Είναι τόσο φαιδρόι και γελοίοι που χρησιμοποιούν επιχειρήματα δίκως καμία σοβαρή υπόσταση, επιχειρήματα που έχει ανατρέψει η ίδια η ζωή, που αντικρούουν ακόμη και αστοί αναλυτές.

Το μοναδικό δεδομένο είναι ότι η επι-

Ελληνοτουρκικά

Συμπεράσματα της συνάντησης Μητσοτάκη-Ερντογάν

Στον αστικό Τύπο μπορεί εύκολα ο καθένας να βρει τι ακριβώς ειπώθηκε αλλά και το τυπικό περιεχόμενο της “Διακήρυξης φιλίας και καλής γειτονίας” που υπογράφηκε. Μπορεί να βρει πλήθος στοιχείων για το πώς προετοιμάστηκε αυτή, καθώς και το χρονοδιάγραμμα των επόμενων κινήσεων των δύο πλευρών που φτάνει ως και το καλοκαίρι της επόμενης χρονιάς. Αναφερθήκαμε κι εμείς σ’ αυτά στο προηγούμενο φύλλο της «Προλεταριακής Σημείας». Ο “δικασμός”, ωστόσο, των αστών δημοσιογράφων, δημοσιολογούντων και αναλυτών αφορά φανερά ή υποκρυπτόμενα ερωτηματικά και αμφιβολίες υπό

τον γενικό τίτλο: “πολύ ωραίο για να είναι αληθινό”! Όχι, φυσικά, ότι κόπνεται για τους τρεις λαούς (Ελλάδας, Τουρκίας, Κύπρου), αλλά σε σχέση με αυτά καθεαυτά τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης της χώρας μας. Κερδίζει ή χάνει πόντους αυτή;

Κατ’ αρχάς, όλος ο ακροδεξιός, φασιστικός εσμός -εντός κι εκτός της Νέας Δημοκρατίας- λυσσομανιά. Θεωρεί, λίγο ως πολύ, ότι “δώσαμε τα πάντα και δεν πήραμε τίποτε”! Ότι η κυβέρνηση ακολουθεί μια εξωτερική πολιτική λεγόμενης εθνικής μειοδοσίας και ότι η Τουρκία γίνεται περίπου ο καθοριστικός παράγοντας στην εσωτερική

στολική ψήφος είναι εξ ορισμού και από τη φύση της ένα διαβλητό, καλπονοθευτικό σύστημα ψηφοφορίας. Σε όσες χώρες εφαρμόζεται επισήμως έχουν καταγγελθεί, και σε αρκετές περιπτώσεις τεκμηριωθεί με δικαστικές αποφάσεις, εκτεταμένες νοθείες και παραχαράξεις των εκλογικών αποτελεσμάτων.

Στον «ναό της δημοκρατίας», στην ατμομηχανή του παγκόσμιου καπιταλιστικού ιμπεριαλιστικού συστήματος, τις ΗΠΑ, το 2016 ψήφισαν με επιστολική ψήφο 33 εκατομμύρια. Το 2020, λόγω κορονοϊού, περί τα 70 εκατομμύρια. Παρόλα αυτά, η συμμετοχή κυμαίνεται διαχρονικά από 40%-65%. Ενώ ο Τράμπ αμφισβητούσε το εκλογικό αποτέλεσμα με βάση τις επιστολικές ψήφους.

Η ίδια η διαδικασία της επιστολικής ψήφους είναι διάτρητη, τόσο όσον αφορά ποιος τελικά ψηφίζει, αν τελικά ψηφίζει ο πραγματικός ψηφοφόρος, κάτω από ποιες συνθήκες το κάνει, μέχρι και το ποιος παραλαμβάνει και πού εναποθέτει τις επιστολικές ψήφους. Σε καμία περίπτωση δεν θα ισχυριστούμε ότι η διαδικασία των κοινοβουλευτικών εκλογών είναι μια ελεύθερη και αδιάβλητη διαδικασία. Όμως η επιστολική ψήφος ανοίγει τον ασκό του Αιόλου.

Χαρακτηριστικό στοιχείο της επιστολικής ψήφους είναι η αλλοίωση του εκλογικού σώματος. Αυτή η αλλοίωση, κατ’ επέκταση, αποκαλύπτει και τα διευρυμένα όρια της ενδεχόμενης νοθείας. Ήδη η κυβέρνηση έχει ψηφίσει νόμο για τους απόδημους και μάλιστα με ευρεία πολιτική συναίνεση, δηλαδή με τις ψήφους των ΠΑΣΟΚ, Νίκης, Πλεύσης. Ήδη, σύμφωνα με εκτιμήσεις, οι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους Έλληνες που ζουν στο εξωτερικό ανέρχονται στους 800.000 και οι εκτιμήσεις αναφέρουν ότι με τις νέες μεθοδεύσεις μπορεί να φτάσουν τα 2 ή και τα 3 εκατομμύρια. Γίνεται αντιληπτό λοιπόν το βάθος της δημοκρατίας τους και των σχεδιασμών τους.

Τα παζάρια στο αστικό πολιτικό σκηνικό έχουν ξεκινήσει. Οι αντιπαράθεσεις μόνο υποκριτικές μπορούν να χαρακτηριστούν. Σε μια επόμενη φάση θα διαμορφωθεί η απαραίτητη πολιτική συναίνεση. Εκτός αν η λαϊκή πάλη για το δικαίωμα στη ζωή τινάξει στον αέρα αυτή τη συναίνεση, καταγγέλλοντας το νομοσχέδιο ως μια ακόμη αντιδημοκρατική μεθόδευση, ως στοιχείο της φασιστικοποίησης και της επίθεσης του συστήματος.

“μας” κατάσταση! Πάντα, κατ’ αυτούς, “επιτιθέμενη”, η τελευταία έχει οδηγήσει τις ελληνικές κυβερνήσεις να ακολουθούν μια πολιτική “κατευνασμού” της και “παραχώρησης” κυριαρχίας και κυριαρχικών δικαιωμάτων. Η λύση που προτείνεται; Φουλ επίθεση! Καμιά συζήτηση και διαμόρφωση όρων “επί του πεδίου”. Μόνο έτσι “καταλαβαίνει ο Τούρκος”. Ο Α. Σαμαράς και με τις τελευταίες “θουρβώδεις” παρεμβάσεις του είναι ίσως ο πιο “επιφανής” εκφραστής αυτής της πλευράς.

Τα άλλα πολιτικά κόμματα του, ως το πούμε έτσι για να συνεννοούμαστε, “μεσαίου πολιτικού φάσματος” (ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ) συντάσσονται, επί της ουσίας, με τη γραμμή της κυβέρνησης Μητσοτάκη: κρατάμε διαύλους επικοινωνίας ανοιχτούς με τη γείτονα, διαμορφώνουμε ένα ήπιο πολιτικό κλίμα στις μεταξύ “μας” σχέσεις και προσπαθούμε να οδηγηθεί σε “λύση” το μοναδικό επίδικο της ελληνοτουρκικής διένεξης, το θέμα δηλ. των θαλάσσιων ζωνών (υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ). Τα κόμματα αυτά περιμένουν, πάντως, την κυβέρνηση... στη γωνία σε κάθε πιθανό ολισθημα. Η γραμμή αυτή φαίνεται να είναι σήμερα κυρίαρχη στους κόλπους της ντόπιας ολιγαρχίας του πλούτου.

Το ΚΚΕ και σε αυτό το ζήτημα, μέσα από τις κατά καιρούς “προειδοποιήσεις” του περί του ότι το παιχνίδι είναι πάνω-κάτω “σικέ” κι έχει περίπου “συμφωνηθεί” μια μελλοντική συγκυριαρχία Ελλάδας και Τουρκίας στο Αιγαίο πέλαγος, ολοφάνερα ρυμουλκείται στο κυρίαρχο αστικό αφήγημα. Μάλιστα επιτιμά το ντόπιο κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του (προφανώς επειδή δεν είναι αρκούντως “εθνικό”) για το γεγονός ότι δεν... υπερασπίζονται τα συμφέροντά τους! Και χρειάζεται ο ρεφορμισμός να τους παροτρύνει επ’ αυτού. Αστεία πράγματα, θα λέγαμε.

Γεγονός είναι, οπωσδήποτε, ότι οι συναντήσεις των δύο ηγετών και αντιπροσωπειών στην Αθήνα πήγαν “κατ’ ευχήν”... των Αμερικανών! Αυτοί πίεσαν και δρομολόγησαν τις εξελίξεις του τελευταίου διαστήματος, βρίσκοντας ομολογουμένως ευήκοα ώτα. Υπογράφηκαν μια σειρά διμερείς συμφωνίες σε θέματα κυρίως εμπορίου και τουρισμού. Χωρίς να ανοίγουν τα μεγάλα “ακανθώδη” ζητήματα (casus belli για το εύρος των χωρικών υδάτων και του εναέριου χώρου της Ελλάδας, στρατιωτικό καθεστώς της Ελλάδας, στρατιωτικό καθεστώς της νησιώδους ανατολικής Αιγαίου σε συνδυασμό με τη λεγόμενη στρατιά του Αιγαίου στα μικρασιατικά παράλια, Κυπριακό και διαμετρικά αντίθετες θέσεις των δύο χωρών, εθνικός ή θρησκευτικός προσδιορισμός της μειονότητας στη δυτική Θράκη, “γαλάζια πατρίδα” και τουρκολιβικό μνημόνιο ως σφήνα στους τετραμερείς μεταξύ Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ-Αιγύπτου (και) ενεργειακούς άξονες αποκλεισμού της Τουρκίας στη νοτιοανατολική Μεσόγειο). Αυτά “σπρώχτηκαν” παραπέρα.

Στο προσφυγικό-μεταναστευτικό υπήρξε μάλλον η πιο “θεαματική” συμφωνία, με την πλήρη έγκριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για 7ήμερη ειδική τουριστική visa σε τούρκους πολίτες για επίσκεψη-διαμονή σε συγκεκριμένα νησιά του ανατολικού Αιγαίου. Παράλληλα, θα μπορούσαν ανώτατο επιτελείς του λιμενικού σώματος να ανταλλάσσουν επισκέψεις για το συντονισμό και την από κοινοῦ αντιμετώπιση των προσφυγικών-με-

ταναστευτικών κυμάτων. Βέβαια, η Frontex παραμένει αμετακίνητη στις επιχειρήσεις της και στον “καθοδηγητικό” της ρόλο στα δύο παράκτια Σώματα. Η “αποτροπή” πάνω απ’ όλα, άντε και καμιά αναγκαστική διάσωση!

Οι δύο άρχουσες τάξεις, στη βάση των αγεφύρωτων αντιθέσεων τους που εδράζονται σε ζητήματα κυριαρχίας και ρόλου στην περιοχή, είναι εξ ορισμού “καχύποπτες” σε τέτοιες συναντήσεις και τα αποτελέσματά τους. Γνωρίζουν ότι, όσο κι αν καμώνονται τις “κυρίαρχες”, υπάρχουν οι πραγματικοί επικυρίαρχοι που διαφεντεύουν τις χώρες τους και την περιοχή. Εξάλλου, και στην Τουρκία υπάρχουν φωνές που ασκούν ανάλογη κριτική στην εκεί ηγεσία για το γεγονός ότι “ξέχασε” όλα όσα έλεγε η κυβέρνησή τους κι ο Ερντογάν προσωπικά για το Μητσοτάκη και την Ελλάδα. Κι εκεί “ενδοτισμός”, λοιπόν, του καθεστώτος. Στην πλειοψηφία τους, ωστόσο, τα εκεί κέντρα επικρότησαν, όπως κι εδώ, τη Συμφωνία.

Είναι αλήθεια, πάντως, ότι και οι δύο άρχουσες αντιδραστικές τάξεις χρειάζονταν μian “ανάσα”. Οικονομική και στρατιωτική. Η κατάσταση στις δύο καπιταλιστικές οικονομίες δεν βρίσκεται και στα καλύτερά της. Η συμμετοχή στους G-20 και η επενδυτική βαθμίδα αντίστοιχα δεν αποτελούν από μόνες τους ικανούς οικονομικούς όρους για αναβάθμιση. Η κρίση σοβεί και στις δύο πλευρές του Αιγαίου. Παράλληλα, η εξοπλιστική κούρσα δεκαετιών έχει γονατίσει τους κρατικούς προϋπολογισμούς, βαθαίνοντας την ιμπεριαλιστική εξάρτηση και αυξανοντας το δημόσιο χρέος. Χαρακτηριστικό επ’ αυτού είναι το ελληνικό αίτημα προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα εξοπλιστικά κόστη να μην προσμετρώνται και να εξαιρούνται του χρέους και του υπολογισμού του ετήσιου λεγόμενου πρωτογενούς πλεονάσματος. Ο φαύλος κύκλος των αναλογιών των εξοπλιστικών προγραμμάτων δεν θα τελειώσει, ωστόσο, ακόμη κι αν η Τουρκία αναβαθμίσει τα παλιά και πάρει νέα F-16 και η Ελλάδα F-35.

Τα μεγάλα χαμόγελα, επομένως, από την κατάληξη του Ανώτατου Συμβουλίου Συνεργασίας Ελλάδας-Τουρκίας των Αθηνών βρίσκονται πρώτα και κύρια στους αμερικανούς φονιάδες που την ενορχήστρωσαν και την επόπτευσαν. Η “τοποθέτηση στον πάγο” των διαφορών μπορεί να θεωρηθεί μια πρόσκαιρη επιτυχία τους. Πρόκειται για ζήτημα τακτικής απ’ όλους τους παίκτες. Ο καθένας για τους δικούς του λόγους. Δεν θα είναι για πάντα έτσι, όπως δεν ήταν και κατά το παρελθόν, στο πλαίσιο της τότε “διατεταγμένης ελληνοτουρκικής φιλίας”. Όλες αυτές οι αντιδραστικές μανούβρες έχουν τη σφραγίδα του ιμπεριαλισμού και του αστισμού. Η στοίχιση απαιτείται και επιβάλλεται από τα μεγάλα αφεντικά των αρχουσών τάξεων για τη δημιουργία ενός αρραγούς μετώπου στα “μετόπισθεν” του ΝΑΤΟ. Για την υποστήριξη των υπαρχόντων και το άνοιγμα νέων πολεμικών μετώπων ενάντια στους λαούς της περιοχής. Από την άποψη αυτή, δεν πρέπει να θεωρείται ως θετική για τους λαούς εξέλιξη. Μόνο οι ίδιοι με τον σωστό προσανατολισμό της πάλης τους, σε αντιπαράθεση με τους εμπρηστές του πόλεμου, εκμεταλλευτές της εργατικής τάξης και καταπιεστές των λαών, μπορούν να ελπίζουν!

Άγιος Νικόλαος, Λασιθί

Το Νοσοκομείο της πόλης στο στόχαστρο της επίθεσης

Μετά τις πολύ μαζικές συγκεντρώσεις που έγιναν μέσα στο 2023 σε Ιεράπετρα (2 Φλεβάρη) και Σητεία (20 Σεπτέμβρη), τη σκυτάλη των αγώνων πήρε και ο λαός του Αγίου Νικολάου. Αφορμή ήταν η κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει το Νοσοκομείο του Αγίου Νικολάου, μετά και από τις τελευταίες παραιτήσεις, της αναισθησιολόγου και του χειρουργού, οι οποίες το καθιστούν ανίκανο να εξυπηρετήσει χειρουργεία, καισαρικές, έκτακτα περιστατικά και γενικότερα να καλύψει βασικές ανάγκες του κόσμου στην περίθαλψη. Το αποτέλεσμα αυτό προφανώς δεν ήρθε από τη μια στιγμή στην άλλη, αλλά ήρθε μέσα από μία πορεία σταδιακής υποβάθμισης της λειτουργίας του, τόσο σε υλικοτεχνική υποδομή, όσο και σε έμφυχο δυναμικό.

Το ιατρικό προσωπικό, ειδικότερα μέσα στην πανδημία, μέχρι και σήμερα βιώνει μια υπερεντατικοποίηση των εργασιακών συνθηκών και αυτό, σε συνδυασμό με την αναντιστοιχία των αποδοχών, είναι οι βασικοί λόγοι που οδηγούν σε κύμα παραιτήσεων, αλλά και των κενών θέσεων που δεν καλύπτονται, όταν και όπου αυτές προκηρύσσονται.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, ορίστηκε ως μέρα συλλαλητηρίου η 14η Δεκέμβρη από την Ανοικτή Επιτροπή Αγώνα για την Δημόσια Υγεία & το ΓΝΑΝ. Την επιτροπή αυτή πλαισιώνουν μέλη σωματείων, εκλεγμένοι στην τοπική αυτοδιοίκηση (νέοι & απερχόμενοι), μέλη συλλογικοτήτων, ανεξάρτητοι αγωνιστές, ανένταχτος κόσμος κ.τ.λ. Με τη λογική να κινητοποιηθεί όσο το δυνατόν περισσότερος κόσμος και να παραλύσει η πόλη τη μέρα αυτή ώστε να σταλθεί ένα ξεκάθαρο μήνυμα και να ασκηθούν πιέσεις στους διοικούντες, ξεκίνησε μια καμπάνια ενημέρωσης και συντονισμού γύρω από το θέμα. Χρησιμοποιώντας στο έπακρο τα σύγχρονα μέσα επικοινωνίας, γνωστά και ως μέσα κοινωνικής δικτύωσης (facebook, viber, youtube κ.τ.λ) διοργανώθηκαν παρεμβάσεις στην πλατεία, μοιράστηκε ενημερωτικό υλικό,

βγήκαν αυτοκίνητα με ντουντούκα στα χωριά του δήμου, ενώ έγινε και αυτοκινητοπομπή την παραμονή, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα κλίμα ξεσηκωμού.

Το θέμα του νοσοκομείου, έγινε υπόθεση σημαντικού μέρους της τοπικής κοινωνίας. Δεκάδες ψηφίσματα (55) συμπάραστασης, αλληλεγγύης και διαμαρτυρίας πάρθηκαν από σωματεία και συλλόγους, ενώ στάση εργασίας είχε προκηρυχθεί από εργατικό κέντρο, νομαρχιακό τμήμα ΑΔΕΔΥ, εμπορικό σύλλογο κ.ά., προκειμένου να μπορούν οι εργαζόμενοι να συμμετέχουν στην καθορισμένη για τις 11:00 το πρωί κινητοποίηση.

Το αποτέλεσμα, όπως αναφέρθηκε και στην αρχή, ήταν να πραγματοποιηθεί μια πολύ μαζική συγκέντρωση στην πλατεία, η οποία, όπως και στις αντίστοιχες της Ιεράπετρας και της Σητείας, είχε παλλαϊκά χαρακτηριστικά και η σύνθεση του κόσμου το αποδείκνυε αυτό. Άνθρωποι κάθε ηλικίας, συνταξιούχοι, νέοι εργαζόμενοι, μαθητές, κόσμος που μπορεί για άλλα ζητήματα να μην συμμετείχε ή και να έβλεπε αρνητικά το να πάρει μέρος σε μία πορεία ήταν εκεί, γιατί το νοσοκομείο το βλέπει σαν κάτι άμεσο, δικό του, το οποίο το ζει ή το 'χει ζήσει κάποια στιγμή που το χρειάστηκε και καταλαβαίνει πως αν το χάσει, η ζωή του θα γίνει δυσκολότερη.

Και αν συνήθως σε τέτοιες εκδηλώσεις είναι «άπαντες παρόντες» προκειμένου να τονίσουν ότι «είμαστε όλοι μαζί», άσχετα ότι στην πράξη άλλα κάνουν, αυτή τη φορά υπήρχαν και απουσίες. Βουλευτές ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, δεν τοποθετήθηκαν και πιθανόν να μη παρευρέθηκαν καν, μιας και απ' ό,τι φαίνεται οι πιέσεις στο να εφαρμοστεί η πολιτική της αποψίλωσης των περιφερειακών νοσοκομείων δεν αφήνει και πολλά περιθώρια δέσμευσης προς τον λαό, για στήριξη του δίκαιου αγώνα τον οποίο διεξάγει. Βέβαια, κάτω από τη γενική κατακραυγή και αποδοκιμασία υπήρξαν μετέπειτα δηλώσεις «αρωγής» οι οποίες, με άλλον τρόπο, επιβεβαιώνουν την παραπάνω εκτίμηση.

Απολογιστικά, μόνο θετική μπορεί να εκτιμηθεί η κινητοποίηση στον Άγιο Νικόλαο και αφήνει σοβαρές παρακαταθήκες για το μέλλον.

Στο πλαίσιο της Επιτροπής Αγώνα, η οποία ήταν ο διοργανωτής αυτής της κινητοποίησης, προφανώς και υπήρχαν και δεν θα μπορούσε να είναι αλλιώς σε μια κινητοποίηση για ένα τόσο πλατύ θέμα-διαφορετικές προσεγγίσεις, μιας και ο κόσμος που την απαρτίζει έχει διαφορετικές πολιτικές τοποθετήσεις. Θετικό είναι ότι μπήκε η λογική της μαζικής απεύθυνσης στην τοπική κοινωνία και να ενεργοποιηθούν σωματεία, σύλλογοι, ομάδες και φορείς στο να πάρουν ψηφίσματα και να κατεβούν στον δρόμο. Θετικό επίσης, είναι και ότι αναδείχθηκαν οι επιμέρους πλευρές από την πλευρά των εργαζομένων που αναδεικνύουν το βάθος του προβλήματος και το πώς φτάσαμε ως εδώ και σε δυο τρεις εβδομάδες, ένα ολόκληρο νοσοκομείο κατάντησε σχεδόν κέντρο υγείας.

Από κει και πέρα, για τη συνέχεια και το δυνάμωμα του αγώνα αυτού, δεν μπορεί να πάει ένα βήμα παραπέρα, αν δεν γίνει εντελώς ξεκάθαρο ότι δεν υπάρχει αντίθεση με τα άλλα νοσοκο-

μεία του νομού. Δεν πρέπει να αφήνεται σκιές ότι η και καλά ενίσχυση των νοσοκομείων Σητείας-Ιεράπετρας μπαίνει αντιπαραθετικά με το τι θα συμβεί στο νοσοκομείο του Αγίου Νικολάου. Τεχνικώς από το υπουργείο, διαχρονικά σπέρνεται η διχόνοια, την οποία τοπικοί παράγοντες επίσης καλλιεργούν. Αν αναγνωρίζουμε ότι το κυρίαρχο είναι η πολιτική της υποβάθμισης και της μετακύλισης του κόστους της περίθαλψης στις πλάτες του λαού, από την οποία επωφελούνται ιδιωτικά συμφέροντα, βλέπε ιδιωτικές κλινικές, τότε είναι ξεκάθαρο πως το θέμα δεν είναι διαχειριστικό. Αντίθετα, επειδή η μόνη απάντηση στην πολιτική της κυβέρνησης είναι οι μαζικοί και παρατεταμένοι αγώνες, ένα πανλασιθιώτικο μέτωπο των τοπικών κοινωνιών, που θα συντονίζονται και θα δρουν από κοινού, μπορεί να δώσει μια νέα δυναμική.

Οι «Δρόμοι Αντίστασης στο Λασιθί» έκαναν την πρώτη εμφάνισή τους στη συγκέντρωση αυτή, όπου μοίρασαν δεκάδες προκηρύξεις, ενώ στη συνέχεια με πανό και συνθήματα από τη ντουντούκα συμμετείχαν στην πορεία που κατέληξε στο νοσοκομείο.

Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από τις συνδικαλιστικές τους ηγεσίες

Τα προβλήματα για τους εργαζόμενους στο δημόσιο είναι πολλά. Παγωμένοι μισθοί για πάνω από 13 χρόνια, κατάργηση των δώρων, αυξήσεις κοροϊδία, ελαστικές σχέσεις εργασίας, ελλείψεις σε προσωπικό και υποδομές, εντατικοποίηση και τρομοκρατία. Και μέσα σε όλα αυτά αξιολόγηση, πειθαρχικά, εφαρμογή των αντεργατικών νόμων Χατζηδάκη και Γεωργιάδη, ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης και απαγόρευση της απεργίας. Από κοντά κι ο λαός, που καθημερινά έρχεται αντιμέτωπος με τη «δημόσια» υγεία, τη «δημόσια» παιδεία και τις «δημόσιες» υπηρεσίες, μπορεί να προσθέσει και δεκάδες άλλα. Το σύστημα και η κυβέρνηση, λοιπόν, καλά κάνουν τη δουλειά τους.

Εκείνοι όμως που δεν κάνουν καθόλου καλά τη δουλειά τους είναι οι συνδικαλιστικές ηγεσίες, που όχι μόνο δεν κάνουν τίποτα, αλλά όποτε οι εργαζόμενοι επιχειρούν κάτι να κάνουν, το σαμποτάρουν και το υπονομεύουν.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα η στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ για το μισθολόγιο στις 19/7, η δήθεν πανελλαδική κινητοποίηση των υγειονομικών στις 2/11, η 48ωρη απεργία της ΟΕΝΓΕ στις 29-30/11, η στάση

εργασίας της ΠΟΕΔΗΝ στις 8/12, η πρόσφατη 24ωρη απεργία της ΠΟΕ-ΟΤΑ στις 14/12 και πάει λέγοντας. Όλες αυτές οι κινητοποιήσεις έχουν κοινά χαρακτηριστικά. Μεγάλες Ομοσπονδίες όπως η ΠΟΕΔΗΝ, η ΟΕΝΓΕ, η ΠΟΕ-ΟΤΑ, ομοσπονδίες που, μαζί με τους εκπαιδευτικούς, αντιπροσωπεύουν το μεγαλύτερο κομμάτι των εργαζομένων στο δημόσιο και μάλιστα αυτό που βιώνει τη μεγαλύτερη επίθεση, αναγκάζονται, κάτω από την πίεση της κατάστασης, να προκηρύξουν κινητοποιήσεις τις οποίες, όμως, τελικά υπονομεύουν. Είτε δεν τις προπαγανδίζουν καν, είτε φροντίζουν να μη μαζικοποιηθούν, να μην κινητοποιηθούν τα πρωτοβάθμια σωματεία κι οι εργαζόμενοι. Αποπροσανατολίζουν τους εργαζόμενους και προσπαθούν να διατηρήσουν το ρόλο τους ως πυροσβέστες και διαμεσολαβητές, εναποθέτοντας όλες τις «ελπίδες» τους και «κορυφώνοντας» σε συναντήσεις με υπουργούς και κυβερνητικούς παράγοντες. Σε κάποιες περιπτώσεις δε, όπως έγινε στην 24ωρη απεργία της ΠΟΕ-ΟΤΑ, «σέρνουν» τους εργαζόμενους σε φιέστες έξω από το υπουργείο εσωτερικών όπου, δήθεν, γκρεμίζουν την πόρτα του υπουργείου, «παλεύουν» με τα ΜΑΤ και τρώνε χημικά στην προσπάθειά τους να διεδικήσουν

τι; μια συνάντηση με την υπουργό Κεραμέως. Ακόμα, δηλαδή, κι αυτές τις υπονομευμένες κινητοποιήσεις προσπαθούν να τις μετατρέψουν σε φιέστες εντυπωσιασμού και φτηνού συνδικαλιστικού πατερναλισμού. Η ΑΔΕΔΥ από τη μεριά της, συμμετέχει σε όλα αυτά με... στάσεις εργασίας, χωρίς προπαγάνδη, χωρίς καμία προσπάθεια ενίσχυσης και χωρίς τη συμμετοχή ούτε καν των στελεχών της. Στην ίδια κατεύθυνση και το ΠΑΜΕ: απαξίωση της μεγάλης μάζας των εργαζομένων και εντυπωσιασμός με δήθεν μεγάλα μπλοκ ελεγχόμενων σωματείων, με χαρακτηριστικό παράδειγμα το μπλοκ των εργαζομένων στο Δήμο Πατρεών στη συγκέντρωση της ΠΟΕ-ΟΤΑ στις 14/12.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, είναι αισιόδοξο το γεγονός ότι δεν είναι λίγοι οι εργαζόμενοι που επιμένουν και με την επιμονή τους ασκούν πιέσεις και στις συνδικαλιστικές ηγεσίες. Συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις, συμμετέχουν -όσο και όπως μπορούν- στις στάσεις εργασίας, μετακινούνται από την επαρχία για δήθεν πανελλαδικές συγκεντρώσεις. Αλλά δεν αρκεί. Πρέπει να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους, γιατί δεν έχουν τίποτα να περιμένουν από κανέναν άλλο εκτός από τις δικές τους δυνάμεις.

Να παλέψουμε ενάντια στο νέο νομοσχέδιο για την Ψυχική Υγεία

Καμία διάλυση των δομών Απεξάρτησης και Ψυχικής Υγείας

Η κυβέρνηση απ' την πρώτη στιγμή της επανεκλογής της δήλωσε σαφώς την πρόθεση για προχώρημα του «ΝΕΟΥ ΕΣΥ» και τη διάλυση της πρόσβασης στην περίθαλψη όπως την γνωρίζαμε. Μια σειρά εξαγγελιών και μέτρων ήδη κινείται σ' αυτή την κατεύθυνση. Στο στόχαστρο βρέθηκε το τελευταίο διάστημα ο πολύπαθος τομέας της ψυχικής υγείας. Το νέο νομοσχέδιο για την ψυχική υγεία αποτελεί τμήμα της συνολικότερης επίθεσης που εξελίσσεται στον χώρο της περίθαλψης. Αφορά το χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων των υγειονομικών εργαζόμενων και το δικαίωμα όλων των ψυχικά ασθενών στην πρόσβαση σε δωρεάν ποιοτικές υπηρεσίες περίθαλψης.

Αν η παροχή ίσης, πλήρους και δωρεάν περίθαλψης στον λαό αποτελούσε μια φορά ξένο σώμα όσο αφορά τις πολιτικές που οι κυβερνήσεις επιθυμούν διαχρονικά να εφαρμόσουν, ο χώρος της ψυχικής υγείας και της απεξάρτησης αποτελούσε ανέκαθεν πολλαπλάσιο αγκάθι. Αλήθεια, σ' ένα σύστημα όπου η ανθρώπινη ζωή αξιολο-

γείται με βάση την παραγωγικότητα και το κέρδος που δύναται να προσφέρει, τι αξία έχουν για εκείνους οι ζωές όσων αδυνατούν να εργαστούν ή/και να αυτοσυντηρηθούν σε ορισμένες περιπτώσεις για την επιβίωσή τους; Η ψυχική υγεία βρισκόταν πάντοτε στο περιθώριο και οι εικόνες της Λέρου στοιχειώνουν ακόμα όσους τις αντίκρυσαν. Επρόκειτο άραγε για μεμονωμένο περιστατικό ή αφορούσε τον τρόπο αντίληψης των ψυχικά ασθενών; Σαφώς και η απάντηση κλίνει στο δεύτερο... Δεκάδες σκληροί αγώνες χρειάστηκαν τόσο απ' τους εργαζόμενους στην ψυχική υγεία όσο και απ' τους ψυχικά νοσούντες προκειμένου σταδιακά ν' αρχίσει ν' αλλάξει ο τρόπος αντίληψης γύρω απ' την ψυχική νόσο, το στίγμα και τις περισσότερες ανθρώπινες συνθήκες νοσηλείας.

Η «ψυχιατρική μεταρρύθμιση» και η «αποασυλοποίηση» με σκοπό τη δημιουργία κοινοτικών υπηρεσιών που τα τελευταία 30 χρόνια ευαγγελίζονται οι κυβερνήσεις δεν αφορούσαν τίποτα περισσότερο από πέταγμα χρόνιων ασθενών στη μοίρα τους, αφού οι όποιες αναντίστοιχες των αναγκών κοινοτικές δομές δημιουργήθηκαν δεν επαρκούσαν επ' ουδενί να απορροφήσουν αυτόν τον όγκο ασθενών. Το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας είναι το ολοένα επιδεινούμενο φαινόμενο της «περιστρεφόμενης πόρτας», όπου οι χρόνιοι ασθενείς μην μπορώντας να απορροφηθούν στις υπάρχουσες κοινοτικές δομές μπαίνουν συνεχώς στα ψυχιατρικά τμήματα, συχνά με την τραυματική διαδικασία της ακούσιας νοσηλείας, το οποίο αγγίζει το τρομακτικό ποσοστό 60%, το υψηλότερο στην ΕΕ.

Εξ αρχής μιλούσαν για αποασυλοποίηση εννοώντας συγχωνεύσεις και κλεισίματα νοσοκομείων. Και έφτασε η στιγμή να το καταθέσουν στο νέο νομοσχέδιο για την ψυχική υγεία. Μεταξύ των μέτρων που αναφέρονται σ' αυτό το νομοσχέδιο, μιλάνε για «μεταφορά, κατάργηση και συγχώνευση των ήδη

υφιστάμενων υπηρεσιών» των ψυχιατρικών (ΨΝΑ, Δρομοκαΐτειο, ΨΝΘ) και αλλαγή των υπηρεσιών που θα στεγάζουν. Εξαγγέλλουν τη δημιουργία του Εθνικού Δικτύου Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας (ΕΔΥΨΥ) διαρθρωμένο σε Υγειονομικές Περιφέρειες, στο οποίο θα τσουβαλιάσουν όλες τις δημόσιες ψυχιατρικές δομές (ψυχιατρικά νοσοκομεία ως αποκεντρωμένες μονάδες, ψυχιατρικά τμήματα γενικών νοσοκομείων, ξενώνες, οικοτροφεία, ΚΨΥ κλπ.) μαζί με τις αντίστοιχες ιδιωτικές κλινικές, ΜΚΟ, ΑΜΚΕ αλλά και ιδιώτες επαγγελματίες ψυχικής υγείας. Το νομικό πλαίσιο αυτού του δικτύου παραμένει επιμελώς ασαφές, γίνεται ωστόσο ξεκάθαρο ότι τα κονδύλια για τη λειτουργία του δικτύου της αντίστοιχης Υ.Πε θα δίνονται μέσω ΕΣΠΑ και αναλόγως τη «βιωσιμότητα» θα προκρίνεται η πιθανή συγχώνευση ή κατάργηση.

Απ' την άλλη, σαφές έχουν φροντίσει να καταστήσουν το μέλλον των προγραμμάτων απεξάρτησης με το τσουβάλιασμα όλων των διαφορετικών (ιδιαίτερα ως διακριτές φιλοσοφίες) προγραμμάτων (ΟΚΑΝΑ, ΚΕΘΕΑ, 18 ΑΝΩ) στον Εθνικό Οργανισμό Πρόληψης και Αντιμετώπισης Εξαρτήσεων (ΕΟΠΑΕ), που ορίζεται εξαρχής ως ΝΠΙΔ που θα λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Στο σύνολο του νομοσχεδίου αναδεικνύεται ως πρωτεύων στόχος στην απεξάρτηση η «μείωση της βλάβης» κι η ενίσχυση της υποκατάστασης και όχι η απεξάρτηση. Επιθυμούν, πέραν των κερδών που προσιμούν με την υποκατάσταση, να κρατούν τα εξαρτημένα άτομα δέσμια των εξαρτήσεών τους και να μην τους επιτρέψουν την απεξάρτηση και την επανένταξή τους στην κοινωνία με ίσους όρους. Παράλληλα μ' αυτόν τον τρόπο, ενισχύεται το συστημικό αφήγημα της «ατομικής ευθύνης» κόντρα σε θεραπευτικές προσεγγίσεις που αναδεικνύουν τις ευθύνες του συστήματος.

Ταυτόχρονα γίνεται σαφές πως η νέα κατάσταση των ΝΠΙΔ διαμορφώνει

περιβάλλοντα με δυσχερέστερη πρόσβαση των ψυχικά ασθενών σε ΔΩΡΕΑΝ υπηρεσίες περίθαλψης. Η οργανωτική συγκεντροποίηση και η ψηφιακή καταγραφή καμιά σχέση δεν έχει με τις πραγματικές ανάγκες των ασθενών, αλλά με τους στόχους του συστήματος για χτύπημα σε κάθε δωρεάν δικαίωμα. Οι ψυχιατρικοί ασθενείς, λόγω της φύσης της ασθένειάς τους, είναι οι πλέον ευάλωτοι και αδύναμοι να υπερασπίσουν το δικαίωμά τους σε ίση πλήρη και δωρεάν περίθαλψη.

Μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο-οδοστρωτήρα για την ψυχική υγεία, οι εργασιακές συνθήκες για τους εργαζόμενους δεν πρόκειται να παραμείνουν στο απυρόβλητο. Η μετατροπή των ψυχικών υπηρεσιών σε ΝΠΙΔ που επιχειρείται στο πλαίσιο των διακηρύξεων του «ΝΕΟΥ ΕΣΥ» πρόκειται να βάλει στο στόχαστρο το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα. Αποτελεί τμήμα και συνέχεια της πολιτικής απολύσεων και συντήρησης των επισφαλών σχέσεων εργασίας (διάφορα είδη συμβασιούχων). Επιπλέον, οι μετακινήσεις και το μπάλωμα ελλείψεων με πολλαπλά «εντέλλεσθε» που ήδη εφαρμόζεται με ανησυχητική αύξηση το τελευταίο διάστημα, πρόκειται να επιδεινωθεί σημαντικά.

Οι υγειονομικοί εργαζόμενοι στον χώρο της ψυχικής υγείας πρέπει να παλέψουν ενάντια στο νέο νομοσχέδιο για την υπεράσπιση των εργασιακών τους δικαιωμάτων με πυρήνα τη μόνιμη και σταθερή δουλειά και στο πλάι του λαού για το δικαίωμά του σε ίση, πλήρη και δωρεάν περίθαλψη. Πρόκειται για έναν αγώνα που δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους στην ψυχική υγεία αλλά όλους τους υγειονομικούς στην κοινή πάλη τους απέναντι στην εξελισσόμενη επίθεση. Πρέπει να παλέψουμε για μαζικό αγώνα σε κατεύθυνση αναμέτρησης με την πολιτική της επίθεσης της κυβέρνησης και του συστήματος.

Οι συμβασιούχοι στον αέρα κι η ΠΟΕΔΗΝ εκδρομή στη Λάρισα

Ο γολγοθάς για τα νοσοκομεία, τους ασθενείς αλλά και τους εργαζόμενους σ' αυτά συνεχίζεται αμείωτος. Ομοίως κι η κατάσταση για τους συμβασιούχους στην περίθαλψη. Οι πολλών ταχυτήτων συμβάσεις κι ο κατακερματισμός οδήγησαν αυτήν τη στιγμή στα νοσοκομεία να εργάζονται: 4.000 συμβασιούχοι του ΟΑΕΔ, 10.000 επικουρικό προσωπικό (4.000 γιατροί κι οι υπόλοιποι νοσηλευτές), παραϊατρικό και διοικητικό προσωπικό (ΙΔΟΧ), 6.000 προσωπικό με συμβάσεις ορισμένου χρόνου (ΣΟΧ), ειδικευόμενοι νοσηλευτές, συμβασιούχοι προς αντικατάσταση των ανεμβολίαστων και εργολαβικοί (κυρίως στην καθαριότητα, φύλαξη και τραπεζοκόμοι).

Το σύνολο αφορά πάνω από 20.000 εργαζόμενους που δουλεύουν με διαφορετικές συμβάσεις στον ίδιο εργασιακό χώρο, καλύπτοντας μόνιμες ανάγκες, σε καθεστώς ομηρίας κι εργασιακού εξευτελισμού, όπου οι συμβάσεις τους ανανεώνονται με απόφαση ανάλογα με τα κέφια του υπουργείου. Εργαζόμενοι οι οποίοι μπορεί να δουλεύουν 5 ή και παραπάνω χρόνια στην ίδια θέση, αλλά δεν γνωρίζουν αν θα συνεχίσουν ή θ' απολυθούν τον επόμενο μήνα.

Οι συναντήσεις της ΠΟΕΔΗΝ με τον Χρυσοχοϊδη στις αρχές του μήνα και στα τέλη του προηγούμενου, με πλήρη κατανόηση απ' την πλευρά της συνδικαλιστικής ηγεσίας «των δυσκολιών που αντιμετωπίζει η κυβέρνηση» στο να μονιμοποιήσει τους συμβασιού-

χους, αλλά και σε κλίμα αβρότητας κι εναγκαλισμών, έφεραν την υπόσχεση για παράταση των επικουρικών για ένα έτος. Παρ' όλ' αυτά, η πρώτη αναγγελία απ' το υπουργείο μιλούσε για 6μηνη παράταση. Μετά από ισχυρές αντιδράσεις και συμμετοχή κόσμου στις κινητοποιήσεις, κατά τόπους αλλά και κεντρικά στο πλαίσιο της στάσης εργασίας στις 15 Δεκέμβρη, ήρθε η υποχώρηση απ' την πλευρά του υπουργείου, ανακοινώνοντας παράταση των επικουρικών για ένα έτος, με τους υπόλοιπους συμβασιούχους φυσικά να παραμένουν στον αέρα με 2μηνες και 3μηνες παρατάσεις.

Η αναλγησία της κυβέρνησης αλλά κι η αποφασιστικότητα της να προωθήσει το ξεχαρβάλωμα της περίθαλψης είναι κάτι παραπάνω από φανερό, αφού και μόνο απ' τους αριθμούς αναδεικνύεται πως αν απολυθούν όλοι αυτοί οι εργαζόμενοι, τα νοσοκομεία θα καταρρεύσουν, με δεδομένο ότι τα κενά σε οργανικές θέσεις είναι διπλάσια από αυτά που καλύπτουν τώρα οι συμβασιούχοι.

Απ' την πλευρά τους οι συνδικαλιστικές ηγεσίες συνεχίζουν στο μοτίβο των «κινητοποιήσεων» για τα μάτια του κόσμου. Προκηρυγμένες με μια ανακοίνωση που χάνεται μέσα σ' όλα τα υπόλοιπα, χωρίς καμία προετοιμασία στα σωματεία και στους χώρους εργασίας, χωρίς καμία προσπάθεια προς πραγματικό ξεσηκωμό των εργαζομένων ενάντια στην αντεργατική πολιτική. Με αποσπασματικές στάσεις εργασίας, τις

οποίες χρησιμοποιούν κυρίως για να συνδιαλέγονται με τα υπουργεία.

Στο πλαίσιο αυτό και με την ίδια λογική καλέστηκε κι η πανελλαδική κινητοποίηση στη Λάρισα και μια απεργία «για να διευκολυνθεί η μετακίνηση των εργαζομένων» εφόσον τα σωματεία πάρουν απόφαση να συμμετέχουν στην πορεία «σωτηρίας της δημόσιας υγείας», σε μια συμβολική κίνηση με αφορμή τις πλημμύρες. Η όλη στάση λειτουργεί τελείως αποσυγκροτητικά αφού αγνοεί τη δύσκολη κατάσταση των σωματείων συνολικά αλλά και υπονομεύει την ίδια την απεργία. Ακόμα κι η διατύπωση έδωσε τη δυνατότητα στις διοικήσεις ν' αμφισβητήσουν τη δυνατότητα των εργαζομένων ν' απεργήσουν αν το διοικητικό συμβούλιο του σωματείου τους δεν πήρε απόφαση να πάει στη Λάρισα. Αμφισβητείται δηλαδή ουσιαστικά το δικαίωμα στην απεργία με την κάλυψη της ομοσπονδίας και σ' αυτό έβαλε το χέρι της κι η ίδια η ομοσπονδία.

Οι πλημμυροπαθείς, τα νοσοκομεία της Θεσσαλίας αλλά και τα νοσοκομεία σ' όλη τη χώρα, δεν έχουν ανάγκη από κινήσεις εντυπωσιασμού αλλά από μαζικές, δυναμικές απεργίες με τη συμμετοχή όλων των εργαζομένων. Με στόχο ν' ανατραπούν τα σχέδια της κυβέρνησης, να ζωντανέψουν τα νοσοκομεία με μαζικές προσλήψεις προσωπικού και να έχει ο λαός δωρεάν την περίθαλψη που αξίζει.

ΨΗΦΙΣΤΗΚΕ ΤΟ ΝΕΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Προχώρημα της επίθεσης και δουλειά μέχρι τα βαθιά γεράματα

Ψηφίστηκε το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο της κυβέρνησης, το οποίο όσο «μίνι» κι αν βαφτίζεται απ' τα παπαγαλάκια της στα ΜΜΕ, έρχεται να κτυπήσει -μεγάλης σημασίας και καθόλου «μίνι»- δικαιώματα του λαού, το ίδιο το δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλιση και την περίθαλψη. Έρχεται ως συνέχεια των αντισυμβαλλομένων νόμων που έχουν ψηφιστεί το προηγούμενο διάστημα, στην κατεύθυνση μετατροπής της ασφάλισης από συλλογική κατάσταση σε «ατομική ευθύνη» και ξεζουμίσματος του εργα-

ζόμενου λαού μέχρι τα βαθιά γεράματα.

Το νέο ασφαλιστικό περιλαμβάνει μια σειρά διατάξεις που κινούνται σε αντιδραστική κατεύθυνση και πρώτα απ' όλα σε σχέση με το ζήτημα των συνταξιούχων που εργάζονται. Ζητωκραυγάζει η κυβέρνηση πως παύει να ισχύει η παρακράτηση του 30% της σύνταξης, η οποία βέβαια, αντικαθίσταται από έναν «πόρο υπέρ ΕΦΚΑ» που αντιστοιχεί στο 10% του μισθού που λαμβάνει ένας μισθωτός συνταξιούχος και στο 50% της ασφαλιστικής κλάσης που έχει επιλέξει για κύρια ασφάλιση, αν πρόκειται για αυτοαπασχολούμενο. Όπως και να έχει όμως, τα βασικά ζητούμενα βρίσκονται αλλού. Στη νέα «κανονικότητα» που διαμορφώνει το σύστημα, θεωρείται φυσιολογικό να πρέπει να δουλεύει κάποιος που έχει βγει στη σύνταξη, για να μπορέσει να επιβιώσει! Οι συντάξεις κι οι μισθοί είναι τόσο πεσοκομμένοι, ενώ η ακρίβεια επελαύνει, ώστε να νομιμο-

ποιείται μια κατάσταση όπου για να βγει ο μίνας ένας εργαζόμενος χρειάζεται να κάνει πάνω από μία δουλειά, ενώ ένας συνταξιούχος πρέπει να συνεχίσει να δουλεύει. Στο ίδιο πνεύμα, δηλαδή, του πρόσφατου νόμου Γεωργιάδη. Ούτε λόγος βέβαια για αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις!

Το πότε θα καταφέρει, βέβαια, ένας εργαζόμενος να βγει στη σύνταξη επίσης τίθεται υπό αίρεση απ' το σύστημα, καθώς έχει ανοίξει το ζήτημα της αύξησης των ορίων ηλικίας. Ούτως ή άλλως, η αναπροσαρμογή των ορίων ηλικίας προβλέπεται να γίνεται ανά τριετία, σύμφωνα με μνημονιακές διατάξεις που είναι σε ισχύ, ενώ αυτή θα γίνεται με βάση το προσδόκιμο ζωής. Καυχείται ξανά η κυβέρνηση πως στην παρούσα φάση δεν τίθεται ζήτημα αύξησης των ορίων και αυτή θα εξεταστεί το 2027. Μόνο που αυτό οφείλεται στην υποχώρηση του προσδόκιμου λόγω της πανδημίας και της τραγικής διαχείρισής της. Οι διαθέσεις πάντως στο ζήτημα έχουν εκφραστεί και είναι σαφείς.

Η πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ καταγράφει πως, για όσους μπήκαν το 2022 στην αγορά εργασίας, το όριο συνταξιοδότησης προβλέπεται να αυξηθεί στα 66 χρόνια, αντί για 62 που είναι σήμερα (για 40 χρόνια ασφάλισης). Η έκθεση δεν κάνει συγκεκριμένη εκτίμηση για την αύξηση σε σχέση με το όριο των 67 ετών (15 χρόνια ασφάλισης), αναφέρει όμως πως, με βάση την πρόβλεψη για αύξηση του προσδόκιμου ζωής, μέχρι το 2050, το όριο ηλικίας θα πρέπει να αυξηθεί κατά 2,8 έτη. Επίσης, πολλοί αναλυτές κάνουν λόγο για αύξηση στα 72 έτη!

Και βέβαια, το νέο αντιδραστικό τοπίο στο

ασφαλιστικό δεν τελειώνει εκεί. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι το χτύπημα που προωθείται στο δικαίωμα στην περίθαλψη, με την εισαγωγή του «ενεργού ΑΜΚΑ» και τον εξαναγκασμό όλο και περισσότερων κομματιών του λαού να πληρώνουν για την περίθαλψή τους σε κρατικά νοσοκομεία. Έχει τη σημασία της κι η φορολόγηση των παροχών των Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης, είτε αυτές δίνονται εφάπαξ, είτε ως σύνταξη. Μια εξέλιξη που ανοίγει και το δρόμο για τη φορολόγηση του εφάπαξ που δίνουν ακόμη κάποια ασφαλιστικά ταμεία.

Τέλος, στο νέο ασφαλιστικό μπαίνουν και ρυθμίσεις σχετικά με το επίδομα ανεργίας, στο οποίο δίνεται χαρακτήρας «pass»! Αυτό που προβλέπεται είναι πως το επίδομα θα καταβάλλεται αποκλειστικά με τη μορφή προπληρωμένης κάρτας και θα επιτρέπεται η ανάληψη σε μετρητά μόνο του 50%, ενώ το υπόλοιπο θα πρέπει να καταναλώνεται σε εμπορικά καταστήματα με την κάρτα. Στόχος του κράτους να έχει τον απόλυτο έλεγχο στους «τεμπέληδες» ανέργους, μέχρι και στο πώς θα διαχειριστούν τα ψίχουλα που τους δίνει μέσω του επιδόματος. Στην ίδια κατεύθυνση άλλωστε κινούνται συνολικά για το ζήτημα των ανέργων, τόσο μέσω του «ποινολόγιου ανέργων» που θεσπίστηκε μαζί με τη μετατροπή του ΟΑΕΔ σε ΔΥΠΙΑ, τη διαγραφή απ' τα μητρώα όσων αρνούνται θέσεις εργασίας, αλλά και συνολικά την καταστροφική αντανάξη και την προσαρμογή επιρριψής ευθυνών στα ίδια τα θύματα της βάρβαρης αυτής αυταρχικής-αντεργατικής πολιτικής.

ΕΛΠΕ

Απεργίες απέναντι στην περαιτέρω ιδιωτικοποίηση

Σε πώληση του 11% των μετοχών μέσω «ιδιωτικής τοποθέτησης» (με έκπτωση 0,50€/μετοχή) προχώρησαν οι βασικοί μέτοχοι της HelleniQ Energy, της εταιρίας συμμετοχών (holding) που κατέχει το σύνολο των Ελληνικών Πετρελαιοειδών και άλλων θυγατρικών. Το 4,71% αφορούσε κρατικές μετοχές μέσω ΤΑΙΠΕΔ, φτάνοντας πια σε ποσοστό περίπου 31%, ενώ το υπόλοιπο μετοχές ιδιοκτησίας Pan-European (συμπεριλαμβανομένης της Λάτση), που πλέον διαθέτει περίπου 40%. Πρόκειται για τη συνέχεια μιας διαδικασίας ιδιωτικοποίησης που, ξεκινώντας απ' το 2001 υπό πλήρη κρατικό έλεγχο, οδήγησε αρχικά σε μετοχικό έλεγχο του ομίλου απ' την πλευρά Λάτση, με ορισμένους καταστατικούς περιορισμούς που όριζαν πως η κρατική πλευρά ορίζει τα 7 απ' τα 11 μέλη του ΔΣ. Με την ίδρυση της holding το 2021, αυτοί παρακάμφθηκαν για την επικεφαλής νέα εταιρία, ενώ μετά την πώληση το ΤΑΙΠΕΔ κατέχει λιγότερο απ' το 35%, το καταστατικό όριο για δικαίωμα ορισμού 4 μελών στο ΔΣ της holding.

Για να γίνει η σημερινή πώληση, με κατεύθυνση συνέχειας καθώς το ποσοστό των βασικών μετοχών θεωρείται υψηλό για εισηγμένη εταιρία, είχαν προηγηθεί μια σειρά κινήσεις. Μετά την αποτυχημένη προσπάθεια πώλησης ηλιοθερμικού πακέτου μέσω διεθνούς διαγωνισμού το 2018, η επόμενη κυβέρνηση επέτρεψε με νόμους τη διάθεση μετοχών του ΤΑΙΠΕΔ χωρίς διαγωνισμό και χωρίς ευθύνες για «βλάβη προς το δημόσιο συμφέρον». Η κατεύθυνση της παραπέρα ιδιωτικοποίησης, με κυρίαρχο κριτήριο την εξυπηρέτηση του ιδιώτη ανάλογα με τις μεταβαλλόμενες συνθήκες κι επιδιώξεις του, έχει και παρελθόν και μέλλον. Κι όπως έχει ήδη δείξει, φέρνει σοβαρές συνέπειες στα εργασιακά δικαιώματα, στην επέκταση της εργολαβιοποίησης, στην υπονόμευση της ουσιαστικής ασφάλειας εργαζόμενων, εγκαταστάσεων και κατοίκων των γύρω περιοχών.

Αυτά τα ζητήματα ανέδειξε κι η «Πρωτοβουλία Αγώνα στα ΕΛΠΕ» στο Γενικό Συμβούλιο του σωματείου που συνεδρίασε έκτακτα για να αποφασίσει απεργιακή απάντηση στην κίνηση της εργοδοσίας, σε αντιπαράθεση με τα περί «εθνικού συμφέροντος», «τροφοδοσίας των ενόπλων δυνάμεων» κ.ά. που αναφέρθηκαν απ' τις δυνάμεις που ελέγχουν το σωματείο. Δυνάμεις που επί μήνες είχαν αφήσει τους ίδιους τους εργαζόμενους έξω από οποιαδήποτε ουσιαστική ενημέρωση -πόσο μάλλον κινητοποίηση- για τις εξελίξεις που έτρεχαν, ενώ προχωρούσε σε συναντήσεις με κυβερνητικούς κι αντιπολιτευόμενους βουλευτές, προτάσεις νόμου περί επιστροφής των μετοχών του ΤΑΙΠΕΔ στο υπ. Οικονομικών, συνεντεύξεις τύπου σε «στενό κύκλο» και νομικές προσφυγές σχετικά με την εκπροσώπηση των εργαζόμενων στο ΔΣ της εταιρίας. Κινήσεις με μεγάλο οικονομικό κόστος, αλλά ακόμα μεγαλύτερο κόστος σε αυταπάτες και καθησυχασμό.

Υπό το βάρος της πώλησης και παρά την αρχική πρόταση για «μερικές απεργίες», δηλαδή για σταμάτημα της εξωτερικής διακίνησης πετρελαιοειδών χωρίς όμως εργαζόμενους να απεργούν, κατέληξε σε απόφαση για 24ωρη, 48ωρη, 24ωρη και 5ήμερη απεργία (19, 20, 21, 28/12 και 2-6/1), με τις δύο τελευταίες να αφορούν το σύνολο του ηρωικού προσωπικού. Όπως είχε δηλωθεί προς το προεδρείο, η διοίκηση προσέφυγε και πέτυχε την κήρυξη των απεργιών ως παράνομες και καταχρηστικές, χρησιμοποιώντας μεταξύ άλλων την απαίτηση του νόμου Χατζηδάκη για διασφάλιση του 1/3 της «συνήθους παρεχόμενης υπηρεσίας» παρότι οι απεργίες δεν θα επηρέαζαν άμεσα την παραγωγή. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, όμως, η απεργία συνεχίζεται με την κάλυψη της μοσπονδίας (ΠΟΕ), η πρώτη προσφυγή έναντι της οποίας δεν πέτυχε. Παραμένει ανοιχτό το ενδεχόμενο επόμενη αγωγή να πετύχει τον στόχο της, καθώς και να αναζητήσει η διοίκηση του σωματείου «σχήμα διαφυγής». Το βέβαιο είναι ότι οι εργαζόμενοι έχουν ανάγκη τον αγώνα ενάντια στις κατευθύνσεις της εργοδοσίας, ιδιώτη και κράτους, καθώς κοινό παρονομαστή έχουν την ένταση της εκμετάλλευσης και την υπονόμευση των όρων δουλειάς τους.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΣΜΤ-ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Για το αποτέλεσμα της Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας

Με όχι ικανοποιητική συμμετοχή πραγματοποιήθηκαν οι εκλογές στο Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών Μακεδονίας. Παρά τις 120 νέες εγγραφές, οι ψηφισάντες ήταν σχεδόν ίδιοι με την προηγούμενη φορά. Παρ' όλο που κάποιοι συνάδελφοι άλλαξαν χώρο δουλειάς ή και πόλη, θεωρούμε ότι το βασικό αίτιο ήταν η κακή ποιότητα των διαδικασιών (συνελεύσεις), η πολιτική της ανάθεσης και η έλλειψη κινητοποίησης των σωματείου. Παρ' όλα αυτά, το σωματείο παραμένει σχετικά ενεργό για τα δεδομένα της πόλης και η Αγωνιστική Πρωτοβουλία έχει συμβάλει σε αυτό, ανοίγοντας ζητήματα στις συνελεύσεις και πιέζοντας την ηλιοθερμική (ΕΣΑΚ). Το κοινό πλαίσιο με το σχήμα του NAP (rebuilt_IT) αποτέ-

σχετισμών του σωματείου. Φυσικά, σ' ένα ενεργό σωματείο με σχετικά μαζικές διαδικασίες όπως το ΣΜΤ-Μ, η εφαρμογή του μέτρου θα είναι δυσκολότερη από άλλα. Επίσης, όσον αφορά τον καθιλοθετημένο 1264, δεν έγινε επίκληση του νόμου στη διαδικασία κατανομής εδρών στο ΔΣ, αλλά αργότερα στην κατανομή εδρών για το ΕΚΘ, γεγονός που αποτελεί αρνητικό δεδομένο.

Η Αγωνιστική Πρωτοβουλία πλέον εκπροσωπείται στο ΔΣ, κάτι που αποτελεί μια λογική εξέλιξη με βάση την παρουσία της στο σωματείο. Το εκλογικό αποτέλεσμα, όμως, δεν αντανακλά τις πραγματικές της δυνατότητες και αποκαλύπτει πολιτικά και οργανωτικά προβλήματα. Είναι σίκοιμα αυτά να ιδωθούν αυτοκριτικά και να επιλυθούν, ειδικά το ζήτημα του κτι-

ματος πλαισίου περιγύρου και της μεγαλύτερης παρουσίας στη συνέλευση, ζητήματα που απαιτούν οργανωτική δουλειά. Επίσης, πρέπει να γίνει σωστή αξιοποίηση της έδρας και καλή ανάδειξη-σύνδεση των ζητημάτων πάλης με την εκπροσώπηση στο σωματείο, τέτοια που να αναγνωριστούν από τους συναδέλφους.

ΣΜΤ Μακεδονίας	2023		2021	
	Για ΔΣ (έδρες)	Για ΕΚΘ	Για ΔΣ (έδρες)	Για ΕΚΘ
Ψήφισαν	357	354	377	366
Άκυρα	3	2	9	10
Λευκά	1	1	2	1
ΕΣΑΚ	168 (3)	168	162 (3)	159
Ριζοσπαστική Κίνηση Τεχνικών	59 (1)	57	73 (2)	64
Rebuilt_IT	54 (1)	53	54 (1)	55
Αριστερή Πρωτοβουλία Τεχνικών	50 (1)	50	59 (1)	58
Αγωνιστική Πρωτοβουλία Μισθωτών Τεχνικών	22 (1)	23	18 (-)	19

λεσε ένα αποτελεσματικό εργαλείο κοινής δράσης με όρους ιστιμίας. Αποτέλεσμα της πίεσης απ' την πραγματικότητα (και σ' ένα βαθμό της δικής μας πίεσης), ήταν η απόφαση να γίνει εκδήλωση του σωματείου για τη ΣΣΕ μέσα στον Γενάρη. Μια προσπάθεια να δοθεί υπόσταση στη διεκδίκηση για ΣΣΕ, καθώς η προσπάθεια για συμμετοχή των τεχνικών εργαταξιών στην πανοικοδομική απεργία φανερά απέτυχε.

Οι συσχετισμοί στο σωματείο δεν μεταβλήθηκαν σημαντικά. Εμφανίστηκε μικρή ενίσχυση της ΕΣΑΚ (ΚΚΕ) και της Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας, διατήρηση δυνάμεων για το rebuilt_it (NAP), και υποχώρηση για τις Ριζοσπαστική Κίνηση Τεχνικών (ΑΡΑΣ και άλλες δυνάμεις) και Αριστερή Πρωτοβουλία Τεχνικών (ΑΡΙΣ). Εκτός των άλλων, σ' αυτές τις μεταβολές αντανακλάστηκαν και συμμαχικές οργανώσεις που έχουν διαμορφωθεί στη Θεσσαλονίκη.

Θετικό στοιχείο της διαδικασίας ήταν η μη εφαρμογή του νόμου Χατζηδάκη, ούτε σε επίπεδο μητρώου, ούτε σε επίπεδο ηλεκτρονικής ψήφου. Αυτό όμως το θετικό στοιχείο είναι περισσότερο αποτέλεσμα της μη μεθόδευσης αυτής της διαδικασίας γενικά στη Θεσσαλονίκη, παρά ενδογενών συ-

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΠΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ - ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΠΡΑΞΙΑ!

Να χαράξουμε το δρόμο προς τους νέους αγώνες

Βαρύς ο απολογισμός του 2023 για την εργατική τάξη και τους εργαζόμενους. Η επίθεση των δυνάμεων του συστήματος στα εργατικά δικαιώματα συνεχίστηκε, ενώ αμέσως μετά το γύρο των βουλευτικών εκλογών, η νέα κυβέρνηση της ΝΔ επιτάχυνε ακόμη περισσότερο το αντεργατικό της έργο.

Ο νόμος Γεωργιάδη συμπλήρωσε το αντεργατικό έκτρωμα Χατζηδάκη, ενώ στα σκαριά βρίσκονται και νέοι νόμοι που χτυπούν τα εργατικά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Οι συλλογικές συμβάσεις εξακολουθούν να είναι στην πλειοψηφία τους καταργημένες. Οι μισθοί δεν φτάνουν ούτε για τα βασικά έξοδα και το φάσμα της φτώχειας εξαπλώνεται. Οι συνθήκες εργασίας γίνονται όλο και πιο αφόρητες, οι θάνατοι και οι τραυματισμοί εργαζομένων σε ώρα δουλειάς πληθαίνουν. Και παράλληλα, ποινικοποιείται ο συνδικαλισμός και οι αγώνες, εξαπολύονται διώξεις ενάντια σε συνδικαλιστές και εργαζόμενους που διεκδικούν.

Και μαζί με αυτά συνεχίζεται η επαίσχυντη κυβερνητική προπαγάνδα διαστρωφής της πραγματικότητας. Για την «επενδυτική βαθμίδα» η οποία δήθεν σημαίνει καλά νέα και η οποία πρέπει να μας εμπνέει σιγουριά. Για τις νέες αυξήσεις μισθών που τάξει ο πρωθυπουργός, αφού βεβαίως φροντίζουν αυτός και η κυβέρνησή του να κρατούν τις συλλογικές συμβάσεις εκτός ισχύος, έτσι ώστε να κρατούν την εργατική τάξη στο περιθώριο. Για τους «αυστηρούς ελέγχους» που δήθεν γίνονται στην αγορά και θα περιορίσουν την... κερδοσκοπία, την ώρα που οι νόμιμες αυξήσεις στα προϊόντα θερίζουν το εργατικό εισόδημα. Για τους επίσης «αυστηρούς ελέγχους» που δήθεν θα γίνονται στους χώρους δουλειάς ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρεσία

- αυτήν που απελευθερώνουν οι νόμοι τους! Για τη «μείωση» της ανεργίας, την ώρα που επεκτείνεται το καθεστώς της μερικής απασχόλησης αλλά και των συμβασιούχων.

Αλλά και για την «ανάπτυξη» που διακηρύσσουν συνεχώς και σε όλους τους τόνους. Αυτήν που έχει συρρικνώσει τους βασικούς παραγωγικούς τομείς της χώρας. Αυτήν που αφήνει εργοστάσια σαν τη ΛΑΡΚΟ να απαξιώνονται για να τα χαρίσει στο ξένο κεφάλαιο. Αυτήν που δεν ικανοποιείται με το επίπεδο των ήδη λεηλατημένων μισθών και μεροκάματων στη χώρα, αλλά θέλει την εργατική τάξη να δουλεύει με ακόμη πιο άθλιους μισθούς και όρους δουλειάς. Και είναι αυτός ο λόγος που επαναφέρει τα σχέδια για τη δυνατότητα εκμετάλλευσης των κολασμένων τη γης, των προσφύγων και των μεταναστών. Για να μπορεί να τους ξεζουμίζει όσο και όπως θέλει, με αντάλλαγμα την πρόσκαιρη δυνατότητα νόμιμης παραμονής τους στη χώρα.

• Κι αν αυτή είναι η μία πλευρά της κατάστασης, η άλλη είναι αυτή που αφορά τις συνδικαλιστικές ηγεσίες και το καθεστώς πλήρους απραξίας που έχουν επιβάλει στο εργατικό κίνημα. Για τον προϋπολογισμό του 2024, ένα «ντοκουμέντο» της αντεργατικής-αντιλαϊκής επέλασης που θα συνεχιστεί και την επόμενη χρονιά, οι ηγεσίες αυτές δεν τόλμησαν ούτε καν τη συνηθισμένη απεργία «τουφεκιά στον αέρα». Όπως δεν το είχαν τολμήσει και πέροι, δημιουργώντας μια νέα «παρακαταθήκη» υποταγής. Η ΓΣΕΕ προκλητικά ανακοινώνει «δράσεις με ορίζοντα 3 έως 4 μηνών» για να «επικοινωνήσει» στους εργαζόμενους τη σύνδεση ακρίβειας και αναγκαιότητας αυξήσεων στους μισθούς. Και μετά

από τους 3-4 μήνες, δηλαδή κατά το Μάη, «κεντρική πανελλαδική κινητοποίηση και Γενική Απεργία», η οποία δεν θα εκπλαγούμε καθόλου αν συμπίπτει με την Πρωτομαγιά. Η δε ΑΔΕΔΥ, κρύφτηκε πίσω από μία στάση εργασίας στήριξης της 24ωρης απεργίας της ΠΟΕ-ΟΤΑ για ζητήματα του κλάδου.

Όσο για τους «ταξικούς» συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ, ισχύουν μία από τα ίδια. Ένα απογευματινό συλλαλητήριο και... αυτά! Έτσι «κλιμάκωσε» τους αγώνες (ποιους αγώνες άραγε;) το ΠΑΜΕ, κερδίζοντας επάξια μία θέση δίπλα στις ξεπουλημένες ηγεσίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Διότι η γραμμή της αντίστασης στην αντεργατική πολιτική, ισοδυναμεί με γραμμή σύγκρουσης, πραγματικής και όχι εικονικής. Και το ΠΑΜΕ, όπως και το ΚΚΕ -ο πολιτικός φορέας που το καθοδηγεί- δεν έχει καμιά διάθεση να αναλάβει τέτοια ευθύνη.

• Σε τι, λοιπόν, έχει να προσβλέπει ο κόσμος της δουλειάς; Πώς να υπερασπιστεί τη ζωή και τα δικαιώματά του απέναντι στην επίθεση που ξεδιπλώνεται;

Ε, λοιπόν, ο κόσμος της δουλειάς και του μόχθου έχει να προσβλέπει μόνο στους αγώνες του. Στη δική του, οργανωμένη πάλη. Στην πάλη για τα ταξικά του συμφέροντα που είναι σε ευθεία σύγκρουση με τα συμφέροντα της τάξης των εκμεταλλευτών του.

Πρέπει να αναμετρηθεί με το κλίμα της πτωχότητας και της ανημπορίας. Ένα κλίμα που καλλιεργείται συστηματικά και για δεκαετίες. Ένα κλίμα που συντηρείται από τον τρόπο που λειτουργεί ο αστικός και ρεφορμιστικός συνδικαλισμός. Από τους αγώνες που δεν δίνονται, αλλά και από τους «αγώνες» που γίνονται για τα προσχήματα. Από τα παχιά λόγια, τις φανφάρες περί «κλιμάκωσης» και

τους διθυραμβικούς απολογισμούς νίκης που θέλουν να κρύψουν την πραγματική εικόνα, την πραγματική κατάσταση, τις πραγματικές δυσκολίες και τις πραγματικές ανάγκες και απαιτήσεις. Ένα κλίμα που αναπαράγεται από τις κοινοβουλευτικές αυταπάτες και τους κάθε λογής εκλογικούς πανηγυρισμούς.

Είναι αυτό το κλίμα που έχει οδηγήσει τα σωματεία στην απαξίωση και τους εργαζόμενους μακριά από αυτά. Είναι αυτό το κλίμα που πρέπει να αλλάξει! Με πραγματική κίνηση εργαζομένων και πρωτοβουλίες δράσης των αγωνιστικών δυνάμεων στο εργατικό κίνημα.

• Πρωτοβουλίες ενάντια στους μισθούς πείνας και την πολιτική της ακρίβειας. Για συλλογικές συμβάσεις και αυξήσεις στους μισθούς που να καλύπτουν το κόστος της ζωής. Για ταμείο ανεργίας για όλους τους ανέργους, χωρίς προϋποθέσεις και για όλο το διάστημα της ανεργίας.

• Πρωτοβουλίες ενάντια στην ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης και τις διώξεις αγωνιστών συνδικαλιστών. Για την ανατροπή των νόμων Χατζηδάκη-Γεωργιάδη, αλλά και για την ανατροπή των νόμων περί αξιολόγησης.

• Πρωτοβουλίες για την υπεράσπιση του δικαιώματος στην πλήρη και σταθερή δουλειά ενάντια στους εκβιασμούς και την εργασιακή ανασφάλεια.

Σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να κινηθεί και η Ταξική Πορεία, στα σωματεία αλλά και στους χώρους δουλειάς που παρεμβαίνει, αλλά και με πρόταση προς άλλες συνδικαλιστικές δυνάμεις ώστε να μπορέσουν να διοργανωθούν συγκεντρώσεις και συλλαλητήρια ενάντια στην εργασιακή βαρβαρότητα που επελαύνει.

Η ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΩΞΗ ΤΗΣ ΠΕΝΕΝ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ!

Κάτω τα χέρια από τα σωματεία και τους αγωνιστές!

Η κυβέρνηση, το εφοπλιστικό κεφάλαιο και οι δικαστικές αρχές, με μια νέα επιχείρηση τρομοκρατίας, προχώρησαν σε προκαταρκτική εξέταση και εν συνεχεία σε απαγγελία κατηγοριών ποινικού κώδικα στον πρόεδρο της ΠΕΝΕΝ (Πανελλήνια Ένωση Ναυτών Εμπορικού Ναυτικού) για γεγονότα που αφορούν τη γενική απεργία ενάντια στην ψήφιση του αντεργατικού νόμου 4808 (Χατζηδάκη) στις 10/6/2021. Πιο συγκεκριμένα, η καταγγελία στοχοποιεί την ΠΕΝΕΝ και τον πρόεδρό της ότι μεταξύ άλλων «παρεμπόδισαν την εκτέλεση όλων των δρομολογίων των πλοίων και διατάραξαν την ομαλή λειτουργία των συγκοινωνιακών μέσων».

Είναι ανάγκη να υπενθυμίσουμε ότι η πανεργατική πανελλαδική απεργία στις 10/6/2021 πραγματοποιούνταν τις μέρες ψήφισης του αντεργατικού νόμου 4808 και παρά τα όσα τραγικά είχαν προηγηθεί με την ακύρωση της απεργίας στις 3/6, η συγκεκριμένη απόφαση πάρθηκε με ευρεία αποδοχή (τουλάχιστον στα λόγια) όλων των συνδικαλιστικών φορέων. Απόφαση συμμετοχής και κάλυψης της απεργίας πήραν η ΓΣΕΕ, η ΑΔΕΔΥ, το ΕΚΠ, το ΕΚΑ, δεκάδες εργατικά κέντρα και ομοσπονδίες σε ολόκληρη τη χώρα, καθώς και τα 13 ναυτεργατικά σωματεία. Το τραγελαφικό της υπόθεσης, που αποδεικνύει τα εκδικητικά χαρακτηριστικά της δίωξης, είναι ότι εκείνη τη μέρα, με απόφαση των ναυτιλιακών εταιριών, είχαν ματαιωθεί όλα τα δρομολόγια και αυτή η απόφαση ανακοινώθηκε στο επιβατικό κοινό ήδη από την προηγούμενη μέρα.

Είναι εμφανές ότι η δίωξη της ΠΕΝΕΝ σχετίζεται με τη μανία του κράτους και του κεφαλαίου να τιμωρήσει όσες φωνές πήγαν κόντρα στο ρεύμα αποδοχής της αντεργατικής επίθεσης και θέλησαν να υλοποιήσουν την απόφαση για απεργία στις 3/6. Στοχοποιούν και εκδικούνται εκείνες τις φωνές που στάθηκαν ενάντια στη γραμμή της υποταγής την οποία σάλπισε η ΓΣΕΕ με την άρνησή της να καλέσει σε απεργία την ίδια μέρα. Προσπαθούν να φιώσουν τις φωνές που πήγαν κόντρα στη συνθηκολόγηση του ΠΑΜΕ, της ΑΔΕΔΥ, του ΕΚΑ, του ΕΚΠ, που απέσυραν τη

στήριξη τους ακυρώνοντας την απεργία στις 3/6 και με τη στάση τους ανέκοψαν καθοριστικά τις διαθέσεις μαζικής απάντησης που συσσωρεύονταν με βάση την ένταση της επίθεσης. Ταυτόχρονα άφησαν στο στόχαστρο του συστήματος τα ελάχιστα σωματεία που επέμειναν στην αρχική απόφαση και πραγματοποίησαν απεργία στις 3/6.

Η δίωξη της ΠΕΝΕΝ πραγματοποιείται δύομιση χρόνια μετά την ψήφιση του νόμου-ταφόπλακα των εργασιακών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, με τον οποίο το κράτος και το κεφάλαιο θέλησαν να χτυπήσουν το δικαίωμα στην απεργία, να επιβάλουν τον ασφυκτικό έλεγχο των σωματείων, να τσακίσουν τον ανεξάρτητο από το κράτος και την εργοδοσία, ελεύθερο συνδικαλισμό. Σήμερα, συνεχίζουν την επίθεση ποινικοποιώντας τη συνδικαλιστική δράση με εξοντωτικά πρόστιμα και ποινές φυλάκισης, όπως προβλέπει ο πρόσφατος νόμος Γεωργιάδη. Την ίδια ακριβώς στιγμή, με τη βοήθεια των «συνεπών» δυνάμεων εντός των εργατικών κέντρων και του συνδικαλιστικού κινήματος, επιχειρούν να εφαρμόσουν τις ρυθμίσεις του νόμου Χατζηδάκη που σχετίζονται με τη λειτουργία των σωματείων, όπως αυτή για τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες.

Η εργοδοτική κι η κρατική τρομοκρατία δεν πρέπει να περάσουν. Η δίωξη της ΠΕΝΕΝ και του προέδρου της δεν είναι η πρώτη και θα έχει και συνέχεια. Η εργατική τάξη κι ο εργαζόμενος λαός πρέπει να απαντήσουν με ταξική αλληλεγγύη, άπλωμα της οργάνωσης και μαζικοποίηση των σωματείων, ένταση του αγώνα ενάντια στη σύγχρονη βαρβαρότητα και την αντεργατική επίθεση.

Να δώσουμε φωνή στη φτώχεια

Η ακρίβεια τσακίζει το λαό και την εργατική τάξη. Κάθε εβδομάδα, κάθε μέρα που περνάει προσθέτει αξία στην τιμή των προϊόντων. Ο χρόνος μετριέται σε 5, 10, 15... 40, 50... 100% ποσοστά αύξησης επί της τιμής που είχαν πριν από δώδεκα, έξι, τρεις μήνες... εκθές, προχθές το φωμί, το γάλα, το λάδι, η βενζίνη. Με αυτά μετράει τη ζωή του ο λαός. Με αυτά αναμετρείται κάθε μέρα για την επιβίωση, για να φτάσει ο μισθός, το μεροκάματο. Και δεν φτάνει. Στις 10 του μήνα όλοι ψάχνονται για λεφτά. Και τις υπόλοιπες 20 μέρες τι γίνεται; Πώς βγαίνει ο μήνας;

Τα προϊόντα ακριβαίνουν ενώ ο πληθωρισμός μειώνεται, ο λαός υποφέρει από τη φτώχεια ενώ η οικονομία της χώρας μπαίνει στα μεγάλα σαλόνια των οίκων αξιολόγησης που τη βαθμολογούν για την ανάπτυξη και την προκοπή της. Ανάπτυξη, επενδύσεις, κεφάλαια, μείωση της ανεργίας, επιχειρηματικά φόρα και έπειτα από όλα αυτά άλλος ένας προϋπολογισμός που έρχεται να ξεζουμίσει όχι μόνο τους εργαζόμενους αλλά και τα μεσαία στρώματα, τη βασική δεξαμενή ψηφοφόρων της κυβέρνησης. Και οι τιμές όλο και ανεβαίνουν.

Κάποιοι επομένως περνάνε καλά. Το μεγάλο κεφάλαιο, οι ντόπιοι και ξένοι μεγαλοκαρχάριες εξακολουθούν να βάζουν πολλά λεφτά. Αυτούς δεν τους άγγιξε ο πόλεμος, ούτε ο πληθωρισμός, ούτε οι τεράστιες καταστροφές που διέλυσαν δάση, βουνά, κάμπους και νησιά. Αυξάνουν τα κέρδη τους, μαζεύουν όλο τον πλούτο που παράγεται και την ίδια στιγμή αρνούνται να δώσουν αυξήσεις στους μισθούς των εργαζομένων.

Όλοι οι υπόλοιποι όμως δεν περνάνε καθόλου καλά. Η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων, οι νέοι άνθρωποι, οι συνταξιούχοι, όλοι αυτοί που μετρούν τις μέρες αντίστροφα μέχρι τον επόμενο μισθό, όλοι αυτοί υποφέρουν. Παλεύουν κάθε μέρα με την ακρίβεια που είναι παρατεταμένη και βίαιη. Η ακρίβεια που επιβεβαιώνει καθημερινά ότι ήρθε για να μείνει. Καμία προοπτική για μείωση των τιμών, ούτε καν ψευτικές υποσχέσεις από την κυβέρνηση και τους βουλευτές. Η βαθιά κρίση του συστήματος και η ακόρταγη όρεξη του κεφαλαίου να τα αρπάζει από παντού αποτελούν βασικούς όρους για αυξήσεις στις τιμές και πάγωμα των μισθών. Έτσι όμως ο λαός βουλιάζει στη φτώχεια.

Η φτώχεια ήταν πάντα άσχημη. Φέρνει στους ανθρώπους πόνο, θλίψη, πείνα, απόγνωση. Ποτέ δεν είχε κάτι καλό να της θυμηθεί όποιος την έζησε. Οι αναφορές σε ανθισμένα γεράνια, γαζίες και ευτυχισμένες στιγμές σε παισιότερες εποχές φτώχειας και εξαθλίωσης του λαού, που πασπαλίζονται με γλυκιά νοσταλγία και χαμόγελα, κυρίως αφορούν τους εκφραστές του συστήματος και στόχο έχουν την παραπλάνηση του λαού. Όποιος είχε πραγματικά ζήσει με φτώχεια είχε να θυμηθεί μόνο βάσανα.

Αυτή όμως η φτώχεια, η σύγχρονη, είναι διαφορετική. Είναι βουβή και αό-

ρατη παρότι υπάρχει παντού. Μοιάζει σαν να μην κυκλοφορούν στους δρόμους των μεγάλων πόλεων οι φτωχοί και πεινασμένοι. Δημοσιογράφοι, πολιτικά πρόσωπα, αφεντικά και απανταχού δεξι-οί, συντηρητικοί και φοβισμένοι βγά-ζουν λογύδρια για τις καφετέριες που είναι γεμάτες, τα ξενοδοχεία που είναι κλεισμένα για τις γιορτές, για να καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι ο κόσμος έχει λεφτά. Έτσι εύκολα και ανώδυνα, τα αφεντικά δικαιολογούν το δικό τους δικαίωμα να αυξάνουν τα πλούτη τους εκμεταλλευόμενοι εργαζόμενους και οι φοβισμένοι υποτελείς να σκύβουν το κεφάλι στα αφεντικά.

Την ίδια στιγμή, οι άστεγοι, που έχουν αυξηθεί πάρα πολύ, αντιμετωπίζονται σαν ξεχωριστό κομμάτι της πόλης και της ανθρώπινης υπόστασης. Η απάνθρωπη εικόνα του άστεγου που προσπαθεί να κοιμηθεί δίπλα στις πανάκριβες βιτρίνες πολυτελών καταστημάτων μπορεί μόνο να γίνει τέχνη και αντικείμενο φιλανθρωπικής υποκρισίας. Οι εκφραστές του συστήματος, ιδιαίτερα στις μεγάλες ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις, μιλούν για προσωπική επιλογή και ενσυνείδητο τρόπο ζωής. Η φτώχεια και η εξαθλίωση δεν υπάρχουν πουθενά.

Οι εργαζόμενοι που μένουν χωρίς λεφτά στις 10 του μήνα στερούνται βασικά αγαθά και αδυνατούν να καλύψουν πολύ βασικές ανάγκες τους. Η θέρμανση, οι γιατροί και τα φάρμακα τη στιγμή που τα χρειάζονται, η κάλυψη των εξόδων για την ακριβή «δωρεάν» παιδεία, ακόμα και το φαγητό μπαίνουν λειψά στα σπίνια των εργαζομένων που αμείβονται με μισθούς. Δεν συζητάμε για διακοπές, θέατρα, συναυλίες και αντίστοιχες δραστηριότητες που θα μπορούσαν να ξεκουράσουν το μυαλό από την κούραση και τη βιοπάλη. Μάλιστα για κάποιους μπορεί να θεωρηθούν και πολυτέλεια και ότι δεν χωρούν σε ένα άρθρο που αναφέρεται στην ακραία φτώχεια. Ο λόγος που το κάνουμε είναι γιατί αναγνωρίζουμε στο λαό το δικαίωμα να ζει, να χαίρεται και να σκέφτεται. Αντίθετα, για το σύστημα οι εργαζόμενοι αξίζουν μόνο την επιβίωση για να μπορούν και την επόμενη μέρα να παραγάγουν κι άλλο πλούτο. Και στην εποχή μας που μετράμε κάθε μέρα νεκρούς εργάτες ίσως ούτε και αυτό.

Αυτή η φτώχεια, παιδί της κρίσης και της ακρίβειας, είναι βουβή γιατί κανείς δεν της δίνει φωνή. Αν όμως ενωθεί ο κάθε ψιθύρος βουβής φτώχειας, αν όλοι όσοι υποφέρουν ενωθούν σε κίνηση μάχη και διεκδικήσουν μειώσεις στις τιμές, αυξήσεις στους μισθούς, ζωή με δικαίωμα, τότε η φτώχεια θα αποκτήσει ξανά φωνή. Θα βγει στους δρόμους και θα ουρλιάξει. Οι φτωχοί και πεινασμένοι αυτού του κόσμου μόρσοι να αποκτήσουν φωνή σε περιόδους που κατάφεραν να παλέψουν οργανωμένα απέναντι στους ιμπεριαλιστές και το κεφάλαιο. Όταν πίστεψαν στη δύναμή τους και διεκδίκησαν τον κόσμο ολόκληρο.

Προϋπολογισμός 2024 Αντιλαϊκός από την αρχή ως το τέλος

Ψηφίστηκε την Κυριακή 17 Δεκέμβρη από τους κυβερνητικούς βουλευτές της ΝΔ (158 υπέρ, 142 κατά) ο νέος προϋπολογισμός για το 2024, για τον οποίο ο Μησοτάκης και οι υπουργοί της κυβέρνησης επιμένουν ότι είναι ο προϋπολογισμός της «ανάπτυξης» και της «εκτόξευσης της ελληνικής οικονομίας». Κούφια λόγια, όταν ο εργαζόμενος λαός δοκιμάζεται από την καπιταλιστική ακρίβεια που κατατρώει το μεροκάματο, τον μισθό και τη σύνταξη από τις πρώτες μέρες του μήνα.

Στον προϋπολογισμό του 2024 επιβάλλονται από την ΕΕ, στο πλαίσιο του «Σύμφωνου Σταθερότητας» και της συνεχούς επίβλεψης της οικονομίας, πρωτογενή πλεονάσματα τα οποία πρέπει να φτάσουν στο 2,1% του ΑΕΠ από το 1,1% που ήταν το 2023. Αυτό σημαίνει ακόμα μεγαλύτερη φορολογική αφαίμαξη από τον εργαζόμενο λαό, για να καλυφθούν

τιές, οι οποίοι θα κληθούν μέσα στο 2024 να πληρώσουν επιπλέον έναν κεφαλικό φόρο 600 εκατομμυρίων, έχουν δεν έχουν δουλειά, έχουν δεν έχουν κέρδος. Ειδικά για αυτούς που δεν απασχολούν προσωπικό και έχουν πραγματικό χαμηλό εισόδημα και αποτελούν την πλειοψηφία, η νέα φορολόγηση θα τους οδηγήσει σε ακόμη μεγαλύτερη χειροτέρευση της ζωής τους.

Και ενώ η κυβέρνηση πανηγυρίζει για την «επενδυτική βαθμίδα» από τους διεθνείς καπιταλιστικούς οίκους αξιολόγησης, η οποία δεν αφορά τον λαό αλλά τη ντόπια άρχουσα τάξη, την ίδια στιγμή μέσα από τους «χρωματιστούς» λογαριασμούς του ηλεκτρικού ρεύματος ετοιμάζεται νέα επέλαση των παρόχων ενέργειας, των οποίων τα κέρδη τα δύο τελευταία χρόνια έχουν εκταναχθεί στα ύψη.

Οι προβλέψεις στον προϋπολογισμό

όσο και προς τα «έξω», στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις, που πρωταγωνιστούν στη λεηλασία των εργαζομένων και του πλούτου της χώρας.

Η κυβέρνηση της ΝΔ μιλάει για «πακτωλό» επενδύσεων τα επόμενα χρόνια από τη μεριά του ξένου και ντόπιου κεφαλαίου, που θα «αλλάξουν τη χώρα», θα «δώσουν δουλειές» και άλλα σχετικά. Στον προϋπολογισμό του 2024 προβλέπεται αύξηση των επενδύσεων της τάξης του 15,1%. Ένα πραγματικά εντυπωσιακό ποσοστό, εάν τα πράγματα είναι έτσι, καθώς για το 2023, στον αντίστοιχο προϋπολογισμό είχε προβλεφθεί αύξηση 16%, αλλά τελικά δεν έφτασε ούτε στο μισό και έμεινε μόλις στο 7,1%. Επιπλέον, για να δούμε και τα πραγματικά χαρακτηριστικά αυτών των επενδύσεων, η επίδρασή τους στην ανεργία των εργαζομένων θα είναι μόλις 0,6%, από το 11,6% δηλαδή να πέσει στο 10,6%. Απο-

(!!!) και τους δίνουν συχαρητήρια από την Κριστίν Λαγκάρντ (πρόεδρος ΕΚΤ) μέχρι τον ΟΟΣΑ και δεν συμμαζεύεται... Μόνο που παράγοντες του συστήματος όπως ο «Οικονομικός Ταχυδρόμος» αλλά και η ιστοσελίδα «in.gr» δεν φαίνεται να υιοθετούν τους κυβερνητικούς πανηγυρισμούς, αλλά μιλάνε για «κενά αέρος» και ότι «τα δύσκολα είναι μπροστά». Οι παράγοντες αυτοί γνωρίζουν πολύ καλά το «έρμα» της ντόπιας καπιταλιστικής οικονομίας και ότι ένα γεγονός ή μία «στραβή» μπορεί να αναποδογυρίσει προβλέψεις και να... σχολάσει πανηγύρια. Ειδικά όταν στην Ευρώπη οι οικονομίες των κυρίαρχων ιμπεριαλιστικών χωρών σημειώνουν είτε στασιμότητα, είτε ύφεση και σίγουρα θα μεταφερθούν τα χαρακτηριστικά αυτών των επενδύσεων, η «σπασμένα» στις πλάτες των εργαζομένων και των εξαρτημένων χωρών. Από την άλλη, οι γεωπολιτικές εξελίξεις με την όξυνση της σύγκρουσης των ιμπε-

οι στόχοι του προϋπολογισμού. Και το ζήτημα με τα πρωτογενή πλεονάσματα δεν τελειώνει στις «εγγραφές» της κυβέρνησης στον προϋπολογισμό, καθώς δεν έχει ολοκληρωθεί η συζήτηση στην ΕΕ και δεν θα είναι καθόλου απίθανο να επιβληθούν πλεονάσματα στο 2,5% για τα πολλά επόμενα χρόνια. Εξάλλου, αυτή είναι και επιθυμία του Στουρνάρα (διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας), για να υπάρξει «ομαλή εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους».

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι το μεγαλύτερο μέρος των φορολογικών εσόδων προβλέπεται ότι θα εισπραχθεί από τους έμμεσους φόρους, τον ΦΠΑ και τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως. Φόροι άδικοι για τους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, παρά τα κυβερνητικά κατασκευασμένα που ακούγαμε όλη την προηγούμενη περίοδο, ότι από τη μείωση των έμμεσων φόρων θα ωφελούσαν οι... πλούσιοι.

Στόχος της φοροεπιδρομής γίνονται και οι αυτοαπασχολούμενοι επαγγελμα-

τιών του 2024 για τον πληθωρισμό είναι πωτικές, όμως αυτό αφορά μόνο τον γενικό δείκτη, καθώς η ακρίβεια ειδικά στα τρόφιμα και τα είδη πρώτης ανάγκης των λαϊκών νοικοκυριών καλπάζει ασταμάτητα. Και εδώ πρέπει να πούμε δύο πράγματα επιπλέον. Από τη μία, για το λαϊκό νοικοκυριό που καταναλώνει το μεγαλύτερο μέρος -αν όχι όλο- του εισοδήματός του σε τρόφιμα, είδη πρώτης ανάγκης, ηλεκτρικό, νοίκιο και θέρμανση, οι συνεχείς αυξήσεις και μάλιστα σε διψήφια ποσοστά το οδηγούν σε εξαθλίωση. Από την άλλη, οι κυβερνητικές ψευτιές ότι ο πληθωρισμός στις τιμές θα ήταν συγκρατημένος και ότι ο πληθωρισμός είναι «εισαγόμενος» έχουν προ πολλού αποκαλυφτεί.

Σε χώρες εξαρτημένες όπως η Ελλάδα, τα φαινόμενα της ακρίβειας και του πληθωρισμού πολλαπλασιάζονται ακριβώς λόγω του εξαρτημένου χαρακτήρα της ντόπιας καπιταλιστικής οικονομίας. Και τα κέρδη κινούνται τόσο προς τα «πάνω», στο κεφάλαιο, ξένο και ντόπιο,

καλύπτεται, έτσι, ότι αυτές οι επενδύσεις δεν έχουν να κάνουν σε τίποτα με παραγωγική αναβάθμιση της οικονομίας, αλλά με προσανατολισμό σε κλάδους και τομείς όπου η κερδοφορία του ξένου και ντόπιου κεφαλαίου θα είναι γρήγορη και σίγουρη. Το έχουμε πει πολλές φορές και εδώ με αφορμή τον προϋπολογισμό είναι ανάγκη να το ξαναδημάσουμε. Το ξένο και ντόπιο κεφάλαιο δεν ενδιαφέρεται για την παραγωγική διαδικασία αυτή καθαυτή για να καλυφθούν οι ανθρώπινες ανάγκες. Παράγει μόνο για να αποσπά υπεραξία και να κερδίζει.

Πολύ περισσότερο σε μία εξαρτημένη χώρα σαν την Ελλάδα, η αποσάθρωση της παραγωγικής της βάσης τις τελευταίες δεκαετίες δείχνει τους πραγματικούς προσανατολισμούς της ντόπιας άρχουσας τάξης, που αδιαφορεί είτε για την αποβιομηχάνιση είτε για την ανυπαρξία διατροφικής επάρκειας.

Ο Μησοτάκης και η ΝΔ πανηγυρίζουν γιατί λέει έχουμε σαν χώρα τους μεγαλύτερους ρυθμούς ανάπτυξης στην Ευρώπη

Ηλεκτρικό ρεύμα Το χρώμα της φτώχειας

Το χρώμα της φτωχοποίησης δεν είναι ούτε μπλε, ούτε πράσινο, ούτε κίτρινο, μα ούτε και πορτοκαλί. Το χρώμα της φτώχειας και της εξαθλίωσης είναι μαύρο και αυτό ακριβώς δείχνουν τα τιμολόγια του ρεύματος από τους διάφορους παρόχους ηλεκτρικής ενέργειας.

Τα νέα τιμολόγια που ανακοινώθηκαν από την κυβέρνηση με τα 4 χρώματα, το μόνο αποτέλεσμα που σίγουρα θα έχουν στην τσέπη των λαϊκών νοικοκυριών είναι η ακόμη μεγαλύτερη αφαίμαξη. Το βιοτικό επίπεδο έχει κατακρημνιστεί, ο μισθός, εάν υπάρχει, εξαιλώνεται από την αρχή του μήνα, οπότε η μόνη πραγματική επιλογή που αφήνει το σύστημα είναι στους μεγαλοκαρχάριες, και συγκεκριμένα ποιος από αυτούς θα προλάβει να χαρτασώσει πρώτος τα λαϊκά εισοδήματα για να αυξήσει την κερδοφορία του. Και οι επιλογές στο πώς θα διασφαλιστεί η αφαίμαξη μέσω του λογαριασμού ηλεκτρικής ενέργειας πραγματικά είναι ευφάνταστη.

Το πράσινο και το κίτρινο τιμολόγιο είναι κυμαινόμενα, που σημαίνει ότι ο καταναλωτής παίρνει το ρίσκο της εταιρείας που έχει επιλέξει στην πλάτη του. Ο λογαριασμός που πληρώνεις ακολουθεί το χρηματιστήριο και το χρηματιστήριο λειτουργεί πάντα προς όφελος των μεγάλων επιχειρήσεων. Έτσι, αν για οποιονδήποτε λόγο (παixνίδια στην τιμή του πετρελαίου ή του φυσικού αερίου, πόλεμος κτλ.) η τιμή του κόστους παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας αυξηθεί, τότε η εταιρεία διασφαλίζει την κερδοφορία της αφού οι καταναλωτές θα πληρώνουν κάθε μήνα το κόστος που απαιτείται για να είναι εξασφαλισμένη η κερδοφορία της.

Συγχρόνως, ένα βασικό είδος πρώτης ανάγκης γίνεται χρηματιστηριακό είδος, χωρίς κανένα εκγέγνο σταθερότητας στη χρέωση. Όπως αυξήθηκε η τιμή του ρεύματος λόγω του πολέμου στην Ουκρανία, έτσι και μπορούν να εμφανιστούν χίλιοι δύο λόγοι για να πολλαπλασιαστεί ακόμη περισσότερο την επόμενη μέρα. Ακόμη και όταν δεν υπήρχε πόλεμος, τα τιμολόγια αυξάνονταν αφού το κόστος για τις επενδύσεις στις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας το πλήρωνε ο λαός, χωρίς να φανεί ποτέ καμία μείωση στην τιμή του ρεύματος.

Η μόνη επιλογή που μπορεί να διασφαλίσει το φενάκισμα στην άγρια επίθεση που δέχονται τα λαϊκά στρώματα είναι η οργάνωση και η αντίσταση απέναντι στις πολιτικές που μετατρέπουν τα κοινωνικά αγαθά σε είδη πολυτελείας.

Προχώρημα της επίθεσης στην εκπαίδευση ανακοίνωσε και η 104η σύνοδος πρυτάνεων

Στις 15/12 πραγματοποιήθηκε η σύνοδος πρυτάνεων στο Καβούρι, όπου ο Πιερρακάκης παρουσίασε στους πρυτάνεις τον νέο νόμο για την εκπαίδευση. Στην κατεύθυνση κάθε προηγούμενου θα προχωρήσει το χτύπημα στο λαϊκό δικαίωμα στις σπουδές, θα ορθώσει ακόμα περισσότερους ταξικούς φραγμούς, θα τσακίσει ακόμα περισσότερο τα πτυχία, αποσυνδέοντάς τα από τα επαγγελματικά τους δικαιώματα.

Το νομοσχέδιο αυτό παρουσιάστηκε συνοπτικά και στη Βουλή τη μέρα ψήφισης του προϋπολογισμού. Μαζί με τις κορώνες περί ανάπτυξης (που ο λαός αντιλαμβάνεται πολύ καλά τι σημαίνει) ανακοινώθηκε και η αύξηση της χρηματοδότησης για την εκπαίδευση. Αυτή η αύξηση δεν έχει να πει τίποτα, ειδικά στους φοιτητές από τα φτωχότερα και τα πιο λαϊκά στρώματα. Ειδικά στις οικογένειες τα παιδιά των οποίων πετάχτηκαν βάρβαρα από την τριτοβάθμια

εκπαίδευση λόγω της ΕΒΕ. Και σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι το σύστημα σταματάει να εισάγει περισσότερα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια για τη λειτουργία των σχολών.

Στο νέο νομοσχέδιο μεταξύ άλλων γίνεται λόγος για την «απελευθέρωση» του δημόσιου πανεπιστημίου από το κρατικό μονοπώλιο και τη διεθνοποίηση. Αυτά αφορούν την ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων ως παραρτήματα ξένων, προθάλαμος της κατάρτησης του άρθρου 16 για τη δημόσια και δωρεάν παιδεία. Το ελεύθερο πανεπιστήμιο που οραματίζεται το σύστημα δεν χωράει κανένα δικαίωμα, τίποτα δωρεάν και σίγουρα καθόλου συνδικαλισμό και φοιτητικό κίνημα. Κατά τα ευρωπαϊκά και τα αμερικάνικα πρότυπα...

Κατά τη διάρκεια της συνόδου πραγματοποιούνταν απέξω κινητοποίηση φοιτητικών συλλόγων, η οποία ήρθε αντιμέτωπη με χημικά και δακρυγόνα από

τις δυνάμεις της αστυνομίας. Οι δυνάμεις των ΕΑΑΚ και της ΚΝΕ, πιστοί στην αδιέξοδη λογική της συνδιοίκησης, αντί να ιεραρχήσουν μια διαδήλωση στο κέντρο της πόλης, προτίμησαν να διαδηλώσουν μακριά από τον λαό και τη νεολαία στο Καβούρι. Το διακύβευμα της κινητοποίησης ήταν το «να αποσπάσουν τοποθετήσεις από τους πρυτάνεις» ενάντια στο νομοσχέδιο Πιερρακάκη. Λες και έχει ταχθεί ποτέ το καθηγητικό κατεστημένο με τα συμφέροντα των φοιτητών, πόσο μάλλον των φοιτητών από τα φτωχότερα και τα πιο λαϊκά στρώματα.

Το φοιτητικό κίνημα πρέπει να ξεκοπεί μια και καλή από τις συνδιοικητικές λογικές της ρεφορμιστικής αριστεράς. Τόσο τα ΕΑΑΚ όσο και η ΚΝΕ αναζητούν συμμαχίες στο μεγαλοκαθηγητικό κατεστημένο. Επειδή ακριβώς δεν πιστεύουν στις δυνάμεις του λαού και της νεολαίας και επειδή εδώ και καιρό έχουν υποταχθεί στον δυσμενή συσχετισμό δύναμης

σε βάρος του φοιτητικού κινήματος. Γιατί πιστεύουν ότι στη λεγόμενη ακαδημαϊκή κοινότητα υπάρχουν κοινά συμφέροντα. Φτάνουν μέχρι και να επικαλούνται τον νόμο 1268/82 για τη συνδιοίκηση (και όχι μόνο) για να οριστούν οι εκπρόσωποι των φοιτητικών συλλόγων στα όργανα των καθηγητών. Πράγμα το οποίο, μάλιστα, παρουσιάζουν και ως κεκτημένο...

Επειδή ο νόμος Πιερρακάκη θα αποτελέσει βαθύ χτύπημα και προχώρημα της επίθεσης, οι φοιτητές συλλογικά και οργανωμένα πρέπει να δώσουν τις απαντήσεις τους. Το φοιτητικό κίνημα πρέπει να μπει σε τροχιά ανασυγκρότησης. Οι φοιτητές να μπουν σε γενικές συνελεύσεις και να πάρουν αποφάσεις αγώνα ενάντια στις προθέσεις της κυβέρνησης και του συστήματος συνολικά. Με μαζικές γενικές συνελεύσεις, καταλήψεις, διαδηλώσεις μπορούν ναβάλουν φρένο στην επίθεσή τους.

«Χρέος μας η ζωή» - Κάτω τα χέρια από την απεξάρτηση Να μην περάσει το νέο νομοσχέδιο

Το νέο νομοσχέδιο που έχει εξαγγείλει η κυβέρνηση της ΝΔ και αναμένεται να κατατεθεί μέσα στον Ιανουάριο προς ψήφιση στη Βουλή έρχεται να διαμορφώσει ένα ακόμη πιο δύσκολο τοπίο στο πεδίο της απεξάρτησης και της ψυχικής υγείας, ξεσηκώνοντας πλήθος αντιδράσεων από τους θεραπευόμενους και τους απεξαρτημένους, τις οικογένειες και τους εργαζόμενους του κλάδου. Με την ίδρυση του επονομαζόμενου «Εθνικού Οργανισμού Πρόληψης και Αντιμετώπισης Εξαρτήσεων» (ΕΟΠΑΕ) θεσμοθετείται η υπαγωγή του συνόλου των μονάδων απεξάρτησης σε έναν ιδιωτικό φορέα (Ν.Π.Ι.Δ.), ανοίγοντας τον δρόμο για την ιδιωτικοποίησή της και το κλείσιμο φορέων, ενώ παράλληλα ενοποιούνται θεραπευτικά προγράμματα με πλήρως διαφορετική φιλοσοφία και λειτουργία, σκιαγραφώντας δυσοίωνο το μέλλον στον συγκεκριμένο χώρο. Πρόκειται για μια νομοθετική ρύθμιση που λειτουργεί συμπληρωματικά στην πολιτική της διάλυσης της υγείας και της περίθαλψης στη χώρα. Πλάι στις περικοπές των δημοσίων δαπανών για την υγεία, πλάι στο κλείσιμο νοσοκομείων και κλινικών, στις απολύσεις και στην πλήρη καταστράτηγηση των συνθηκών εργασίας των υγειονομικών, στην αμφισβήτηση συνολικά του λαϊκού δικαιώματος για τη δωρεάν πρόσβαση στην υγεία και την περίθαλψη, η κυβέρνηση δρομολογεί σήμερα τη διάλυση και των θεραπευτικών προγραμμάτων απεξάρτησης. Το νέο νομοσχέδιο, με την ίδρυση του ΕΟΠΑΕ, αποτελεί ένα κομμάτι στο παζλ της καταστρατήγησης λαϊκών δικαιωμάτων, που -πλάι σε όλα τα υπόλοιπα αντιλαϊκά μέτρα που προωθούνται- έρχεται να επιβεβαιώσει την ολομέτωπη επίθεση που συντελείται απέναντι στα εργατικά και λαϊκά στρώματα.

Ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια στην απεξάρτηση και την ψυχική υγεία

Ενεργοποιείται η θεσμοθέτηση ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων, χτυπώντας το δικαίωμα στη δωρεάν πρόσβαση στη θεραπεία, όπως είχε κατοχυρωθεί όλες τις προηγούμενες δεκαετίες στην Ελλάδα, διαλύοντας τον εναπομείναντα δημόσιο χαρακτήρα της. Το σύνολο των δημοσίων δομών απεξάρτησης, είτε εκείνων που εντάσσονται στο Ε.Σ.Υ. (18 ΑΝΩ Ψ.Ν.Α., ΙΑΝΟΣΑΡΓΩ Ψ.Ν.Θ., ΔΙΑΠΛΟΥΣ Γ.Ν.Κ.) και που πρόκειται να βγουν εκτός του συστήματος υγείας, είτε των υπόλοιπων δημοσίων δομών (ΚΕΘΕΑ, ΟΚΑΝΑ) μπαίνουν στο στόχαστρο. Όλες οι παραπάνω δομές πρόκειται να εν-

ταχθούν στον ιδιωτικό φορέα του ΕΟΠΑΕ, μαζί με άλλους ιδιωτικούς φορείς, ορισμένοι εκ των οποίων λειτουργούσαν παράνομα μέχρι σήμερα (Μ.Κ.Ο. και ιδιωτικές κλινικές). Το υπουργείο Υγείας με τη σειρά του σπεύδει να «καθησυχάσει» τον κόσμο που αντιδράει, δίχως να κάνει λόγο για ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια στην απεξάρτηση, αλλά περιγράφοντας «περισσότερες επιλογές» στη θεραπεία. Δεν χωράει αμφιβολία πως και στη συγκεκριμένη περίπτωση η ψαλίδα ανοίγει και ξεδιπλώνεται ακόμη περισσότερο η ταξικότητα ενός προβλήματος που γεννάει το ίδιο το σύστημα: στην απεξάρτηση πλέον αυτός που το σηκώνει η τσέπη του θα πηγαίνει σε ιδιωτικές κλινικές για θεραπεία, ενώ ο φτωχός εξαρτημένος θα πεθαίνει στις πιάτσες.

Στο ίδιο νομοσχέδιο, με το πρόσχημα της κατάρτησης της ιδρυματικής περίθαλψης και της «αποασυλοποίησης» των δομών ψυχικής υγείας, δρομολογείται το κλείσιμο δημοσίων δομών και το περαιτέρω άνοιγμα του δρόμου προς την ιδιωτικοποίησή της. Καταργούνται ως οργανισμοί το Ψ.Ν.Α. (Δαφνί) και το Ψ.Ν.Θ., ενώ το σύνολο των δημοσίων υπηρεσιών ψυχικής υγείας μπαίνουν κάτω από την ομπρέλα του Εθνικού Δικτύου Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας (ΕΔΥΨΥ) από κοινού με άλλους ιδιωτικούς φορείς (ιδιωτικές κλινικές, Μ.Κ.Ο., ιδιώτες επαγγελματίες). Πρόκειται για εξελίξεις που σε καμία περίπτωση δεν σχετίζονται με την προαγωγή της ψυχικής υγείας των πολιτών, την αξιοπρεπή διαβίωση των ψυχικά ασθενών εντός και εκτός των κλινικών, την καταπολέμηση του «κοινωνικού στίγματος» ή την ένταξη ατόμων με ψυχικές νόσους στην αγορά εργασίας, όπως αυτά περιγράφονται στο «Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ψυχική Υγεία 2021-2030». Αντιθέτως, έρχονται να καλύψουν τα κενά της υποστελέχωσης και των ελλείψεων, βάζοντας λουκέτα σε υπηρεσίες και να στερήσουν στον λαϊκό κόσμο το δικαίωμα της δωρεάν πρόσβασης σε αυτές τις δομές.

Ενοποίηση θεραπευτικών προγραμμάτων απεξάρτησης

Η υπαγωγή θεραπευτικών προγραμμάτων με εντελώς διαφορετική λειτουργία και φιλοσοφία, όπως και η πλήρης κατάργηση της διοικητικής και λειτουργικής αυτοτελείας τους δημιουργούν σοβαρές ανησυχίες για το ποιο θα είναι το μέλλον για τη λειτουργία στις υπάρχουσες μονάδες. Το Υπουργείο θέλει να διαψεύ-

σει τις ανησυχίες και να αναγορεύει πως με την ενιαία διοίκηση των φορέων «επιτέλους θα προσφέρονται στον κόσμο όλες οι επιλογές και οι πολίτες θα επιλέγουν ποιο πρόγραμμα τούς ταιριάζει». Την ίδια στιγμή, στο νομοσχέδιο δίνεται έμφαση στα προγράμματα υποκατάστασης και μείωσης της βλάβης, χωρίς να αναφέρεται σχεδόν τίποτα για τα στεγνά προγράμματα. Είναι συνέχεια της πολιτικής που εφαρμόζονταν και όλο το προηγούμενο διάστημα για τις εξαρτήσεις: βασική ενίσχυση των προγραμμάτων υποκατάστασης, τα οποία αποτελούν και τη φθηνότερη λύση (σε προσωπικό, υποδομές κ.λπ.) για τις κυβερνήσεις, «μείωση της βλάβης» με τους χώρους εποπτευόμενης χρήσης ώστε να περιοριστεί απλά ο κίνδυνος του θανάτου από υπερβολική δόση και της διάδοσης μολυσματικών νοσημάτων από τις χρησιμοποιημένες σύριγγες και επιχειρήσεις σκούπα της αστυνομίας στις «πιάτσες» των τοξικοεξαρτημένων, ανάλογα με την πολιτική συγκυρία. Η μεθόδευση της κυβέρνησης με τη σύμπτυξη των προγραμμάτων είναι αντιδραστική και χτυπάει δικαιώματα που έχουν κατακτηθεί εδώ και δεκαετίες στον χώρο της απεξάρτησης. Η εμπειρία του ΚΕΘΕΑ μετά την Π.Ν.Π. του 2019, όπου καταργήθηκε η αυτοδιοίκηση του οργανισμού, επιβεβαιώνει τις μεθοδεύσεις της κυβέρνησης και όσον αφορά τον πολλαπλασιασμό προβλημάτων στην ίδια τη θεραπεία των εξαρτημένων, αλλά και στην ελαστικοποίηση των όρων εργασίας των εργαζομένων. Αντίστοιχα, στο σημερινό νομοσχέδιο δεν προβλέπεται τίποτα για τις εφημερίες του προσωπικού στις μονάδες, για τα επιδόματα (π.χ. ανθυγιεινής εργασίας και άλλα που δίνονταν μέχρι πρότινος μόνο στον Ο.ΚΑ.ΝΑ.), χωρίς να διευκρινίζεται παράλληλα με τι συμβάσεις εργασίας θα συνεχίσουν να απασχολούνται οι εργαζόμενοι σε όλους αυτούς τους φορείς.

Γνωρίζουν πολύ καλά πως στην περίοδο της κρίσης που διανύουμε, οι εξαρτήσεις έχουν πολλαπλασιαστεί σε όλα τα επίπεδα και επιβεβαιώνουν την αδιαφορία τους απέναντι στη ζωή του λαού και της νεολαίας, όπως και τη στόχευσή τους να διαλυθεί οποιαδήποτε έννοια δικαιώματος. Η εξάρτηση ως φαινόμενο που γεννά και θρέφει αυτό το σύστημα, χρειάζεται να αναδειχθεί σαν πρόβλημα συνολικά μέσα στην κοινωνία. Στο πλευρό των θεραπευόμενων, των οικογενειών τους, των εργαζομένων στους φορείς απεξάρτησης, να μην αφήσουμε να περάσει η αντιδραστική μεθόδευση της κυβέρνησης!

Δόμνα Μιχαηλίδου

Το περπάτημα κάνει καλό!

Ζούμε σε μια περίοδο που το δικαίωμα των μαθητών στην εκπαίδευση χτυπιέται βάνουσα με όλους τους τρόπους και σε όλες τις βαθμίδες. Από τη σχολειοποίηση του νηπιαγωγείου, την αξιολόγηση, την υπέρογκη ύλη, τις συγχωνεύσεις σχολείων μέχρι την τηλεκπαίδευση, την τράπεζα θεμάτων και την Ελάχιστη Βάση εισαγωγής, το σύστημα υψώνει τείχη στα παιδιά του λαού, κάνοντας σαφές από τη νηπιακή ηλικία ότι η εκπαίδευση είναι για λίγους και εκλεκτούς.

Οι ενορχηστρωτές αυτής της επίθεσης έχουν ξεπεράσει κάθε όριο θράσους και κυνισμού, όπου θεωρώντας ότι έχουν τσακίσει κάθε λαϊκή αντίδραση, παρουσιάζουν και δικαιολογούν τις επιθετικές και αντιλαϊκές πολιτικές τους με τον πιο γελοίο και εξευτελιστικό τρόπο. Σ' αυτό το πλαίσιο και οι δηλώσεις της υφυπουργού Δόμνας Μιχαηλίδου, η οποία στο πλαίσιο των συγχωνεύσεων σχολείων δήλωσε ότι είναι πολύ καλό για τους μαθητές να περπατούν 1-2 χιλιόμετρα για να πάνε στο σχολείο! Άλλωστε ο ΠΟΥ, όπως δήλωσε η ίδια, προτείνει να περπατάμε 8 χιλιόμετρα την ημέρα!

Τέτοιο νοιάξιμο πια για την υγεία των μαθητών και τη φυσική τους κατάσταση! Γι' αυτό κλείνουν σχολεία, γι' αυτό στοιβάζουν μαθητές σε σχολεία-τέρατα με απαραιτήτως κτίρια που πέφτουν ταβάνια, γι' αυτό οι γονείς καλούνται να βάζουν όλο και πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη για να σπουδάσουν τα παιδιά τους, γι' αυτό έχουν καταντήσει το σχολείο ένα τεράστιο εξεταστικό κέντρο γεμάτο φίλτρα που πετούν έξω τα παιδιά του λαού και γι' αυτό όταν η νεολαία αντιδρά, της βάζουν απουσίες μέσω τηλεκπαίδευσης και στέλνουν τα ΜΑΤ για να τους σπάσουν στο ξύλο. Όλα για το καλό των μαθητών!

Η αλαζονεία της κυβέρνησης των αρίστων στο μεγαλείο της! Και βέβαια δεν είναι η πρώτη φορά που λέγονται παρόμοια αίσχη. Ποιος μπορεί να ξεχάσει τη δήλωση της Μιχαηλίδου ότι ο αντιδικτατορικός αγώνας οδήγησε σε συλλογική ψυχασθένεια! Τις δηλώσεις Γεωργιάδη ότι κανείς δεν ασχολείται πια με τα Τέμπη ή παλιότερες δηλώσεις άλλων στελεχών της κυβέρνησης την εποχή της καραντίνας που έλεγαν ότι δεν αυξάνουν τις ΜΕΘ για να μην αυξηθούν οι νεκροί!

Από την εποχή της Μαρίας Αντουανέτας, που πρότεινε στον λαό παντεσπάνι αντί για ψωμί, δεν έπαψαν οι δυνάστες και οι εκμεταλλευτές αυτού του κόσμου να δείχνουν πόσο εκθρεύονται τον λαό και να τολμούν να του κουνούν και το δάχτυλο όταν τον στριμώνχουν στη γωνία και τσακίζουν τη ζωή του.

Τέτοια λόγια από τα χείλη των εκπροσώπων του σάπιου εκμεταλλευτικού συστήματος που ζούμε μόνο οργή μπορεί να μας γεμίζουν! Οργή που όμως πρέπει να γίνει αγώνας ενάντια στην επίθεση που διεξάγεται σε κάθε μας δικαίωμα. Για να υπερασπιστούμε τη ζωή μας, είναι ανάγκη να συγκροτήσουμε συνθήκες πραγματικής αναμέτρησης με τον αντίπαλο.

Εκπαιδευτικοί, γονείς και μαθητές, λαός και νεολαία να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας, με διαδηλώσεις, συνελεύσεις, καταλήψεις και απεργίες, να διεκδικήσουμε το δικίο μας απέναντι στους δυνάστες.

Η PISA γέρνει πάνω απ' τα κεφάλια εκπαιδευτικών και μαθητών

«Προβληματισμό» έχει προκαλέσει στο σύστημα η ανακοίνωση των αποτελεσμάτων του διεθνούς διαγωνισμού PISA 2022 του ΟΟΣΑ. Σύμφωνα με αυτά, η Ελλάδα σε σύνολο 81 χωρών κατατάσσεται στην 44η θέση στα Μαθηματικά, στην 41η θέση στην Κατανόηση Κειμένου και στην 44η θέση στις Φυσικές Επιστήμες.

Με το όνομα «ελληνική PISA» είναι περισσότερο γνωστές οι «διαγνωστικού χαρακτήρα εξετάσεις για τους μαθητές της ΣΤ' Δημοτικού και Γ' Γυμνασίου». Σε αυτές έλαβαν φέτος μέρος 6.000 μαθητές της ΣΤ' τάξης τριακοσίων Δημοτικών και 6.000 μαθητές της Γ' τάξης τριακοσίων Γυμνασίων. Η συμμετοχή των μαθητών των συνολικά 600 σχολικών μονάδων που επιλέχθηκαν είναι υποχρεωτική. Οι φετινές έχουν πειραματικό χαρακτήρα, αλλά στη συνέχεια, όπως λένε, θα διεξάγονται κάθε χρόνο και θα αφορούν το σύνολο των μαθητών των παραπάνω τάξεων.

Από το 2000, οι εξετάσεις που πραγματοποιεί ο ΟΟΣΑ μαζί με τις εκθέσεις για τα εκπαιδευτικά συστήματα των χωρών έχουν γίνει τα εργαλεία για την προώθηση του χτυπήματος των δικαιωμάτων των μαθητών και των εκπαιδευτικών. Η σκλήρυνση του εξεταστικού συστήματος πρόσβασης στις ανώτερες σπουδές, η σύνδεση της χρηματοδότησης με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης σχολείων, η κατάργηση της επετηρίδας των εκπαιδευτικών, η επιβολή του προσοντολογίου και το χτύπημα της μόνιμης και σταθερής θέσης εργασίας είναι οι μόνιμες κατευθύνσεις.

Το άρθρο της «Καθημερινής» «Χάσμα μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών σχολείων» στις 12/12/23 είναι ενδεικτικό των στοχεύσεων του συστήματος μέσω των εξετάσεων αυτών: «...πρέπει να παραδεχθούμε ότι το ελληνικό σχολείο αφέθηκε "αδέσποτο" τα τελευταία 50 χρόνια χωρίς αξιολόγηση και εποπτικό μηχανισμό. Παραδόθηκε στους συνδικαλιστές οι οποίοι αντιδρούν σε κάθε τι που δεν υπηρετεί τη συντεχνιακή λογική τους. Άλλωστε, όλοι ξέρουν ότι το "παιχνίδι" παίζεται εκτός σχολείου, στα φροντιστήρια...» και συμπληρώνει: «Από την άλλη, δεν υπάρχει αξιολόγηση στα δημόσια σχολεία με αποτέλεσμα να δημιουργείται ένα κλίμα ήσσονος προσπάθειας εκ μέρους των εκπαιδευτικών». Η εφημερίδα μάς πληροφορεί πως «ο Κωνσταντίνος Γαβρόγλου είχε ορίσει επιτροπή για να τα μελετήσει. Βέβαια, τα αποτελέσματα του πορίσματος δεν δημοσιοποιήθηκαν επισήμως, διότι, όπως ελέχθη, απέδιδαν μεγάλο μερίδιο ευθύνης στους εκπαιδευτικούς».

Η «ελληνική PISA» είναι εφαρμογή της αξιολόγησης του άρθρου 104 του νόμου 482223/21, που συνδέει την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και της σχολικής μονάδας με τις «επιδόσεις» των μαθητών, που οδηγούν στην κατηγοριοποίηση των σχολείων η οποία συνδέεται με τη χρηματοδότησή τους. Στις επιδόσεις συγκαταλέγονται πλην της ενδοσχολικής αξιολόγησης των μαθητών και τα αποτελέσματα των διαγνωστικών εξετάσεων τύπου PISA.

Η εφαρμογή του διαγωνισμού είναι μια ξεκάθαρη

επίθεση στα δικαιώματα μαθητών και εκπαιδευτικών. Ακόμα και μια απλή ανάγνωση των αποτελεσμάτων (π.χ. οι επιδόσεις των μαθητών των ιδιωτικών σχολείων είναι κατά πολύ υψηλότερες από αυτές των δημοσίων) κάνει εμφανή την ταξικότητα της εκπαίδευσης στη χώρα μας και συμβάλλει στην παραπέρα κατηγοριοποίηση των σχολείων, γεγονός που θα ενταθεί αν εφαρμοστούν όλα τα αντιδραστικά μέτρα που έχει το σύστημα για να «ισιώσει η PISA».

Το σύστημα όχι μόνο δεν νοιάζεται για τη μόρφωση των μαθητών, αντιθέτως, στήνει συνεχώς εμπόδια για να τους αποτρέψει, όπως η ΕΒΕ ή η Τράπεζα Θεμάτων. Επιπλέον, σύμφωνα με το νόμο, διαγνωστικές εξετάσεις μπορούν να γίνουν και σε άλλες τάξεις του Δημοτικού ή του Γυμνασίου με Υπουργική Απόφαση. Νέες εξετάσεις σημαίνουν νέοι ταξικοί φραγμοί και αποθάρρυνση των μαθητών στη συνέχιση των σπουδών τους, ιδιαίτερα τώρα που η φτώχεια εξαπλώνεται σε μεγάλο τμήμα του λαού. Σχεδιάζεται, μάλιστα, να δημιουργηθεί Τράπεζα Θεμάτων και γι' αυτές.

Μετά την Τράπεζα Θεμάτων στις τάξεις του Λυκείου, το Δημοτικό και το Γυμνάσιο μετατρέπονται σε εξεταστικά κέντρα για να προσγειώσουν τα όνειρα των μαθητών στις «απαιτήσεις» της μεγιστοποίησης των κερδών του κεφαλαίου. Το μέλλον που τους ετοιμάζουν μας γυρίζει στο παρελθόν, που η πρόσβαση στο Γυμνάσιο περνούσε από τις εισαγωγικές εξετάσεις από το Δημοτικό και του Λυκείου από το Γυμνάσιο. Δεν θεσπίστηκαν τυχαία τα μεταγυμνασιακά ΙΕΚ.

Οι εξετάσεις PISA πρέπει να καταργηθούν. Είναι ξεκάθαρη επίθεση όχι μόνο στα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών και στα εργασιακά των εκπαιδευτικών, αλλά και στη συνδικαλιστική δράση. Δεν είναι τυχαίο ότι με φόντο την PISA, στον Πειραιά γίνεται δίωξη εκπαιδευτικών για τη συμμετοχή τους σε κινητοποίηση του σωματείου για το μπλοκάρισμα των εξετάσεων σε σχολείο της περιοχής. «Εκτός βέβαια από τις αντιδράσεις των συνδικαλιστών, η ενσυνείδητη συμμετοχή των μαθητών στον PISA εξαρτάται και από το πολιτισμικό και πολιτικό πλαίσιο κάθε λαού. Για παράδειγμα, στα μαθηματικά, έξι ασιατικές χώρες -η Σιγκαπούρη, το Μακάο (Κίνα), η Ταϊπέι (Κίνα), το Χονγκ Κονγκ, η Ιαπωνία και η Κορέα-πέτυχαν τις υψηλότερες επιδόσεις από όλες τις συμμετέχουσες χώρες. Πρόκειται για πολιτικά συστήματα και λαούς με ισχυρότερη πειθαρχία!» Είμαστε απειθαρχος λαός, λοιπόν, και θα μας πειθαρχήσουν.

Όταν λένε πως «πάτωσαν οι μαθητές στον διαγωνισμό της PISA», νέα επίθεση στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις πρόκειται να ξεδιπλωθεί. Είναι αναγκαίο οι εκπαιδευτικοί να ανασυγκροτηθούν μέσα από τα πρωτοβάθμια σωματεία (ΕΑΜΕ/ΣΕΠΕ) και να αντιπαλέψουν κόντρα στο μαύρο μέλλον που μας ετοιμάζουν, αλλά και να χαράξουν για τους νέους έναν δρόμο ελπίδας για ένα καλύτερο αύριο μέσα από νικηφόρους αγώνες του σήμερα.

Ουκρανία

Προς αναθεώρηση στόχων από Δύση-NATO

Η ικανότητα της Ουκρανίας να συνεχίσει τον πόλεμο εξαρτάται από την ασταθή πολιτική βούληση των ΗΠΑ και μιας σειράς χωρών του NATO. Αυτή η βούληση δείχνει σημάδια εξασθένησης και μάλιστα, κατά τα φαινόμενα, μπορεί να υποχωρήσει και άλλο. Η ικανότητα της Ρωσίας να συνεχίσει τον πόλεμο, αντίθετα, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη δική της πολιτική βούληση, η οποία είναι απίθανο να αλλάξει από τη σημερινή ηγεσία του Κρεμλίνου ή ακόμη και από έναν διάδοχο του Πούτιν.

Δεκαοκτώ μήνες μετά την έναρξη της ρωσικής επίθεσης, η Ουκρανία μετρά συντριπτικές απώλειες, η αντίστασή της έχει φτάσει σε οριακά σημεία και οι πιθανότητες της να αποκρούσει τις ρωσικές δυνάμεις έχουν εκμηδενιστεί, επισημαίνει το think tank Stratfor και αναλύει το γιατί: «Οι προσπάθειές της απέτυχαν να πυροδοτήσουν κοινωνικές τάσεις υπέρ της Ουκρανίας στο εσωτερικό της Ρωσίας, ή πολιτική αστάθεια. Οι στρατιωτικές νίκες επί του πεδίου που θα έδιναν την απαιτούμενη ώθηση και στήριξη των παραπάνω ενεργειών, δεν ήρθαν ποτέ». Οι New York Times γράφουν: «Η ουκρανική αντεπίθεση που ξεκίνησε πριν από έξι μήνες απέτυχε... και η Μόσχα επιδεικνύει την ικανότητά της να συντηρεί έναν παρατεταμένο πόλεμο». Σε αυτή την κατάσταση, συνεχίζει η εφημερίδα, «οι ΗΠΑ και η Ουκρανία αναζητούν μια νέα στρατηγική μετά την αποτυχία της αντεπίθεσης».

Και αυτό ακριβώς είναι το κρίσιμο ζήτημα: Ποια νέα στρατηγική για ΗΠΑ, ΕΕ, NATO και πόσο διαφορετική μπορεί να είναι από αυτή που απέτυχε;

Οι τελευταίες περιόδους Ζελένσκι σε δυτικές πρωτεύουσες και οι τηλεδιασκέψεις με δυτικούς ηγέτες αποπνέουν απόγνωση. Η πρόσκλησή του στην Ουάσιγκτον από τον Πρόεδρο Μπάιντεν, είχε στόχο τη δικομματική υποστήριξη για νέα στρατιωτική βοήθεια 50 δισεκατομμυρίων δολ. για την Ουκρανία. Όχι μόνο δεν φαίνεται να συγκίνησε τους Ρεπουμπλικάνους, αλλά μάλλον επιδείνωσε την κατάσταση για το Κίεβο, γράφει δημοσίευση του περιοδικού Foreign Policy. Αν το Κογκρέσο έχει ήδη από σήμερα ξεγράψει την Ουκρανία, αυτό συνιστά ήδη μια μεγάλη ανατροπή.

Περισσότερο κρίσιμο ίσως αποδειχθεί το εσωτερικό μέτωπο της Ουκρανίας και η συνοχή του. Οι χειροβομβίδες που ρίχθηκαν σε δημοτικό συμβούλιο χωριού στην Υπερκαρπαθία σηματοδοτούν την ενδεχόμενη έναρξη και άλλου τύπου συγκρούσεων στην Ουκρανία. Όπως προειδοποίησε ο Σόσκιν (σύμβουλος του 2ου προέδρου της Ουκρανίας Κούτσμα) στο διαδικτυακό του κανάλι: «Τώρα θα υπάρχουν όλο και περισσότερες τέτοιες περιπτώσεις... θα υπάρξει κλιμακούμενη αντιστάση, που έχει ήδη αρχίσει... οι αποτυχίες στο μέτωπο και τα ψυχολογικά τραύματα των βετεράνων που επιστρέφουν θα οδηγήσουν σε ένοπλες συγκρούσεις στην κοινωνία».

Ωστόσο, το κόστος αυτής της κατάστασης δεν θα το επωμιστεί μόνο η ηγεσία του Κίεβου, αλλά και οι ηγέτες της ΕΕ, που επιπλέον θα αναλάβουν την προσγγείωση του Ζελένσκι (ή τις όποιες διάδοχης κατάστασης) στην πραγματικότητα.

Η ΕΕ βρίσκεται αντιμέτωπη τόσο με ιστορικές προκλήσεις όσο και με τον κακό εαυτό της. Βρήκε την ώρα να ξεκινήσει τις ενταξιακές διαδικασίες με την Ου-

κρανία, αν και το 2021 (πριν την έναρξη του πολέμου) το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο σε ειδική έκθεση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το άνοιγμα της ενταξιακής διαδικασίας ήταν αδύνατο. Οι ηγέτες της ΕΕ, κατά τη διάρκεια της πρόσφατης Συνόδου Κορυφής, αποφάσισαν, σε ένα συγκρουσιακό τοπίο στο εσωτερικό τους, να ξεκινήσουν ενταξιακές διαπραγματεύσεις με την Ουκρανία και τη Μολδαβία, ενώ προσπέρασαν τα δυτικά Βαλκάνια. «Η Ουγγαρία δεν θέλει να φέρει μέρος της ευθύνης για αυτήν την "παράλογη" απόφαση των υπόλοιπων 26 χωρών και για αυτόν τον λόγο απείχε», ανέφερε ο ίδιος ο Όρμπαν. Πάντως οι «κακές γλώσσες» λένε ότι η Γερμανία βρήκε την ευκαιρία να καθιερώσει de facto την κατάργηση της ομοφωνίας στη λήψη αποφάσεων στο Συμβούλιο.

Η Ουκρανία, λοιπόν, μπορεί να αρχίσει τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις χωρίς όμως να προσδιορίζεται ποιο θα είναι αυτό το πλαίσιο. Λέγεται, πάντως, πως οι Βρυξέλλες θα κινηθούν στο «πλαίσιο των ενταξιακών διαπραγματεύσεων ΕΕ-Τουρκίας του 2005»!

Περισσότερο ενδιαφέρον ίσως αποκτήσει η έναρξη των διαπραγματεύσεων με τη Μολδαβία. Και εκεί υπάρχει «παγωμένη σύρραξη» με την Υπερδνειστερία. Βέβαια, η ΕΕ δεν αναφέρει την ύπαρξή της, θεωρώντας την μολδαβικό έδαφος! Ίσως με αυτή την ευκαιρία ενισχυθούν κάποια σενάρια ότι ΕΕ, ΗΠΑ και NATO θα επιδιώξουν να ανοίξουν ένα νέο μέτωπο ενάντια στη Ρωσία. Αυτό θα συμβεί αν η Μολδαβία καταγγείλει την κατάπαυση του πυρός της 21ης Ιουλίου 1992, που ανάμεσα στους εγγυητές είναι και η Ουκρανία.

Είναι σαφές ότι η προώθηση των νέων διευρύνσεων της ΕΕ (με πιθανή προσθήκη και κάποιων χωρών των Δυτικών Βαλκανίων), πρακτικά συνιστά υπονόμηση, έως και ακύρωση, κάθε πρότασης για παραπέρα εμβάθυνση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και το «πάγωμα» κάθε συζήτησης για στρατηγική χειραφέτηση της ΕΕ. Η Γερμανία, ένθερμος

υποστηρικτής των νέων διευρύνσεων, ενδεχομένως βλέπει σε αυτές ενίσχυση του ειδικού της βάρους στους ευρωπαϊκούς συσχετισμούς, με την αναζήτηση νέου ρόλου στα νότια και ανατολικά σύνορα του NATO.

Οι ΗΠΑ σήμερα, ανεξάρτητα, ως έναν βαθμό, από τις εξελίξεις στην Ουκρανία, καταγράφουν κάποια κέρδη: ακύρωση της ειδικής σχέσης Βερολίνου-Μόσχας και επανασυσπείρωση του NATO. Ωστόσο, οι ρωσικές δυνάμεις εδραίωνονται όλο και περισσότερο στην Ουκρανία, εξέλιξη που δημιουργεί τις προϋποθέσεις να μετατραπεί η σύγκρουση σε «πόλεμο φθοράς». Πρόκειται για ένα σενάριο που το Κίεβο προσπαθεί απεγνωσμένα να αποφύγει, καθώς θα όξυνε κατακόρυφα τις εσωτερικές αντιθέσεις. Ο πιο σημαντικός παράγοντας που θα αύξανε τις πιθανότητες του Κίεβου να φύγει με τις σημερινές απώλειες από τον πόλεμο (να τον κερδίσει τον πόλεμο δεν γίνεται λόγω), είναι η έναρξη διαπραγματεύσεων Ρωσίας-ΗΠΑ. Ωστόσο, δεν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για κάτι τέτοιο άμεσα, όσο και αν φημολογείται ότι οι ΗΠΑ κινούνται σε μια ορθολογική προσέγγιση των εξελίξεων. Αλλά και η άποψη ότι ο πόλεμος στην Ουκρανία με τον καιρό θα μεταλλαχθεί σε «παγωμένη» σύγκρουση, δίνοντας μια ανάσα στη Δύση, αφορούν μάλλον ευσεβείς πόθους.

Ο υπαιτιγμός του γγ του NATO, Στόλτενμπεργκ «Αν κερδίσει ο Πούτιν στην Ουκρανία, υπάρχει πραγματικός κίνδυνος η επιθετικότητά του να μην τελειώσει εκεί», δείχνει να έχει άκρες στο εσωτερικό των ΗΠΑ. Ακολούθησε η ενημέρωση Τύπου του Μπάιντεν, η οποία έθεσε στους Αμερικανούς ένα σαφές τελεσίγραφο! Αναφερόμενος στη συμπληρωματική χρηματοδότηση για την Ουκρανία, μίλησε για μια επείγουσα (πριν διακόψει το Κογκρέσο για τις διακοπές των Χριστουγέννων) ευθύνη που έχει το Κογκρέσο «να υποστηρίξει τις ανάγκες της Εθνικής Ασφάλειας των Ηνωμένων Πολιτειών και των εταίρων μας. [...] Έχουμε δεσμευτεί ως μέλος του NATO πως θα

υπερασπιστούμε κάθε σπιθαμή της επικράτειας του NATO. Γιατί... τότε θα έχουμε κάτι που δεν έχουμε (και ούτε επιδιώκουμε) σήμερα: Αμερικανικά στρατεύματα να πολεμούν τα ρωσικά στρατεύματα». Αν τα παραπάνω δεν αναδίδουν παντελή έλλειψη στρατηγικού σχεδιασμού από τις ΗΠΑ, τότε είναι πολύ επικίνδυνα.

Το μήνυμα είναι αυστηρό: η εναλλακτική λύση είναι η ανάπτυξη αμερικανικών στρατευμάτων. Αν το κέντρο Μπάιντεν περάσει τέτοια μηνύματα στην προεκλογική μονομαχία, τότε η έκφραση των ήδη ορατών τάσεων στο εσωτερικό θα πάρει χαρακτήρα γενικότερων ανατροπών, αφού η απειλή για την ανάπτυξη αμερικανικών στρατευμάτων σηματοδοτεί αντιπαράθεση άλλης κλίμακας και στρατηγικής βαρύτητας, με τον βασικό στρατηγικό αντίπαλο των ΗΠΑ.

Από την πλευρά του ο Πούτιν, στην καθιερωμένη του συνέντευξη Τύπου για το τέλος του έτους, τόνισε: «Ειρήνη θα υπάρξει όταν επιτύχουμε τους στόχους μας» και επανέλαβε πως οι στόχοι της Μόσχας στην Ουκρανία παραμένουν: «αποναζιστικοποίηση, αποστρατιωτικοποίηση και status ουδετερότητας», δηλαδή να μην ενταχθεί στο NATO. Η εκτίμηση δυτικών πολιτικών κέντρων αλλά και των ΜΜΕ είναι ότι ο έλεγχος της εξουσίας από τον Πούτιν θα παραμείνει σταθερός βραχυπρόθεσμα έως μεσοπρόθεσμα και η περιφερειακή ενίσχυση Ρωσίας (Μ. Ανατολή, Κίνα, BRICS) δυστυχώς για τη Δύση και το Κίεβο έχει ακυρώσει την όποια φιλοδοξία διπλωματικής-οικονομικής απομόνωσής της.

Και για όλους αυτούς τους λόγους (αν και αναφερόμαστε σε ένα έντονα μεταβαλλόμενο διεθνές ανταγωνιστικό περιβάλλον), στην Ουκρανία ο «χρόνος» φαίνεται σήμερα να δουλεύει περισσότερο προς όφελος της Ρωσίας.

X.B.

Παλαιστίνη, Γάζα, Δυτική Όχθη

Μαζικά εγκλήματα πολέμου με τη στήριξη της Δύσης

«Μα τι έχει πάθει η Δύση; Δεν βλέπει τι γίνεται στην Παλαιστίνη;» Κι όμως, αυτή η «απορία» ακούγεται. Η Δύση βλέπει και γνωρίζει πολύ καλά τι γίνεται. Εδώ και πολλά χρόνια. Από «ιδρύσεως» -από την ίδια της Δύση- του ισραηλινού κράτους. Και αυτό που «βλέπει» είναι αυτό στο οποίο με μεγάλη ειλικρίνεια καταλήγουν σε κοινό άρθρο τους οι υπουργοί Εξωτερικών Μ. Βρετανίας και Γερμανίας, Ντέιβιντ Κάμερον και Αναλένα Μπέρμπεκ, εκ μέρους του συνόλου της ΕΕ: «Έχουν το δικαίωμα να εξοντώσουν τη Χαμάς, αλλά έχουν σκοτωθεί πάρα πολλοί άμαχοι».

Κάθε άλλο παρά δισασμένη και άτολμη η ΕΕ. Σύμφωνη και συνένοχη, θα λέγαμε, με τις ΗΠΑ. Ο Τζο Μπάιντεν συμβουλεύει να είναι πιο «προσεκτικοί» οι σιωνιστές. Αν και θα ήθελε να σταματήσουν οι πολεμικές επιχειρήσεις και δεν επικροτούν την κατάληψη της Γάζας από το Ισραήλ, «δεν υπαγορεύει όρους». Ο Σύμβουλος Εθνικής Ασφάλειας,

Τζέικ Σάλιβαν, στην πρόσφατη επίσκεψή του στο Ισραήλ, προσπάθησε να πείσει τον Νετανιάχου να επιλέξει «επιχειρήσεις πιο χαμηλής έντασης». Ο Νετανιάχου όμως «περιφρονεί» τις ΗΠΑ και δηλώνει αποφασισμένος πως ο πόλεμος μέχρι την «απόλυτη νίκη» θα πάρει «παραπάνω από αρκετούς μήνες». Η ΕΕ αναβάλλει για το Μάρτιο τη συζήτηση για ενδεχόμενες κυρώσεις σε βάρος των ισραηλινών εποίκων, οι ΗΠΑ δεν μειώνουν την πολύπλευρη βοήθεια και υποστήριξη στο Ισραήλ, ενώ η ισραηλινή Βουλή ψήφισε συμπληρωματικό προϋπολογισμό του 2023 που προβλέπει επιπλέον 8 δισ. δολάρια για τις πολεμικές δαπάνες.

Πολιτική και στρατιωτική ηγεσία του Ισραήλ φαίνεται πως αδιαφορούν και για τους δικούς τους ανθρώπους. 118 στρατιώτες έχουν σκοτωθεί και 1.700 τραυματίστηκαν (αριθμός που αυξάνεται καθημερινά), πολλοί από αυτούς από φίλια πυρά, ως αποτέλεσμα των επιθέσεων που εξαπολύονται αδιακρί-

τως. Μάλιστα ο κατοχικός στρατός παραδέχτηκε πως «από λάθος» ισραηλινοί στρατιώτες σκότωσαν τους τρεις ομήρους στη Σουτζάγια, την περιοχή όπου είχαν σκοτωθεί 10 ισραηλινοί στρατιώτες σε μάχες με τους παλαιστίνιους μαχητές. Αυτό το γεγονός πολλαπλασίασε την οργή στο εσωτερικό του Ισραήλ και «στρίμωξε» ακόμα παραπάνω τον Νετανιάχου.

Ο παλαιστινιακός λαός αντιστέκεται παρά τις δυσκολίες του. Ο πόλεμος έχει μπει στον τρίτο μήνα και τα θύματά του αυξάνονται συνεχώς. 20.000 οι νεκροί, 50.000 οι τραυματίες. Δεν υπάρχει ασφαλές σημείο στη Λωρίδα της Γάζας. Από το βορρά ως το νότο, από την πόλη της Γάζας μέχρι τη Χαν Γιουνίς, σχολεία, σπία, τεμένη, εκκλησίες βομβαρδίζονται αδιακρίτως και ανελέητα. Ελεύθεροι σκοπευτές σε πυκνοκατοικημένες περιοχές πυροβολούν αμάχους που προσπαθούν να βοηθήσουν τραυματίες ή αναζητούν τροφή. Επιδρομή στον προσφυγικό καταυλισμό της Τζαμ-

Παλαιστίνη, Γάζα

Βιβλική σφαγή, γενναία αντίσταση!

Κραυγή και μήνυμα στους λαούς όλου του κόσμου

Επέερασαν τους 20.000 οι σκοτωμένοι και τους 55.000 οι τραυματίες, χωρίς να υπολογίζονται οι θαμμένοι και οι αγνοούμενοι κάτω από τα ερείπια. Στη συντριπτική πλειοψηφία τους άμαχοι, σε μεγάλο ποσοστό μικρά παιδιά. Εκατοντάδες χιλιάδες έγιναν σε μια νύχτα πρόσφυγες, στριμωγμένοι στη νότια Γάζα να αντιμετωπίζουν την πείνα, τις ασθένειες και τις σκληρές καιρικές συνθήκες. Νοσοκομεία, σχολεία, κοινωνικά ιδρύματα, μουσεία, βιβλιοθήκες, εκκλησίες, τζαμιά, μέχρι και νεκροταφεία έχουν βομβαρδιστεί και πολλά από αυτά έχουν μετατραπεί σε ερείπια. Το ίδιο και ολόκληρες γειτονιές στις πόλεις της Γάζας, σχεδόν το ένα τρίτο των κτιρίων σε ορισμένες περιπτώσεις. Αιχμάλωτοι εξευτελίζονται, βασανίζονται και εκτελούνται μαζικά. Δημοσιογράφοι και προσωπικό οργανώσεων βοήθειας στοχοποιούνται και δολοφονούνται. Όποιος κινείται ζωντανός στα ερείπια θεωρείται «τρομοκράτης» και πυροβολείται. Ακόμη και ισραηλινοί όμηροι πλήρωσαν με τη ζωή τους τη δολοφονική μανία και τον πανικό που διακατέχει τους εισβολείς που κινούνται μέσα στις πόλεις της Γάζας. Την ίδια ώρα, στη Δυτική Όχθη ο ισραηλινός στρατός με την συνδρομή των εποίκων κλιμακώνει την τρομοκρατία, τις μαζικές συλλήψεις και τις δολοφονίες Παλαιστίνιων. Δεν υπάρχει έγκλημα πολέμου και βάρβαρη πράξη που να μην έχουν διαπράξει οι σιωνιστές αυτές τις 77 ημέρες που έχουν μεσολαβήσει από την 7η Οκτωβρίου. Είναι εγκλήματα για τα οποία οι δυτικές κυβερνήσεις, ιδιαίτερα αυτές των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν άμεση ευθύνη και συνεισφορά!

Ο λαός της Παλαιστίνης είναι αναγκασμένος να αντισταθεί και μέχρι τώρα το κάνει γενναία, αναγκάζοντας τους κατακτητές να πληρώνουν κάθε ημέρα βαρύ

φόρο αίματος. Οι οργανώσεις της αντίστασης, η Χαμάς και οι υπόλοιπες, διεξάγουν έναν σκληρό, άνισο και ηρωικό αγώνα, απέναντι σε μια πολεμική μηχανή, που έχει την πλήρη υποστήριξη της αμερικάνικης υπερδύναμης και άλλων ιμπεριαλιστικών κρατών. Δυστυχώς, όμως, οι Παλαιστίνιοι είναι μόνοι σε αυτή την αναμέτρηση, έχοντας απέναντί τους ακόμη και τους υποτιθέμενους φίλους, οι οποίοι παζαρεύουν και σχεδιάζουν με το αίμα τους. Τα αραβικά αντιδραστικά καθεστώτα, ιδιαίτερα αυτά της Αιγύπτου, της Ιορδανίας και των μοναρχιών του Κόλπου, αλλά και το Ιράν, κάνουν παιχνίδια επιρροής και αυτοσυντήρησης στις πλάτες των Παλαιστίνιων. Διαπραγματεύονται στο όνομα της Παλαιστινιακής θυσίας τα ιδιοτελή αντιδραστικά

συμφέροντά τους με τους ιμπεριαλιστές. Αναζητούν τρόπους να θάψουν οριστικά την παλαιστινιακή υπόθεση και τη διαχρονική απαίτηση των αραβικών λαών για ελεύθερη και ανεξάρτητη Παλαιστίνη. Σε πρώτη φάση ψάχνουν τρόπους να βγούνε από τη σημερινή ασφυκτική κατάσταση που υφίστανται εξαιτίας της αιματοχυσίας των Παλαιστίνιων. Ο ρόλος τους στις διαπραγματεύσεις για εκκενρία και ανταλλαγή κρατουμένων και οι πιέσεις που ασκούν στους Παλαιστίνιους να ενδώσουν σε μια προσωρινή μικρή παύση πυρός έχει και τέτοια διάσταση.

Παρά την ισχυρή πολεμική μηχανή τους και τις εκατόμβες που προξενούν, οι σιωνιστές βυθίζονται κάθε ημέρα και περισσότερο σε μεγαλύτερα αδιέξοδα. Η κυβέρνηση Νετανιάχου απομονώνεται

όλο και περισσότερο, ακόμη και μέσα στο Ισραήλ, σπαράσσεται από εσωτερικές αντιθέσεις και αδυνατεί να δείξει μια νικηφόρο και ρεαλιστική διέξοδο. Βαλτώνει και παγιδεύεται στο αιματοβαμμένο έδαφος της Γάζας. Γι' αυτό γίνεται όλο και πιο τυχοδιωκτική και επικίνδυνη. Όσο περνάνε οι ημέρες, αυξάνονται οι κίνδυνοι αυτή η ισραηλινή ηγεσία να προκαλέσει το άνοιγμα νέων πολεμικών μετώπων, επιχειρώντας μέσα από μια γενίκευση της σύγκρουσης να βγει από το αδιέξοδο. Η απαίτηση να της δοθεί έδαφος από τον Λίβανο στο όνομα μιας ζώνης ασφαλείας, οι αεροπορικές επιδρομές στη Συρία και οι απειλές στους Χούθι της Υεμένης έχουν τέτοια χαρακτηριστικά.

Οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές, παρά τη διαφοροποίηση στην επίσημη ρητορική τους τις τελευταίες ημέρες και τις προσημαστικές δημόσιες κριτικές στο Ισραήλ, δεν πρόκειται να αφήσουν αστήρικτο το μαντρόσκυλό τους. Ακόμα και τότε που αυτό ξεφεύγει από την αλυσίδα και ορμάει στα τυφλά σε όλους τριγύρω του! Γι' αυτούς, πέρα από τους Νετανιάχου σήμερα και τους Σαρόν παλιότερα, το σημαντικότερο είναι η ύπαρξη ενός κράτους-φύλακα των συμφερόντων τους στη Μέση Ανατολή. Αυτό θα το υπερασπίσουν ακόμη και αν έχουν κόστος στις υπόλοιπες σχέσεις τους και χρειαστεί να βάλουν απανωτά βέτο στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ.

Οι επόμενες ημέρες θα είναι κρίσιμες. Το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση δεν πρέπει να σταματήσει ούτε για μια στιγμή τη δράση και την πίεση που ασκεί. Οφείλει να πλατύνει, να γίνει πολύμορφο, να ξεφύγει από τον φόβο μήπως χαρακτηριστεί αντισυμβατικό και να σπάσει τη μαύρη προπαγάνδα των ιμπεριαλιστικών και σιωνιστικών Μέσων. Να αποκαλύψει πλατιά τις ισραηλινές θηριωδίες, να καταδείξει το δίκιο των Παλαιστίνιων και να πιέσει για άνευ όρων αποχώρηση των εισβολέων από τη Γάζα και τη Δυτική Όχθη, πρώτο σταθμό του αγώνα για μια ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη ποταμό ως τις ακτές της Μεσογείου.

πάλια είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο 90 Παλαιστίνιων.

Ο στρατός πολιόρκησε και βομβάρδισε για μέρες το νοσοκομείο Καμάλ Αντουάν στη βόρεια Λωρίδα της Γάζας με το πρόσχημα πως η Χαμάς το χρησιμοποίησε ως κέντρο διοίκησης και ελέγχου. Τελικά αποχώρησε αφού πρώτα ισοπέδωσε με μπουλντόζες σκηνές όπου διέμεναν εκτοπισμένοι Παλαιστίνιοι, σκοτώνοντας άγνωστο αριθμό αμάχων. Ο ΠΟΥ αναφέρει ότι το Νοσοκομείο Αλ-Σίφα ξαναβομβαρδίστηκε, όπως και το νοσοκομείο Νάσερ στη Χαν Γιουνίς, ενώ έγινε έφοδος στο νοσοκομείο Αλ Άουντα και ο στρατός συνέλαβε ιατρικό προσωπικό έπειτα από ημέρες πολιορκίας.

Εκτός από τον ΠΟΥ, και οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα περιγράφουν τη δραματική κατάσταση: δεν υπάρχουν εμβόλια, φάρμακα και κάνουν έκκληση να σταματήσει η συνεχιζόμενη σφαγή, καθιστώντας το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ και τις ΗΠΑ συνενόχους σ' αυτή την πέρα από το αδιανόητο φρίκη.

Στόχος βομβαρδισμών και εφόδων

γίνονται και σχολεία σε όλη τη Λωρίδα της Γάζας, από τη Φαλούτζα, την Τζαμπάλια μέχρι την Χαν Γιουνίς. Στρατιώτες εισβάλλουν και εκτελούν εν ψυχρώ γυναίκες και μικρά παιδιά που έχουν βρει καταφύγιο εκεί.

Στη Ράφα, στα σύνορα με την Αίγυπτο, όπου και το πέρασμα για την ανθρωπιστική βοήθεια, εκατοντάδες χιλιάδες προσφύγων προσπαθούν να επιβιώσουν σε απόλυτη εξαθλίωση. Στην πείνα, τις επιδημίες, την έλλειψη βασικών αγαθών και καθαρού νερού προστίθεται το κρύο και οι βροχές και κάνουν ακόμα πιο δραματική και επικίνδυνη τη διαβίωση. Το πιθανό άνοιγμα του περάσματος Κερέμ Σαλόμ δεν θα βελτιώσει τη ροή της ανθρωπιστικής βοήθειας. Οι πρόσφυγες απελπισμένοι σταματούν φορτηγά με βοήθεια, παίρνουν τα τρόφιμα και τα τρώνε αμέσως.

Αντίστοιχες επιχειρήσεις διεξάγονται και στη Δυτική Όχθη. Οι ισραηλινές δυνάμεις έχουν κλείσει τον κύριο δρόμο που οδηγεί στην πόλη της Χεβρώνας, αναγκάζοντας τους κατοίκους να χρησι-

μοποιούν επικίνδυνους παρακαμπτήριους δρόμους για να φτάσουν στην πλησιέστερη μεγάλη πόλη. Έποικοι και στρατός συλλαμβάνουν, βασανίζουν και σκοτώνουν Παλαιστίνιους. Οι επιδρομές στους προσφυγικούς καταυλισμούς είναι καθημερινές και ο κατάλογος των νεκρών πλησιάζει τους 300.

Το τελευταίο διάστημα βίντεο με στρατιώτες που εξευτελίζουν Παλαιστίνιους μετά από πογκρόμ συλλήψεων, λεηλατούν σπίτια, καταστρέφουν, καίνε τρόφιμα και νερό, τραγουδούν ρατσιστικά τραγούδια και χορεύουν στα συντρίμια σπιτιών φανερώνουν τον πραγματικό στόχο που δεν είναι άλλος από την ταπείνωση ενός ολόκληρου λαού, το βίαιο ξεριζωμό του από τη γη του. Παράλληλα ασκούνται πιέσεις για μια νέα συμφωνία κατάπαυσης του πυρός. Μοναδική πραγματική «κατάπαυση» ή «παύση» πυρός στη Γάζα μπορεί να γίνει μόνο αν ο παλαιστινιακός λαός καταφέρει να σταματήσει την ισραηλινή κατοχή.

COP28 - Ντουμπάι, 28η Σύνοδος του ΟΗΕ για το κλίμα Ιμπεριαλιστική υποκρισία και «business as usual» για τις πετρελαιοπαραγωγούς χώρες!

Η φετινή διοργάνωση της COP28 - της συνόδου του ΟΗΕ για την κλιματική αλλαγή - έγινε στο Ντουμπάι, στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα (ΗΑΕ). Ήταν προγραμματισμένη να διαρκέσει από τις 30/11 έως τις 12/12, αλλά τέλειωσε στις 13/12. Η αδυναμία έκδοσης κοινής τελικής απόφασης καθυστέρησε μια μέρα τη σύνοδο, αλλά πάλι με πενιχρά αποτελέσματα. Έχουμε κι άλλες φορές αναφερθεί στη σκοπιμότητα και την υποκρισία αυτών των διασκέψεων και στον τρόπο με τον οποίο τις χρησιμοποιούν οι ιμπεριαλιστικές χώρες. Από τη μια υπάρχει η προσπάθεια να φανούν οι ιμπεριαλιστές ότι ενδιαφέρονται για την δήθεν «ανθρωπογενή» κλιματική αλλαγή και τις συνέπειες που επιφέρει στον πλανήτη. Από την άλλη, υπάρχει η ανάγκη να δικαιολογηθούν μέτρα που οδηγούν στην «αναγκαστική» στροφή στην «πράσινη ατζέντα». Έτσι ανοίγονται νέα πεδία καπιταλιστικών επενδύσεων και κερδοφορίας - ηλιακά συστήματα, ανεμογεννήτριες, ηλεκτρικά αυτοκίνητα κ.ά.

Οι δυτικοί ιμπεριαλιστές, με επικεφαλής τις ΗΠΑ, εδώ και δύο δεκαετίες ξεκίνησαν μια καμπάνια για να προβάλουν την «επερχόμενη κλιματική αλλαγή» και τις καταστροφικές συνέπειες για τον πλανήτη. Κλιματική αλλαγή που, όπως υποστηρίζουν, οφείλεται στην ανθρωπίνη δραστηριότητα και στις αυξημένες εκπομπές του διοξειδίου του άνθρακα. Το πόσο υποκριτική ήταν η όλη συζήτηση δεν άργησε να φανεί. Πρώτα η Διάσκεψη του Παρισιού και μετά του Κιότο καθόρισαν τους «στόχους» για την απεξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα. Κανένα όμως από τα προτεινόμενα μέτρα δεν ήταν υποχρεωτικά για τις μεγάλες βιομηχανικές χώρες-οντότητες, ΗΠΑ, Κίνα, ΕΕ, Ρωσία κ.λπ.

Στην ουσία κάθε φορά οι διασκέψεις για το κλίμα κατέληγαν σε ένα ευχολόγιο, που μεταφραζόταν σε μια σειρά μέτρα για τον περιορισμό των εκπομπών του CO2 που καλούνταν να εφαρμόσουν οι πολίτες, οι λαοί σε κάθε χώρα, ενώ οι βιομηχανίες σε δύση και ανατολή εξαιρούνταν!

Αναφέρουμε ενδεικτικά: στροφή στο ηλεκτρικό αυτοκίνητο, φόροι στο ντιζελ, φόροι για ΑΠΕ (ανανεώσιμες πηγές ενέργειας), μείωση της κατανάλωσης του ρεύματος, του κρέατος, ...για να μειωθεί το αποτύπωμα του άνθρακα!

Η πολεμική σύγκρουση στην Ουκρανία ανάγκασε τους Ευρωπαίους να αναθεωρήσουν τους στόχους τους, πάλι με περισσή υποκρισία και αυξημένους φόρους και περιορισμούς για τους λαούς. Έτσι δόθηκε παράταση στη χρήση του άνθρακα (Γερμανία, Πολωνία κ.λπ.), το φυσικό αέριο βαφτίστηκε «πράσινο» και μπήκε στη συζήτηση η διεύρυνση της χρήσης της πυρηνικής ενέργειας παρά τους κινδύνους που εγκυμονεί και τα ραδιενεργά απόβλητα που παράγει και χρειάζονται χιλιάδες έτη για να γίνουν αδρανή!

Αν για την περσινή σύνοδο στην Αίγυπτο υπήρχαν καταγγελίες (από τις μικρότερες χώρες) πως ήταν καλεσμένοι συνομιλητές στη σύνοδο και οι εκπρόσωποι των πετρελαϊκών εταιριών, φέτος στο Ντουμπάι τα πράγματα ξέφυγαν!

Όπως ειπώθηκε από διάφορες περιβαλλοντικές οργανώσεις, η φετινή σύ-

νοδος στο Ντουμπάι ήταν μια φαρσοκωμωδία.

- Προέδρος της συνόδου COP28 ορίστηκε ο Σουλτάν Αλ Τζαμπέρ, διευθύνων σύμβουλος της Adnoc, της κρατικής εταιρείας πετρελαίου των ΗΑΕ!

- Τα ΗΑΕ είναι η 5η χώρα παγκόσμια σε αποθέματα πετρελαίου!

- Η Adnoc θα επενδύσει 150 δισεκατομμύρια δολάρια την επόμενη πενταετία στην εξόρυξη πετρελαίου και φυσικού αερίου!

- Σύμφωνα με στοιχεία του ιστότου Energy Monitor, μόνο τα ΗΑΕ στοχεύουν στην εξόρυξη 38 δισεκατομμυρίων βαρελιών πετρελαίου και φυσικού αερίου ως το 2085!

- Μέσω των δηλώσεων του προέδρου της COP28, τα ΗΑΕ ξεκαθάρισαν πως θα διατηρήσουν την παραγωγή τους σε πετρέλαιο στα σημερινά επίπεδα! Το ίδιο δεσμεύτηκαν και οι άλλες πετρελαιοπαραγωγές χώρες του κόλπου! Είδατε τι αυτοσυγκράτηση!

- Ζήτησαν «ρεαλιστική ενεργειακή μετάβαση», στην οποία οι υδρογονάνθρακες θα συνεχίσουν να διαδραματίζουν ρόλο για τη διασφάλιση της ενεργειακής επάρκειας, ενώ αναλαμβάνουν δεσμεύσεις πως θα αναπτύξουν τεχνικές δέσμευσης του ανθρωπογενούς CO2, χωρίς παραπέρα εξηγήσεις!

- Ο Αλ Τζαμπέρ υποστήριξε ότι οι υδρογονάνθρακες της Adnoc έχουν χαμηλότερη περιεκτικότητα σε άνθρακα επειδή εξάγονται αποτελεσματικά και με λιγότερες διαρροές από άλλες πηγές! Δηλαδή, μετά το «πράσινο φυσικό αέριο» έρχεται το καθαρό, σχεδόν «πράσινο πετρέλαιο»!

- Κι ενώ το χρονικό σημείο για το λεγόμενο «net-zero», όσον αφορά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, μεταφέρεται στο 2050, ξεκαθαρίζεται ότι ο κόσμος θα χρειάζεται ακόμα και τότε μια μικρή ποσότητα ορυκτών καυσίμων!

Επίσης στο τελικό κείμενο προβλέπεται η δημιουργία ταμείου που θα βοηθά τις ευάλωτες χώρες να διαχειριστούν το κόστος ζημιών και απωλειών που σχετίζονται με κλιματικές καταστροφές και ακραία φαινόμενα, όπως ξηρασία, πλημμύρες και άνοδο της στάθμης των θαλασσών! Κάτι που χαρακτηρίστηκε από πολλούς παρατηρητές σαν ένα «πράσινο ξέπλυμα» για τη βιομηχανία ορυκτών καυσίμων!

Θα λέγαμε πως η πολιτική βούληση του τελικού κειμένου της συνόδου εκφράζει την πολιτική συμφωνία του συνόλου των ιμπεριαλιστών παρά τις επιμέρους διαφωνίες και τα αλληλοκαρφώματα που βρίσκονται πάντα στο πλαίσιο των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, μακριά από τα λαϊκά συμφέροντα.

Έτσι θα συνεχιστεί κανονικά η εξόρυξη και χρήση των υδρογονανθράκων έως ότου αυτό χρειάζεται για την καπιταλιστική οικονομία! Ενώ θα συνεχίζεται η εκφοβιστική φιλολογία (με αντίστοιχα νομοθετήματα) για την ατομική ευθύνη των πολιτών, να μην κάνουν υπερκατανάλωση ρεύματος ή χρήση οχημάτων που αυξάνουν τις εκπομπές σε CO2!

Κλείνοντας. Και στην Ισπανία (μετά την Αγγλία) αρχίζουν να παίρνονται μέτρα απαγόρευσης κίνησης οχημάτων παλιότερης τεχνολογίας σε περιοχές των πόλεων και αυτοκινητοδρόμους!

Αργεντινή

Ο «αναρχοκαπιταλιστής» πρόεδρος Μιλέι ξεκίνησε το αντιλαϊκό πρόγραμμα

Στο δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών στην Αργεντινή, στις 19 Νοέμβρη, ο ακροδεξιός υπερφιλελεύθερος οικονομολόγος Χαβιέρ Μιλέι, νοσταλγός των δικτατόρων Πινοσέτ και Βιντέλα και θερμός υποστηρικτής της κόφης Σχολής του Σικάγου, κατάφερε να επικρατήσει με 55,69% των ψήφων. Παρ' ότι βρέθηκε δεύτερος στον πρώτο γύρο, έλαβε την υποστήριξη της Πατρίσια Μπουρλίχ, πολιτική απόγονο του κεντροδεξιού Μάκρι, η οποία στο μεταξύ μετακινήθηκε δεξιότερα προκειμένου να ηττηθεί η χρεοκοπημένη περονιστική παράταξη και με καθαρά oportunistικές επιδιώξεις.

Εν μέσω φαναρισμών για δήθεν κάθαρση του (πράγματι) διεφθαρμένου πολιτικού σκηνικού της χώρας, ο Μιλέι παρουσιάστηκε ως «αντιουστημικός» και «αναρχοκαπιταλιστής», που θα έφερνε νέα πνοή στον πολυβασανισμένο λαό που έχει κουραστεί από την τραγική οικονομική κατάσταση και την αυξανόμενη εξαθλίωση, με τον πληθωρισμό να καλπάζει και με τη χώρα να βρίσκεται στο χείλος της χρεοκοπίας. Και έτσι, μπόρεσε να ξεγελάσει τμήματα των λαϊκών μαζών, ιδίως της νεολαίας, που ανέμεναν να δουν κάτι καινούριο.

Όμως ο Μιλέι υπήρξε αρκετά ελικρινής για τις προθέσεις του. Κατά την τελετή ανάληψης καθηκόντων στο Προεδρικό Μέγαρο, στην οποία παρέστησαν ο Ούγγρος Όρμπαν, ο Ζελένσκι και άλλοι ομοϊδέατες του, ανακοίνωσε την άμεση εφαρμογή μιας «θεραπείας-σοκ» της οικονομίας της χώρας με μέτρα που περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τη μείωση των κρατικών δαπανών από 26% σε 15%, την κατάργηση των κοινωνικών επιδομάτων, την ιδιωτικοποίηση όλων των δημόσιων υπηρεσιών που είχαν απομείνει, την κατάργηση της κεντρικής τράπεζας και τη σταδιακή καθιέρωση του δολαρίου ως εθνικού νομίσματος. Επιπλέον, αντιτίθεται στο δικαίωμα στην έκτρωση, υπερασπίζεται την σπλοφορία των «φιλήσυχων» πολιτών και προωθεί την «ατομική επιτυχία» σε βάρος της συλλογικής προσπάθειας, καθώς δηλώνει πως οι κοινωνικές ανισότητες είναι φυσικό φαινόμενο. Όσο για την κλιματική αλλαγή και την καταστροφή του περι-

βάλλοντος, πρόκειται για «επινοήσεις των σοσιαλκομμουνιστικών καθαρμάτων» που μεθοδεύουν την «κατάρρευση της υγιούς ανθρωπίνης κοινωνίας».

Στο πεδίο της εξωτερικής πολιτικής, σκοπεύει να μειώσει δραστικά τις οικονομικές συναλλαγές με «διεστραμμένες» χώρες όπως η Βραζιλία του Λούλα, η Ρωσία και η Κίνα, ενώ προωθεί φιλικές σχέσεις με τις ΗΠΑ και το Ισραήλ (που έσπευσαν να τον συγχαρούν για τη νίκη του). Τέλος, χαρακτήρισε τον πάπα Φραγκίσκο «ηλίθιο», που προσδοκά να «σπείρει το κομμουνιστικό μικρόβιο σε όλη την οικουμένη». Συμπερασματικά, έχουμε εδώ μια ακραία και φαιδρή εκδοχή της ιδεολογίας του Μπολσονάρο και του Τραμπ.

Έτσι εννοεί ο Μιλέι τα στάδια της «θεραπείας-σοκ». Ήδη από τις πρώτες μέρες της θητείας του το εθνικό νόμισμα υποτιμήθηκε κατά 50% και, με την υποβάθμιση των κοινωνικών παροχών, οι φτωχές μάζες αντιμετωπίζουν το φάσμα της πείνας και της εξαθλίωσης. Βεβαίως, οι ξένες πολυεθνικές και τα ιμπεριαλιστικά μονοπώλια τρίβουν τα χέρια τους από ικανοποίηση, ενώ την ίδια στιγμή οργανώσεις προστάσιες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και συνδικάτα εκφράζουν την «ανησυχία» τους, αφού πέρασε το αρχικό κύμα ενθουσιασμού ενόψει μιας ενδεχόμενης αλλαγής.

Αναμένοντας την κοινωνική έκρηξη (που δεν θα αργήσει να ξεσπάσει), η Πατρίσια Μπουρλίχ, που ορίστηκε υπουργός Δημόσιας Ασφάλειας, αναγγέλλει μέτρα φασιστικοποίησης και περιστολής των λαϊκών αντιδράσεων: βιντεοσκοπήσεις διαδηλωτών και απαγορεύσεις αποκλεισμού δρόμων, προληπτικές προσαγωγές «ύποπτων» ατόμων, περιορισμός του δικαιώματος στην απεργία. Η παλιά συνταγή των καλυμμένων δικτατορικών καθεστώτων!

Η κατάσταση στην Αργεντινή πράγματι μυρίζει μπαρούτι. Η αντίσταση του λαού ενάντια στα «νέα» μέτρα θεραπείας της οικονομίας, ξεκινώντας από τις μαζικές περικοπές των μισθών και τις αυξήσεις στα μεταφορικά μέσα που έχουν ανακοινωθεί, είναι αναμενόμενη και η μοναδική ελπιδοφόρα διέξοδος από τη ζοφερή σημερινή κατάσταση.

Πολωνία

Προς διόρθωση πορείας...

Με αποφασιστική ώθηση από Βρυξέλλες-Γερμανία, το κοινοβούλιο της Πολωνίας, σχεδόν δύο μήνες μετά τις εκλογές, έβγαλε πρωθυπουργό τον επικεφαλής του συνασπισμού των φιλοευρωπαϊκών κομμάτων, Τουσκ. Ο Τουσκ διετέλεσε πρωθυπουργός (2007-2014) και στη συνέχεια πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (2014-2019).

Ωστόσο, έχουμε μια μερική αποκατάσταση της «τάξης», αφού μέχρι τις προεδρικές εκλογές του 2025, ο Ντόντα θα παραμείνει αγκάθι στα πλευρά του, έχοντας δικαίωμα να βάζει βέτο στα νο-

μοσχέδια της κυβέρνησης.

Στις βασικότερες δεσμεύσεις του συγκαταλέγεται η αποκατάσταση των σχέσεων με τις Βρυξέλλες, που είχαν διαταραχθεί σοβαρά όσο βρισκόταν το PiS στην εξουσία, με αποτέλεσμα να «παγώσουν» κονδύλια δισεκατομμυρίων ευρώ. Για να συμβεί αυτό απαιτείται αρχικά το ξήλωμα μεταρρυθμίσεων (με επίκεντρο το δικαστικό σώμα). Ωστόσο, η κατάσταση της «αποκατάστασης των σχέσεων» με την ΕΕ περιπλέκεται, πριν ακόμα αναλάβει καθήκοντα ο Τουσκ. Μια απόφαση του Συνταγματικού Δικα-

Αθέατος Κόσμος

γράφει ο Δημήτρης Παυλίδης

Οι αξιωματικοί της ταξιαρχίας Γκολάνι εισέβαλαν στη Σουτζάγια για να πάρουν διπλή εκδίκηση. Για την ταπεινωτική ήττα τον Ιούλιο του 2014, όταν αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν, αφού πρώτα έχασαν στις μάχες επτά στρατιώτες εγκαταλείποντας αιμωπτικά πίσω τους τη σωρό του ενός στο πεδίο της μάχης. Και για τις μεγάλες απώλειες τμημάτων της ταξιαρχίας κατά την επίθεση-επιστροφή των Παλαιστίνων μαχητών το πρωινό της 7ης Οκτωβρίου 2023 στα κατεχόμενα εδάφη γύρω από τη Γάζα. Σύμφωνα με ένα απολογισμό, το 13ο τάγμα της ταξιαρχίας έχασε 41 στρατιώτες εκείνη την ημέρα στις μάχες που έγιναν στα κιμπούτς Κφαρ Άζα, Κισουφίμ και Ναχάλ Οζ. Σε έναν από αυτούς τους αξιωματικούς, τον αντισυνταγματάρχη Τομέρ Γκρίνπεργκ, επικεφαλής του 13ου τάγματος, του άρεσε πολύ να μιλά στις κάμερες, απειλώντας και κομπάζοντας για τις ικανότητες του Τσαχάλ, όπως ονομάζεται ο ισραηλινός στρατός. Ξεκινώντας για τη χερσαία εισβολή στη Γάζα, είχε απευθυνθεί στους στρατιώτες του. Στο βίντεο που κυκλοφόρησε, ο Γκρίνπεργκ, κάνοντας παραλληλισμό με τον πόλεμο του Γιουγκοσλαβίας, τους καλούσε να πάρουν εκδίκηση για όλους τους σκοτωμένους στρατιώτες της ταξιαρχίας Γκολάνι, ιδιαίτερα για αυτούς του 2014. Συμπλήρωνε πως αυτή τη φορά το τάγμα του ήρθε πολύ πιο προετοιμασμένο, έτσι ώστε να σκοτώσει περισσότερους Παλαιστίνους. Λίγες ημέρες μετά, πανηγύριζε γιατί οι σημαίες του Ισραήλ και της ταξιαρχίας Γκολάνι κυματίζουν με μεγάλη περηφάνια στο κέντρο της Γάζας!

Ανατολικά της παλιάς πόλης της Γάζας, η Σουτζάγια είναι μια από τις μεγαλύτερες γειτονιές. Χωρίζεται σε δύο περιοχές, τη νότια που ονομάζεται Τουρκμάν και τη βόρεια, την Τζειντά. Η τελευταία κατοικείται από την εποχή των Αγιοουβιδών, τον 12ο αιώνα. Από το όνομα ενός Κούρδου πολεμιστή που σκοτώθηκε σε μάχη ενάντια στους Σταυροφόρους το 1239 λέγεται πως πήρε το όνομά της. Τη στρατηγική θέση της ως μίας από τις επτά πύλες της Γάζας την οφείλει στον Τελ αλ-Μουντάρ, ένα λόφο ύψους 82 μέτρων, από στον οποίο μπορεί να δει κανείς μακριά, σε όλη την πόλη της Γάζας. Όταν ο Ναπολέων το 1799 θέλησε να καταλάβει τη Γάζα, επικείμενη πρώτη να πάρει τον λόφο. Υπάρχουν ακόμη σήμερα εκεί παλιοί μουσουλμανικοί τάφοι, ένα συμμαχικό νεκροταφείο από τα χρόνια του Πρώτου

Παγκόσμιου Πολέμου και πολλά ιστορικά μνημεία. Από μια πολυεθνική γειτονιά στα χρόνια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στην οποία συμβίωναν Μουσουλμάνοι, Εβραίοι και Χριστιανοί, εξελίχθηκε ως τα σήμερα μετά την ισραηλινή κατοχή σε μια προσφυγούπολη εκατό χιλιάδων κατοίκων. Από τις νέες γενιές των Παλαιστίνων προσφύγων προήλθαν οι αγωνιστές που πήραν μέρος στην πρώτη και δεύτερη Ιντιφάντα και αργότερα μαζικοποίησαν τις τάξεις της ένοπλης αντίστασης. Στην Σουτζάγια έχει ισχυρή επιρροή η Χαμάς και σχεδόν όλοι οι μαχητές είναι ντόπιοι που υπερασπίζονται με αυταπάρηση τα σπίτια και την ιστορία τους και γνωρίζουν από μικρά παιδιά τα κατατόπια. Σε όλες τις ισραηλινές εισβολές και στους βομβαρδισμούς, η γειτονιά ήταν στους πρώτους στόχους. Αυτή είναι η εξήγηση γιατί η συνοικία έγινε ένα από τα ισχυρότερα προπύργια της αντίστασης στη διάρκεια της εισβολής το καλοκαίρι του 2014. Η μάχη της Σουτζάγια θεωρείται ως η πιο αποφασιστική μεταξύ των ισραηλινών δυνάμεων εισβολής και της Παλαιστινιακής αντίστασης στη λεγόμενη «επιχείρηση Προστατευτική Αιχμή» των σιωνιστών. Στη διάρκεια της μάχης, 16 στρατιώτες των κατακτητών σκοτώθηκαν. Για τη θύση αυτής της ηρωικής αντίστασης σε κεντρικό σημείο της Σουτζάγια, στην πλατεία της Παλαιστίνης, κατασκευάστηκε ένα μνημείο. Μια μεγάλη γροθιά που υψώνεται μέσα από ένα κατεστραμμένο θεωρακισμένο και η οποία κρατά τρεις στρατιωτικές ταυτότητες κατακτητών. Αυτό το μνημείο μετέτρεψαν σε ερείπια με εκσκαφείς πριν μερικές ημέρες στρατιώτες του 13ου τάγματος, μαζί με δυνάμεις της 188ης θεωρακισμένης ταξιαρχίας, δείχνοντας πόσο τους έχει πονέσει η γενναία αντίσταση της Σουτζάγια. Πριν το καταστρέψουν, φρόντισαν να φωτογραφηθούν εμπρός του με τον επικεφαλής αντισυνταγματάρχη Γιουβάλ Μαζούζ. Ξέρουν, όμως, πολύ καλά πως την Σουτζάγια θα κάνουν πολλές θυσίες για να την υποτάξουν. «Θα χρειαστεί περίπου μισός χρόνος για να εκκαθαριστεί πλήρως η Σουτζάγια από τρομοκράτες και όπλα» (!) δήλωσε ένας ανώνυμος αξιωματικός σε ισραηλινά ΜΜΕ.

Ο Μαζούζ είναι ο νέος διοικητής του 13ου τάγματος. Πήρε τη θέση του 35χρονο Τομέρ Γκρίνπεργκ, που είχε γίνει διοικητής τον περασμένο Ιούνιο. Ψάχνοντας για εκδίκηση και κρυμμένους «τρομο-

Σουτζάγια, Γάζα Το μυστικό της γενναίας αντίστασης

κράτες» έπεσε σε μια καλοστημένη ενέδρα της αντίστασης το απόβραδο της Τρίτης 12 Δεκεμβρίου. Στην Κάσπα, μια γειτονιά της Σουτζάγια, δέκα τουλάχιστον αξιωματικοί και στρατιώτες παρέα με τον Γκρίνπεργκ, ανατινάχθηκαν μέσα σε δυο γειτονικά παγιδευμένα κτίρια. Ανάμεσά τους και ο συνταγματάρχης Γισάκ Μπεν Μπασάτ, γνωστός ως ΜπενΜπα, διοικητής του πεζικού της ταξιαρχίας Γκολάνι. Νόμιζαν πως ήταν μόνοι και ασφαλείς, όπως λίγες ημέρες νωρίτερα στο εγκαταλειμμένο κτίριο του κοινοβουλίου της Γάζας, στο αρχηγείο της αστυνομίας και στην πλατεία του σταθμού Κατίμπα. Εκεί φωτογραφίζονταν προκλητικά γεμάτοι αυτοπεποίθηση, απειλούσαν και ζωγράφισαν στο έδαφος με τις ερπύστριες των τακς το άστρο του Δαβίδ. Ήταν τέτοιος ο πανικός που επικράτησε τις επόμενες ημέρες στις τάξεις των κατακτητών, που έφτασαν στο σημείο να πυροβολούν στα τυφλά οτιδήποτε κινείται, σκοτώνοντας εν ψυχρώ τρεις ισραηλινούς ομήρους οι οποίοι προσπαθούσαν να πλησιάσουν τις γραμμές τους. Από την ημέρα που ο ισραηλινός στρατός πέρασε από το στάδιο της περικύκλωσης και των βομβαρδισμών στη φάση της εισόδου στον πυκνό αστικό ιστό των πόλεων της Γάζας, επιβεβαιώθηκαν όσοι πρόβλεπαν πως αυτό θα προκαλέσει βαριές απώλειες για τους εισβολείς. Σύμφωνα με πολλούς προσεκτικούς παρατηρητές των πολεμικών εξελίξεων, είναι ολοφάνερο πως ο ισραηλινός στρατός έχει πολύ περισσότερες απώλειες από όσες ανακοινώνει καθημερινά. Μια έρευνα που έκαναν δημοσιογράφοι της ισραηλινής «Χααρέτζ» σε νοσοκομεία έδειξε μια μεγάλη διαφορά ανάμεσα στους αριθμούς των τραυματιών που έχει ανακοινώσει ο στρατός και στους νοσηλευόμενους σε αυτά. Για παράδειγμα, μόνο το Ιατρικό Κέντρο Μπαρτζιλιά στην Ασκελόν έχει αναφέρει πως περιέθαλψε 1.949 στρατιώτες ενώ ο στρατός μιλά για 1.593. Τα στοιχεία των νοσοκομείων δείχνουν ότι ο αριθμός των τραυματισμένων στρατιωτών είναι διπλάσιος από τον αριθμό που δίνει επίσημα ο στρατός. Ακόμη και αυτές οι επίσημες ανακοινώσεις για τους θανάτους αξιωματικών είναι ενδεικτικές για την έκταση των απωλειών. Από το πρωί της 7ης Οκτωβρίου, πέντε διοικητές ταξιαρχιών και οκτώ διοικητές ταγμάτων, συνταγματάρχες και αντισυνταγματάρχες έχουν σκοτωθεί, μαζί με 34 ταγματάρχες, 39 λοχαγούς και 41 ανθυπολοχαγούς! Ο πολυς αντισυνταγματάρχης Τομέρ Γκρίνπεργκ είναι ανάμεσά τους!

Στο γνωστό βιβλίο του Ζαν-Πιερ Φιλίου για την ιστορία της Γάζας που κυκλοφόρησε το 2014 και θεωρείται η πιο ολοκληρωμένη μέχρι σήμερα μελέτη για την πορεία της περιοχής μέσα στους αιώνες, σημειώνεται η πρώτη ιστορική αναφορά στο μαλακό υπέδαφος της Λωρίδας. Ήταν το 332 π.Χ. όταν ο Αλέξανδρος πολιορκήσε την ελεγχόμενη από τους Πέρσες οχυρωμένη πόλη. Ο Φιλίου γράφει πως ο Αλέξανδρος ανέμενε μια γρήγορη νίκη. Αντί γι' αυτό, η πολιορκία της Γάζας βάστηξε 100 ημέρες άκαρ-

πων επιθέσεων, πολλές από τις οποίες επιχειρήθηκε να γίνουν μέσα από υπόγειες σήραγγες για να προσπεραστεί το καλοκτισμένο τείχος της. Όταν τελικά έπεσε, ο Αλέξανδρος εξοργισμένος προχώρησε σε μια εκδικητική μαζική σφαγή περισσότερων από δέκα χιλιάδων νέων. Στα παλιά χρόνια, οι πόλεις χρειάζονταν ισχυρά τείχη για να αμυνθούν. Εδώ και έναν αιώνα, με τις τεχνολογικές αλλαγές στη χρήση των όπλων η πετυχημένη αντίσταση δεν εξαρτάται πλέον από σταθερούς προμαχώνες. Ισχυρά φορητά όπλα που κρατάνε αποφασισμένοι μαχητές μπορούν να μετατρέψουν κάθε σπίτι και κάθε δρόμο σε ισχυρή αμυντική θέση. Από τη δεκαετία του 1940 μέχρι σήμερα, σχεδόν όλες οι προσπάθειες για κατάκτηση πόλεων που υπερασπίζαν αποφασισμένοι έχουν καταλήξει σε αποτυχία. Οι λίγες νίκες που πέτυχαν οι επιτιθέμενοι έγιναν με δυσανάλογο κόστος για αυτούς. Με διαφορετικό τρόπο, το Στάλινγκραντ, η Βαρσοβία, το Βερολίνο, το Ντιεν Μπιεν Φου, το Βούκοβαρ, το Σεράγεβο, το Γκρόζνι και η Φαλούτζα, όσα αντιστάθηκαν πετυχημένα και όσα υπέκυψαν, επιβεβαίωσαν το συμπέρασμα πως ο πόλεμος μέσα στα αστικά κέντρα είναι μια πολύ δύσκολη υπόθεση. Αντίθετα με τα ιστορικά στρατιωτικά διδάγματα, οι σιωνιστές αποφάσισαν να δοκιμάσουν να εμπλακούν σε έναν τέτοιο πόλεμο. Βέβαια, ο συσχετισμός είναι εντελώς άνισος και σε βάρος της Παλαιστινιακής αντίστασης, αλλά μέχρι σήμερα όλα δείχνουν πως επιβεβαιώνονται όσοι πρόβλεπαν πως οι κατακτητές δεν πρόκειται να κάνουν περιπάτο. Και η γενναία Σουτζάγια, με την αντίσταση που προβάλλει, το απέδειξε με εντυπωσιακό τρόπο.

Πηγές και προτάσεις

ΔΙΑΒΑΣΤΕ δύο άρθρα για την αντίσταση και τις σφαγές στη Σουτζάγια το 2014 και το 2023. Του Σαρίφ Αμπτελ Κουντούς, www.thenation.com/article/archive/massacre-shejaiya/ και του Ραμζί Μπαρούντ, www.palestinechronicle.com/secret-of-shejaiya-the-brave-gaza-neighborhood-that-israel-cannot-break/
ΔΕΙΤΕ τον Τομέρ Γκρίνπεργκ να μιλά στους στρατιώτες του twitter.com/MiddleEastEye/status/1735143749431517229
tokratorion

atheatoskosmosps.blogspot.com

στηρίου έκρινε αντισυνταγματικό τον νόμο περί «μεταρρύθμισης του δικαστικού συστήματος» που αναγκάστηκε να ψηφίσει η προηγούμενη κυβέρνηση, ώστε να αποκτήσει πρόσβαση στα ευρωπαϊκά κονδύλια.

Η απερχόμενη κυβέρνηση της Πολωνίας ήταν αρχικά ένας από τους ισχυρότερους συμμάχους του Κιέβου. Όμως, τους τελευταίους μήνες, η σχέση τους πήγε κλιμακωτά σε αρνητική τροχιά, με τον Πολωνό πρωθυπουργό, Μοραβιέτσκι, να λέει ότι η χώρα δεν θα παρέχει πλέον στην Ουκρανία όπλα, επικεντρώνοντας στον δικό της επανεξοπλισμό και με τον Ζελένσκι να ανταπαντά, σε ομιλία του ΟΗΕ, ότι η Πολωνία βοηθά ουσιαστικά τη Ρωσία. Μείζον πρόβλημα αποδείχθηκε, ωστόσο, ο αποκλεισμός

των συνόρων από Πολωνούς φορηγατζήδες, καθώς οι χερσαίες διαδρομές είναι το μόνο βιώσιμο μέσο μεταφοράς της Ουκρανίας.

Θα φανεί σύντομα αν η επανεκκίνηση της πολωνο-ουκρανικής σχέσης αποτελέσει μια νέα αρχή.

Η αντιμετώπιση των συνεπειών του πολέμου στα σύνορα της Πολωνίας με την Ουκρανία θα είναι μία από τις ισχυρότερες προκλήσεις για τη νέα κυβέρνηση. Μη ξεχνάμε, επίσης, ότι η Πολωνία είναι η ισχυρότερη χώρα της ομάδας του Βίσεγκραντ (Πολωνία, Τσεχία, Σλοβακία, Ουγγαρία), μια ομάδα που όχι λίγες φορές έχει δημιουργήσει προβλήματα στην ΕΕ.

XB

ΟΙΚΟΝΟΚΟΣΜΟΣ

Τον Οικονοκόσμο γράφει ο Δημήτρης Μάνος

Η πολεμική οικονομία στις ΗΠΑ

Σε προηγούμενο σημείωμά μας είχαμε αναφερθεί στις δυνατότητες που δημιούργησε η εντατικοποίηση της πολεμικής οικονομίας της Ρωσίας μετά την εισβολή στην Ουκρανία, όχι μόνο στα πεδία του πολέμου (αυτό μάλλον είναι... εμφανές εκ των αποτελεσμάτων), αλλά και όσον αφορά την ανάπτυξη της βιομηχανικής μεταποίησης συνολικότερα για τη ρωσική οικονομία. Με τη σχετικότητα μιας εκτίμησης...

Οι συνεχείς απαιτήσεις του ουκρανικού μετώπου αποκάλυψαν κενά και υστερήσεις αποθεμάτων πυρομαχικών, όπλων και γενικότερα πολεμικού υλικού και εξοπλισμού των Δυτικών.

Από τη μεριά των ΗΠΑ, με την έγκριση των πολεμικών εξοπλισμών διπλής κατεύθυνσης (Ισραήλ, Ουκρανία) που αποφάσισε, όχι και τόσο... άνετα, το αμερικάνικο Κογκρέσο (νομοσχέδιο αμυντικής πολιτικής ύψους 886 δισεκατομμυρίων δολαρίων, γνωστού ως NDAA ή National Defense Authorization Act) κάτι τέτοιο γίνεται μεγάλη προσπάθεια να ξεπεραστεί.

Το Πεντάγωνο είχε βέβαια μεριμνήσει, όταν άρχισε η ρωσική εισβολή, καλώντας τους πολεμικούς εργολάβους των μεγαλύτερων χωρών της Δύσης σε σύσκεψη, όπου πρότεινε την εντατικοποίηση της πολεμικής παραγωγής και την αύξηση των αποθεμάτων. Τότε αρκετοί συμμετέχοντες είχαν εκφράσει την ανησυχία τους μήπως... στοκάρουν. Σήμερα δεν έχουν μάλλον τους ίδιους προβληματισμούς.

Μια τέτοια απόφαση διπλής κατεύθυνσης είναι ηλίου φαεινότερο ότι αποτελεί μία παραγωγική ευκαιρία για όλη τη βιομηχανική υποδομή που υποστηρίζει και... υποστηρίζεται από το στρατιωτικοβιομηχανικό σύμπλεγμα των ΗΠΑ. Ο ίδιος ο όρος είναι δηλωτικός...

Υπάρχουν όμως και αντικειμενικές αναφορές:

Η RTX (παραγωγός των Patriot) αύξησε την παραγωγή εκτοξευτών και συστημάτων ελέγχου σε 12 μονάδες ετησίως. Ένας εκτοξευτής και ένα ραντάρ μαζί κοστίζουν περίπου 400 εκατομμύρια δολάρια το καθένα.

Η Boeing δήλωσε ότι τα επόμενα χρόνια θα αυξήσει την παραγωγική ικανότητα του εργοστασίου της στο Huntsville της Αλαμπάμα για τους αισθητήρες που χρησιμοποιούνται για την καθοδήγηση των πυραύλων Patriot κατά περισσότερο από 30%.

Και ακόμη, η Northrop (παραγωγός εκτοξευτήρων) δήλωσε ότι μεγάλο μέρος της αύξησης οφείλεται στη ζήτηση για τους πυραυλοκινητήρες και τις πολεμικές κεφαλές της στα κατευθυνόμενα συστήματα πολλαπλών εκτοξεύσεων πυραύλων (GMLRS), τα οποία χρησιμοποιούνται σε μεγάλο βαθμό στην Ουκρανία.

Η Lockheed Martin κατασκευάζει 10.000 από τους πυραύλους αυτούς ετησίως και αυξάνει την παραγωγή σε 14.000. Έχουν μέσο κόστος 148.000 δολάρια ο καθένας σύμφωνα με έγγραφα του στρατού και περισσότεροι από 6.100 έχουν σταλεί στην Ουκρανία μέχρι στιγμής, σύμφωνα με ανάλυση του Reuters.

Πέραν, λοιπόν, από την παραγωγή όλου αυτού του πολεμικού εξοπλισμού, που η επιτυχία του θα κριθεί στα πεδία των μαχών, έχει τεθεί και ένας άλλος «πύργος»: Η έγκαιρη παράδοση και ανανέωσή του. Εδώ το αμερικάνικο κεφάλαιο δεν διαφοροποιείται σε προβληματισμό από το ρωσικό, καθώς τίθεται το ίδιο δίλημμα: Νέες επενδύσεις για νέα όπλα ή για αναπαραγωγή του υφιστάμενου πολεμικού εξοπλισμού; Υπάρχουν όμως και διαφορές που πρέπει να μελετηθούν διεξοδικότερα όσον αφορά τις επιδόσεις των δύο ιμπεριαλιστικών σχηματισμών.

Σε κάθε περίπτωση, κόντρα στη γενική πτωτική τάση του δείκτη Standard and Poor's που αντανάκλα την κερδοφορία των πιο μεγάλων και πλούσιων επιχειρήσεων των ΗΠΑ, οι μετοχές των παραγωγών πολεμικού εξοπλισμού αυξάνονται σταθερά τα τελευταία χρόνια και όσο διευρύνονται τα πολεμικά μέτωπα.

Με τις πλάτες και τις επιχορηγήσεις του αμερικάνικου ιμπεριαλιστικού κράτους, στέλνονται οι «βοή-

θειες» στα δύο καυτά πολεμικά μέτωπα του πλανήτη.

Όταν με τη λήξη του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου οι Αμερικάνοι απαίτησαν μέσα από αναδιαρθρώσεις χρεών να πάρουν πίσω τη βοήθεια που είχαν παρέχει στην αντιφασιστική συμμαχία (γνωστό και ως πρόγραμμα Led Lease) είναι πέρα από κάθε αμφιβολία τι πρόκειται να κάνουν με μία χώρα που έχει καταχρεωθεί για να ανταπεξέλθει στη ρωσική ιμπεριαλιστική εισβολή και που ήδη ο υπέρργιος και υπόγειος φυσικός της πλούτος ξεπουλιόνταν στους δυτικούς και πριν την εισβολή.

Τότε, βέβαια, η ΕΣΣΔ είχε αρνηθεί να καταβάλει έστω και ένα ρούβλι, αλλά με τη σημερινή Ουκρανία τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Πολλοί μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι της δύσης μεταξύ των οποίων και το στρατιωτικοβιομηχανικό σύμπλεγμα «έχει λαμβάνειν» και για αρκετά χρόνια.

Επειδή, όμως, τη στήλη αφορά κυρίως η οικονομική πλευρά του πράγματος, θα προσπαθήσουμε να δούμε αν ο «στρατιωτικός κεύσανισμός» του Δημοκρατικού Μπάϊντεν (μαζί με την αύξηση των επενδύσεων στις υποδομές, την «πράσινη» μετάβαση και την ψηφιοποίηση-τεχνητή νοημοσύνη) θα δώσει μια ώθηση στην αμερικάνικη μεταποίηση που μένει κολλημένη εδώ και χρόνια.

«Σύμφωνα με το επιχειρήμα του Προέδρου Biden, αυτή η τεράστια επένδυση στην αμυντική βιομηχανία θα έπρεπε να είχε οδηγήσει σε μια αναβίωση της μεταποίησης στις ΗΠΑ. Αυτό σίγουρα δεν ισχύει. Η αμερικανική μεταποίηση βίωσε έναν εφιάλτη μεταξύ 2000 και 2010, όταν ο αριθμός των θέσεων εργασίας, που ήταν σχετικά σταθερός σε περίπου δεκαοκτώ εκατομμύρια από το 1965, μειώθηκε κατά το 1/3 σε κάτω από δώδεκα εκατομμύρια, ενώ η παραγωγή στον τομέα ως μερίδιο του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕΠ) έπεσε επίσης. Αυτό δεν οφειλόταν στην αύξηση της παραγωγικότητας και στην αυτοματοποίηση, αλλά στην απώλεια ανταγωνιστικότητας που προκλήθηκε από τις «φούσκες» στον χρηματοπιστωτικό τομέα και τον τομέα των ακινήτων, που ανέβασαν το παραγωγικό κόστος. Οι αμερικανικές εταιρείες επιτάχυναν την εξωχώρια δραστηριότητά τους, ενώ οι θέσεις εργασίας μετατοπίστηκαν σε υπηρεσίες, κατασκευές και τον χρηματοπιστωτικό τομέα», όπως γράφει η ιστοσελίδα Bankingnews.

Θα μπορούσε να αντιστραφεί η τάση;

Επιδείνωση της μεταποιητικής δραστηριότητας έδειξε πάντως η έρευνα της S&P Global. Ειδικότερα, ο μεταποιητικός δείκτης PMI υποχώρησε στις 49,4 μονάδες τον Νοέμβριο, από 50 μονάδες τον Οκτώβριο. Αλλά και ο μεταποιητικός δείκτης PMI του Institute for Supply Management (ISM) παρέμεινε αμετάβλητος τον Νοέμβριο στις 46,7 μονάδες. Όπως μετέδωσε το Reuters, είναι ο 13ος διαδοχικός μήνας που ο συγκεκριμένος δείκτης κινείται κάτω από το επίπεδο των 50 μονάδων, το οποίο διαχωρίζει την επέκταση από τη συρρίκνωση της δραστηριότητας.

Και στις δύο εκθέσεις επισημαίνεται ότι η υποχώρηση των νέων παραγγελιών επηρέασε τη μεταποιητική δραστηριότητα των ΗΠΑ. Οι νέες παραγγελίες έχουν υποχωρήσει τους 6 από τους 7 τελευταίους μήνες.

Δεν ήταν η ενίσχυση της πολεμικής παραγωγής (που μέχρι να ωριμάσουν τα κέρδη της θα παραμείνει μία τρύπα στον κρατικό προϋπολογισμό και ενδεχομένως θα απορροφήσει και λίγη ανεργία) η οποία έβγαλε από την κρίση τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό κατά τον δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ήταν ακριβώς η... χρησιμοποίηση των όπλων για το ξαναμοίρασμα των αγορών, με κατοχυρωμένη την πρωτοκαθεδρία των ΗΠΑ στο τιμόνι του δυτικού κόσμου!

Κανένας στρατιωτικός κεύσανισμός δεν μπορεί να ξαναζωντανέψει τις μωμιοποιημένες επενδύσεις στην παραγωγική βάση. Πήρε το μάθημα ο Μπους, το παίρνει τώρα και ο Μπάϊντεν...

Απεργία στο εργοστάσιο της Tesla στη Σουηδία

Έπειτα από μήνες διαπραγματεύσεων με την εταιρία Tesla, το σωματείο εργαζομένων στην αυτοκινητοβιομηχανία της Σουηδίας (IF Metall) ανακοίνωσε στις 27 Οκτώβρη ότι οι εργάτες της Tesla θα απεργούν μέχρι την υπογραφή συλλογικής σύμβασης. Το σωματείο IF Metall ανακοίνωσε ότι θα πάει την απεργία «μέχρι τέλους» ούτως ώστε να κατοχυρώσει τα εργασιακά δικαιώματα των μόλις 120 εργατών της Tesla στη Σουηδία. Αξίζει να σημειωθεί πως απ' τις μεγάλες εταιρίες που δραστηριοποιούνται στη χώρα, η Tesla είναι μία εκ των τριών που δεν έχουν επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση (οι άλλες είναι η Spotify και η Klarna).

Λίγο μετά την έναρξη της απεργίας, κι άλλα κλαδικά σωματεία ξεκίνησαν «απεργίες αλληλεγγύης» στον αγώνα των εργατών της Tesla, πραγματοποιώντας μπουϊκοτάζ, αντιλαμβάνομενοι ότι τα εργασιακά δικαιώματα δεν αφορούν μία συγκεκριμένη επιχείρηση ή έναν κλάδο αλλά συνολικά την εργατική τάξη και τους εργαζόμενους. Συγκεκριμένα, οι εργαζόμενοι στα ταχυδρομεία δεν παραδίδουν τις πινακίδες της Tesla εμποδίζοντας έτσι την καταχώρηση νέων αυτοκινήτων στη χώρα, οι εργαζόμενοι στα λιμάνια δεν ξεφορτώνουν τα αυτοκίνητα Tesla, ηλεκτρολόγοι αρνούνται να επισκευάσουν αυτοκίνητα της εταιρίας, οι οικοδόμοι αρνούνται να κάνουν επισκευές στα κτήρια της Tesla και οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα των δήμων ανακοίνωσαν ότι δε θα συλλέγουν τα σκουπίδια απ' τους χώρους της Tesla.

Σε μια κίνηση απελπισίας, ο CEO της Tesla Έλον Μασκ, ο πλουσιότερος άνθρωπος στον κόσμο, έκανε μήνυση στα σουηδικά ταχυδρομεία απαιτώντας να παραδοθούν οι πινακίδες των αυτοκινήτων και αποζημίωση \$76.000, αλλά το δικαστήριο πρωτόδικα αποφάσισε υπέρ των εργαζομένων. Ταυτόχρονα, απεργίες έχουν ξεσπάσει από εργαζόμενους στα λιμάνια και στη Δανία, καθώς ο Μασκ αποπειράθηκε να ξεφορτώσει τα αυτοκίνητα Tesla σε δανέζικα λιμάνια και να τα παραδίσει έτσι στη Σουηδία. Το σωματείο καταγγέλλει επίσης ότι η εργοδοσία εδώ και βδομάδες κουβαλάει απεργοσπάστες, ακόμη κι από άλλες χώρες, για να καταστείλει την απεργία.

Ο Μασκ, γνωστός για τις απόψεις του ενάντια στον συνδικαλισμό, είπε σε μια δήλωσή του στο X ότι θεωρεί την απεργία «παρανοϊκή». Συνέχισε δηλώνοντας με θράσος ότι «δεν μου αρέσουν τα σωματεία, δεν μου αρέσει τίποτα που δημιουργεί μια λογική λόρδων και χωρικών». Τα τελευταία χρόνια, στα εργοστάσια της Tesla στις ΗΠΑ, η εργοδοσία έχει προχωρήσει σε μαζικές απολύσεις εργαζομένων που συμμετέχουν σε πρωτοβουλίες ίδρυσης σωματείων. Εκατοντάδες είναι οι καταγγελίες από εργάτες στα εργοστάσια της για εργατικά ατυχήματα, άθλιες συνθήκες εργασίας, χαμηλά μεροκάματα και απλήρωτες υπερωρίες.

Το αμερικάνικο σωματείο UAW (σωματείο εργαζομένων στην αυτοκινητοβιομηχανία), αφού κατέκτησε το καλοκαίρι αυξήσεις στους μισθούς σε τρεις απ' τις μεγαλύτερες αυτοκινητοβιομηχανίες στις ΗΠΑ (Ford, General Motors, Stellantis), ανακοίνωσε πριν από λίγες βδομάδες ότι έχει ξεκινήσει τις διαδικασίες για την ίδρυση σωματείων σε 13 αυτοκινητοβιομηχανίες, συμπεριλαμβανομένης και της Tesla.

Αυτό που γίνεται εμφανές είναι ότι, ακόμη κι αν ο «εχθρός» φαίνεται πελώριος και ανίκητος (στη συγκεκριμένη περίπτωση πρόκειται απλώς για τον πλουσιότερο άνθρωπο στον κόσμο), η μοναδική διέξοδος για τους εργαζόμενους ανά τον κόσμο είναι η μαζική αντίσταση στον εργασιακό μεσαίωνα. Και οι εργάτες στη Σουηδία δείχνουν εδώ κι ενάμιση μήνα ότι είναι αποφασισμένοι να διεκδικήσουν και να κατακτήσουν τα δικαιώματά τους!

Ανατολική Κρήτη, Λασιθί

Δυναμικό όχι στη μελέτη χωροθέτησης υπεράκτιων αιολικών πάρκων!

Την ίδια στιγμή που σε Ιαπωνία, Αμερική και Βόρεια Ευρώπη έχει αρχίσει να διαφαίνεται ένας σκεπτικισμός και μια αναβλητικότητα γύρω από τις παράκτιες ΑΠΕ λόγω της αύξησης του κόστους των υλικών, στα μέσα Νοέμβρη η τοπική κοινωνία του Αγίου Νικολάου στο παραπάντε ενημερώνεται ότι εκπνέει η προθεσμία για την έκφραση απόψεων από τοπικούς φορείς και την περιφέρεια Κρήτης γύρω από την ΣΜΠΕ (Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων) του Εθνικού Προγράμματος Ανάπτυξης Υπεράκτιων Αιολικών Πάρκων. Μόνο από τον τίτλο της πρόσκλησης που μοιράστηκε την τελευταία στιγμή στο πλαίσιο του Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Νικολάου, καταλαβαίνει κανείς πως τα πράγματα είναι σοβαρά! Ο μεσοπρόθεσμος στόχος είναι να παράγεται ενέργεια της τάξης των 2,70GW, ενώ μακροπρόθεσμα (2050) να φθάσει τα 17,30GW!

Στον Δήμο Αγίου Νικολάου, η περιοχή που μπαίνει στο επίκεντρο είναι αυτή της Πλάκας (Ελούντα) και της περιοχής γύρω από το ακρωτήριο του Αφορεσμένου. Από τα πολυσέλιδα έντυπα του υπουργείου που έχουν κυκλοφορήσει, προκύπτει η πρόθεση να καθοριστούν πανελλαδικά σε

συγκεκριμένες περιοχές παράκτια Αιολικά Πάρκα σταθερής Βάσης ή πλωτά.

Στο Λασιθί οι περιοχές είναι τρεις: Αφορεσμένος, Διανυσάδες και Αθερινόλακος. Η περιοχή του Αφορεσμένου, λόγω μικρού -σύμφωνα με τα τεχνικά πρότυπα αυτών των κατασκευών- βάθους (περίπου 50-60μ.) αλλά και λόγω των σταθερών και ισχυρών ανέμων που πνέουν, προσφέρεται για την ανάπτυξη ανεμογεννητριών σταθερής Βάσης συνολικής παραγόμενης ενέργειας λίγο μικρότερης από ένα 1GW! Το μέγεθος των ανεμογεννητριών σταθερής Βάσης είναι 268μ. ενώ η διάμετρος της φτερωτής τους 236μ. και η κάθε μια μπο-

ρει να παράξει ενέργεια 15MW, το δε κόστος εγκατάστασης του συγκεκριμένου πάρκου προϋπολογίζεται στο 1 δισ. ευρώ, το οποίο θα φθάσει στα 16 δισ. μέσα στη διάρκεια του κύκλου ζωής της επένδυσης αυτής. Φημολογείται, μάλιστα, ότι λόγω του μεγέθους αυτών των επενδύσεων, αυτές θα ενταχθούν και θα χρηματοδοτηθούν απ' το μεσοπρόθεσμο και η αποπληρωμή τους θα φορτωθεί στις πλάτες του λαού.

Το μέγεθος της παραγόμενης ενέργειας αυτών των εγκαταστάσεων είναι τέτοιο που γίνεται φανερό ότι δεν προορίζονται για να καλύψουν ανάγκες σε ενέργεια το-

Βόλος

Μαζικοί λαϊκοί αγώνες για να ακυρωθεί ο σχεδιασμός εγκατάστασης πλατφόρμας LNG στον Παγασητικό!

Παρόλο που επιταχύνονται οι διεργασίες για την κατασκευή της πλωτής πλατφόρμας αποθήκευσης και επεξεργασίας υγροποιημένου φυσικού αερίου (LNG) στον κόλπο του Παγασητικού, η μαζική διαδήλωση στις 9/12 έθεσε ένα πρώτο λιθαράκι στην προοπτική οικοδόμησης ενός μετώπου αντίστασης στην καταστροφική πολιτική του συστήματος. Τόσο η μαζική διαδήλωση όσο και οι συζητήσεις ζύμωσης, προετοιμασίας και προπαγάνδης ανέδειξαν μια ελπιδοφόρα εγρήγορη του λαού και της νεολαίας για τα ζητήματα που ανακύπτουν καθώς και τις αναβαθμισμένες διαθέσεις του κόσμου να παλέψει μέχρι την ακύρωση της εγκατάστασης της πλατφόρμας LNG.

Οι απειλές που μια τέτοια πλατφόρμα LNG, «ωρολογιακή βόμβα», πρόκειται να θέσει στον τόπο και τη ζωή του λαού της Μαγνησίας είναι αρκετά εξόφθαλμες για τους κατοίκους των χωριών και της πόλης, ώστε τα ψευδοδημήματα και αφηγήματα από τη μεριά δυνάμεων του συστήματος να μην μπορούν να σταθούν ως διαπραγματευτικά χαρτιά μπροστά στη λαϊκή αγανάκτηση. Ο λαός και η νεολαία της Μαγνησίας δεν δέχονται να διαπραγματευτούν την πλήρη διάλυση του φυσικού περιβάλλοντος της κλειστής θάλασσας του Παγασητικού, την οποία θα προκαλέσουν τα πλωτά τάνκερ και δεξαμενόπλοια. Επιπλέον, δεν μπορούν να αποπροσανατολιστούν από το επίπεδο επικινδυνότητας αυτής της επιδίωξης των ευρωπαϊκών και αμερικάνων ιμπεριαλιστών να χρησιμοποιήσουν «πάση θυσία» το έδαφος της χώρας μας για να ενεργητικά συμφέροντά τους στο πλαίσιο του

ανταγωνισμού τους με τη Ρωσία - τη στιγμή που μια έκρηξη των δεξαμενών της πλατφόρμας θα έχει τραγικό ανθρώπινο κόστος.

Ο μακρύς αγώνας πρέπει τώρα να δοθεί ακόμα πιο συνειδητά και κόντρα στους σχεδιασμούς του ντόπιου κεφαλαίου, των δημοτικών και περιφερειακών «αρχόντων», της κυβέρνησης αλλά και αντιπολίτευσης, καθώς και στους σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστών πατρώνων της ντόπιας αστικής τάξης, οι οποίοι έχουν βάλει τη Μαγνησία αλλά και ολόκληρη τη Θεσσαλία στο μάτι του κυκλώνα. Ο αγώνας οφείλει, επίσης, να πάρει μαθήματα από το παλιότερο κίνημα ενάντια στην καύση σκουπιδιών από την ΑΓΕΤ-LAFARGE, το οποίο καταστάθηκε άγρια από τις αστυνομικές δυνάμεις και θάφτηκε κάτω από τα σημαντικά αδιέξοδα της γραμμής των εναλλακτικών προτάσεων όπως προωθήθηκαν από τις δυνάμεις της αστικής αντιπολίτευσης και του κυρίαρχου ρεφορμισμού.

«Η Μαγνησία βρίσκεται στο μάτι του κυκλώνα», λέμε καθώς -παρέα με τα αμερικανικά ελικόπτερα που έχουν εγκατασταθεί στη Νέα Αγχίαλο και τους νατοϊκούς πεζοναύτες που χρησιμοποιούν τα δάση του Πηλίου για τις πολεμοχαρείς ασκήσεις τους- το σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής της «πράσινης ανάπτυξης» προωθείται με γοργά βήματα στην περιοχή. Με την πίεση των ιμπεριαλιστών, που επιδιώκουν τη γρηγορότερη δυνατή απεξάρτηση της Ευρώπης από την προμήθεια φυσικού αερίου της Ρωσίας, ο σχεδιασμός της δημιουργίας της πλατφόρμας LNG συνοδεύεται με τις ανάλογες -γνωστές πλέ-

ον- αφηγήσεις για αναβάθμιση της περιοχής σε ενεργειακό κόμβο των Ευρωπαίων και σε ένα ακόμα «διαμάντι» των αμερικάνων ιμπεριαλιστών. Με το ίδιο ιδεολόγημα - όπως και με τα πλοία της Ε.Ε. που ασταμάτητα μεταφέρουν σκουπίδια στα προάστια της πόλης για καύση στο εργοστάσιο της ΑΓΕΤ-LAFARGE- οι επιδιώξεις του συστήματος να εξυπηρετήσουν το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο συμπληρώνονται με διαβουλεύσεις εγκατάστασης αιολικών πάρκων στο Νότιο Πήλιο, που θα οδηγήσουν στην πλήρη διάλυση του φυσικού πλούτου και των αγροτικών εκτάσεων του βουνού.

Το ντόπιο σύστημα της εξάρτησης και εκμετάλλευσης στρατεύεται στην κατεύθυνση εξαπόλυσης μιας σκληρής επίθεσης. Από τη μία είναι ο οδοστρωτήρας νομοσχεδίων που περνά η κυβέρνηση της ΝΔ για την εξυπηρέτηση της πολιτικής «Όλα στο κεφάλαιο». Από την άλλη, βρίσκεται η πραγματικότητα της εξαθλίωσης που ζουν εδώ και τόσους μήνες οι κάτοικοι των χωριών και πόλεων της Μαγνησίας μετά τις καταστροφές των πλημμυρών του φθινοπώρου και των πυρκαγιών του καλοκαιριού. Αποτελεί στοιχείο για τις δυνάμεις του εργατικού-λαϊκού κινήματος να δώσουν πάτημα στη συσσωρευμένη οργή του λαού να εκφραστεί με όρους οργανωμένου αγώνα, με όρους αντίστασης, με αιτήματα που θα μπορέσουν να τροφοδοτήσουν μαζικές διεκδικήσεις μέσω των οποίων να κατακτηθούν υλικές νίκες ενάντια στην πολιτική της βαρβαρότητας, της εκμετάλλευσης και της εξάρτησης του συστήματος.

πικών κοινωνιών ή έστω και σε επίπεδο περιφέρειας. Είναι ξεκάθαρα βιομηχανικές ΑΠΕ, που η εγκατάστασή τους έχει να κάνει με συμφέροντα κρατών της Βόρειας Ευρώπης και τις ανάγκες του κεφαλαίου να ανοίξει ενεργειακούς δρόμους (άρα και διοχέτευση αυτής της παραγόμενης ενέργειας μέσω ποντισμένων καλωδίων προς αυτές), που θα το ανεξαρτητοποιήσουν όσο είναι δυνατόν από το ακριβό αμερικανικό LNG, μιας και η βίαιη «απεξάρτηση» από το ρωσικό φυσικό αέριο (θέλοντας και μη) έχει προκαλέσει σοβαρές επιπτώσεις στη λειτουργία των βιομηχανιών, με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα αυτό της γερμανικής.

Με βάση τα παραπάνω, καλέστηκε αρχικά συνάντηση ενημέρωσης γύρω από το θέμα στο κοινοτικό κατάστημα της Ελούντας, η οποία όμως λόγω της μαζικότητάς της, απέκτησε στην πράξη χαρακτήρα λαϊκής συνέλευσης. Στην κουβέντα που έγινε, αναδείχθηκε ως πολύ κρίσιμο το γεγονός ότι η χωροθέτηση προβλέπει να τοποθετηθούν το πολύ ένα 1 ναυτικό μίλι (1,87 km) από την ακτή κάτι το οποίο σημαίνει, χωρίς ιδιαίτερη ανάλυση, τεραστίου μεγέθους κατασκευές, που θα καταστρέψουν το φυσικό κάλλος της περιοχής, το περιβάλλον, τη χλωρίδα και την πανίδα, θα προσβάλουν το μνημείο της Σπιναλόγκας και τους πέριξ προστατευόμενους αρχαιολογικούς χώρους, θα υπάρξουν ανεπανόρθωτες συνέπειες σε επαγγέλματα όπως οι ψαράδες και οι καϊκτοήδες, ενώ αρνητικές μόνο θα είναι και οι συνέπειες για τον τουρισμό και τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται γύρω από αυτόν. Από το εισηγητικό κείμενο του υπουργείου, γίνεται ξεκάθαρο ότι η κοντινή χωροθέτηση στις ακτές σε αντιδιαστολή με αυτό που συμβαίνει στις βόρειες χώρες όπου τοποθετούνται μακριά, είναι άμεση συνέπεια των περιορισμών που προκύπτουν από τα 6 ν.μ. και τις ΑΟΖ.

Το ψήφισμα εναντίωσης σε αυτούς τους σχεδιασμούς το οποίο υιοθετήθηκε από τοπικά συμβούλια, συλλόγους (πολιτιστικούς, αλιέων, επαγγελματιών κ.τ.λ.) αλλά και ξενοδόχους διοχετεύτηκε σε ΜΜΕ και έτσι το ζήτημα πήρε περαιτέρω διαστάσεις με την περιφέρεια Κρήτης να καλεί μέσω της Επιτροπής Περιβάλλοντος σε συνεδρίαση επ' αυτού. Αυτό ήταν η αφορμή για τη δεύτερη λαϊκή συνέλευση στην Ελούντα, η οποία κάλεσε σε παράσταση διαμαρτυρίας στη συνεδρίαση αυτή, η οποία έγινε στις 8/12 στο Ηράκλειο. Η παρουσία κόσμου ήταν σημαντική, όπως και η παρέμβαση που έγινε στη συνεδρίαση, μεταφέροντας το κλίμα και τις διαθέσεις που υπάρχουν στην κοινωνία. Η απόφαση ήταν αρνητική και αυτό ήταν μια πρώτη νίκη σε έναν μακρύ αγώνα που μόλις ξεκίνησε, γιατί είναι βέβαιο ότι το θέμα θα επανέλθει πιθανόν «γωνιασμένο» με ανταποδοτικά οφέλη, έτσι ώστε να σπάσει το μέτωπο αντίθεσης που ως τώρα υπάρχει. Δεν είναι τυχαίο ότι μετά και την εκδήλωση αυτών των κινητοποιήσεων, συντονισμένη προπαγάνδα υπέρ της πράσινης μετάβασης γίνεται στα ΜΜΕ, ενώ πυκνώνουν και τα άρθρα που βάζουν στο στόχαστρο αυτούς που εναντιώνονται.

Σίγουρα το θέμα των ΑΠΕ και των εγκαταστάσεων γύρω από αυτές έχει πολλές πλευρές προς ανάδειξη και για αυτό χρειάζεται η κουβέντα να ανοίξει και να φωτίσει αυτές τις πλευρές. Το σίγουρο είναι ότι δεν πρέπει να υπάρχει εφησυχασμός με μια λογική ότι αφού θίγονται οι ξενοδοχειαρχές, δεν πρόκειται να προχωρήσει το έργο γιατί αυτό με κατάλληλες παρεμβάσεις της κυβέρνησης μπορεί να μεταβληθεί και αν όχι με όλους, μπορεί να γίνει με κάποιους. Ο απλός ο κόσμος είναι αυτός που θα την πληρώσει για άλλη μια φορά και αυτός είναι που θα πρέπει να σηκώσει το βάρος και αυτού του αγώνα.

Αντόνιο Νέγκρι

Ένας καλός δάσκαλος, με θετικά και αρνητικά, που πρόσφερε στο κίνημα

του Στέλιου Αγκούτογλου

Ο Αντόνιο Νέγκρι απεβίωσε στα 90 χρόνια του στις 16 Δεκεμβρίου, αφήνοντας ένα πολυσήμαντο πολιτικό και συγγραφικό έργο. Γεννήθηκε στην Πάντοβα της Ιταλίας και ξεκινώντας από το Σοσιαλιστικό Κόμμα δεν άργησε να απορρίψει τη σοσιαλδημοκρατική-ρεφορμιστική πολιτική του και να δημιουργήσει κάτι πιο αριστερό από αυτά που πρέσβευαν τα παραδοσιακά κόμματα της Αριστεράς, δηλαδή το PSI (Σοσιαλιστικό Κόμμα Ιτα-

λίας) και το PCI (Κομμουνιστικό κόμμα Ιταλίας).

Ο Αντόνιο Νέγκρι ξεκίνησε τη δημιουργία ενός εκδοτικού οίκου με την επωνυμία «Μαρσίλιο» και πέρασε στο περιοδικό «Κόκκινα Τετράδια» (θυμίζοντας και λίγο Γκράμσι), για να πάρει μέρος στην έκδοση του περιοδικού «Classe Operaia-Εργατική Τάξη» και στη δημιουργία της Οργάνωσης «Εργατική Τάξη».

Η μόνιμη και σταθερή πολιτική αναφορά και επιδίωξη τόσο του Νέγκρι όσο και των ομοϊδεατών φίλων του ήταν ο «operaismo» (εργατισμός), η κίνηση δηλαδή της εργατική τάξης και η οργάνωσή της «από τα κάτω» μέσω μιας αυτόνομης πορείας και δράσης. Κορυφαία στιγμή για όλους αυτούς ήταν η συμμετοχή τους στο ξέσπασμα και τις κινητοποιήσεις της νεολαίας (και κυρίως στο φοιτητικό-σπουδαστικό κίνημα) πριν και μετά τον Μάη του 1968. Τότε είναι που ιδρύουν και την Οργάνωση «Potere Operaio» (Εργατική Εξουσία) και απλώνονται σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Ιταλίας.

Δεν ήταν ασφαλώς η μοναδική εξωκοινοβουλευτική οργάνωση που απαρτιζόταν από δραστήρια και δυναμικά στοιχεία, που και στις συνελεύσεις οι ομιλίες τους -όπως και του Νέγκρι- παρέπεμπαν σε «πύρινους» λόγους. Οι κατασταλτικές δυνάμεις της Ιταλίας, στηριζόμενες όχι μόνο σε τέτοιους λόγους, αλλά ενοχοποιώντας αρκετά στελέχη για βίαιες και παραβατικές πράξεις, έφταναν στο σημείο να κατηγορήσουν τον Νέγκρι ως εγκέφαλο των «Ερυθρών Ταξιαρχιών» και του φόρτωσαν ακόμα και την κατηγορία του ηθικού αυτουργού στη δολοφονία του Άλντο Μόρο.

Ο Αντόνιο Νέγκρι δεν είχε λίγες περιπέτειες με τις δικτικές αρχές της Ιταλίας. Συνελήφθηκε τον Απρίλη του 1979 κι έκανε 4 χρόνια φυλακή. Όταν εκλέχτηκε βουλευτής με το κόμμα των Radicali (Ριζοσπάστες, με αρχηγό ένα ανεκδιήγητο πρόσωπο) φρόντισε η ιταλική Βουλή να κάνει την άρση της ασυλίας του μέσα σε τέσσερις μήνες και επιδίωξαν να τον ξανακλείσουν φυλακή. Ο Νέγκρι, όμως, διέφυγε στη Γαλλία και δίδαξε φιλοσοφία σε πανεπιστήμιο του Παρισιού. Μάλιστα, το 1997 αποφάσισε να επιστρέψει στην Ιταλία και να εκτίσει το υπόλοιπο της ποινής του, που δεν ήταν 20 χρόνια όπως η αρχική καταδίκη, αλλά 13 χρόνια ύστερα από εφέσεις, συν αυτά που ήδη είχε εκτίσει, τόσο εν αναμονή της δίκης όσο και μετά από αυτήν.

Παρ' όλες τις δοκιμασίες και τις κατηγορίες, αυτός δεν έπαψε να γράφει και να διδάσκει φιλοσοφία, αναθεωρώντας αρκετά πράγματα από τις αρχικές πολιτικές του πεποιθήσεις. Έτσι ο αρχικός «εργατισμός» και ο θαυμασμός προς αυτή την πολιτική αντίληψη κατέληξε στην «Αυτοκρατορία του σήμερα» και στην «παγκοσμιοποίηση», όπου μέ-

σα σ' αυτά η ακμάζουσα εργατική τάξη έγινε «πλήθος» και χάθηκε μέσα σ' αυτό, όπως χάθηκαν και τα ιστορικά πεπρωμένα αυτής της τάξης και ολάκερος ο «εργατισμός».

Ο Τόνι Νέγκρι, πλήρης ημερών, φεύγει από την ωραία Βενετία, όπου ζούσε με τη σύζυγό του τα τελευταία χρόνια της ζωής του, φεύγει από μια Ιταλία, όπου κυβέρνηση και εξουσία σήμερα είναι ο νεοφασισμός της Μελόνι και όπου ο υπουργός Πολιτισμού δεν μπορούσε να πει τίποτα άλλο γι' αυτόν πέρα από το ότι πέθανε «ένας κακός δάσκαλος». Και όταν οι φασίστες του επιτίθενται ακόμα και νεκρό, τότε πάει να πει ότι ο Τόνι Νέγκρι, με όλα τα λάθη και τις αστοχίες του, με όλες τις αναθεωρήσεις της επαναστατικής πράξης του κομμουνιστικού κινήματος, πάντα θα βρίσκεται αντίπερα του φασισμού και της αντίδρασης και θα διδάσκει, ως καλός δάσκαλος, και με τα σωστά που είπε και έκανε και με τα λάθη που έκανε και δεν είπε.

Είχα την τύχη να έχω μια πολύτιμη εμπειρία μ' έναν άνθρωπο αυτής της γενιάς και αυτού του κύκλου. Είχα ως καθηγητή στην Αρχιτεκτονική Σχολή του Μιλάνο τον Ανδρέα Μανιάγκι, ο οποίος απεβίωσε στις 21/09/2023 σε ηλικία 82 ετών. Ο Μανιάγκι ήταν ένας εξαιρετός άνθρωπος, πέρα που ως καθηγητής προσφέρθηκε να είναι ο εισηγητής για τη διπλωματική που ετοιμάζαμε. Προερχόταν από τις γραμμές του Ιταλικού Κομμουνιστικού Κόμματος (PCI) και συνδέθηκε πολύ νωρίς με τον Τόνι Νέγκρι και ήταν μάλιστα γραμματέας για όλο το «Potere Operaio» της Ιταλίας τα δύσκολα χρόνια 1970-1971. Και αυτός φυλακίστηκε για 4 χρόνια, όπως ο Νέγκρι, και κατηγορήθηκε. Η συνεργασία μας για τη διπλωματική ήταν άψογη. Και μέχρι το τέλος της ζωής του δούλεψε και πρόσφερε πολλά πράγματα στη σωστή πολεοδόμηση των φτωχών γειτονιών αρκετών πόλεων της Ιταλίας και γενικότερα. Δεν έπαψε ποτέ να είναι ένας απλός και χρήσιμος εργάτης στις δουλειές που αναλάμβανε και ήταν πάντα φίλος και compagno με τους ανθρώπους που είχε γύρω του και τύχαινε να τον γνωρίσουν και να συναστραφούν μαζί του.

Ένας τέτοιος ήταν και ο Τόνι Νέγκρι, με τον οποίο συνδεόταν από παλιά, και έτσι σήμερα ο ένας πήγε να βρει τον άλλον στο απέραντο ΣΥΜΠΑΝ!

«Ευτυχία Πρίντζου Η επιστροφή»

Ένας τίτλος θεατρικού έργου που γεμίζει τον θεατή προσδοκίες γι' αυτό που πρόκειται να παρακολουθήσει. Ιδιαίτερα τη στιγμή που η ηθοποιός της παράστασης δηλώνει ότι το έργο είναι βασισμένο «κατά 80% σε πραγματικά περιστατικά και 20% μόνο είναι προϊόν μυθοπλασίας». Σπεύδει να διευκρινίσει: «Υπάρχει πάντα η προσωπική ματιά του συγγραφέα, που αποφασίζει να φωτίσει περισσότερο όποιες πτυχές της ηρωίδας τον αφορούν πιο πολύ».

Η αλήθεια είναι ότι αυτό συμβαίνει στην τέχνη. Ο καλλιτέχνης επιλέγει τι θα φωτίσει και γιατί, τι τον αφορά και τι έχει σημασία στην κάθε κοινωνική και πολιτική στιγμή. «Μια γενναία ματιά στην εποχή εκείνη και στα λάθη που έγιναν προϋποθέτει ωριμότητα, ψυχραιμία, αντικειμενικότητα και διάθεση συγχωρητική ένθεν και ένθεν», λέει η ηθοποιός. Μόνο που η τέχνη αλλά και η Ιστορία δεν εκφράζουν κάτι αντικειμενικά αλλά ερμηνεύοντάς το. Και το ερμηνεύουν από την πλευρά που βλέπει τον κόσμο ο καλλιτέχνης ή ο ιστορικός.

Η Ευτυχία Πρίντζου σπούδασε φιλολογία στην Αθήνα. Επιστρέφοντας στα Γιάννενα δούλεψε ως φιλόλογος και ως διευθύντρια της Ζωσιμαίας Βιβλιοθήκης Ιωαννίνων. Αγάπησε πολύ τον τόπο της. Αγάπησε τους ανθρώπους και τον αγώνα τους για την ελευθερία. Από την πρώτη στιγμή, οργανώθηκε στις γραμμές του ΕΑΜ, συμφωνώντας και πιστεύοντας στο δίκιο του κομμουνιστικού κινήματος, την κατεύθυνση πάλης του ΚΚΕ ενάντια στους ξένους κατακτητές και τους ντόπιους δυνάστες. Ανέπτυξε πλούσια και σημαντική πολιτική δράση στην περιοχή. Πολύ γρήγορα αναδείχθηκε ως γραμματέας της νομαρχιακής επιτροπής του ΚΚΕ και στέλεχος του Γραφείου Ηπείρου.

Η Ευτυχία Πρίντζου ήξερε πολύ καλά γιατί και στο πλάι ποιων πάλευε. Ήξερε πολύ καλά ποιους και γιατί είχε απέναντί της. Γι' αυτόν τον λόγο, φυλακίστηκε και βασανίστηκε από τους Γερμανούς Ναζίστες. Μεταφέρθηκε στο στρατόπεδο Παύλου Μελά στη Θεσσαλονίκη, με τελικό προορισμό το Ντακάου. Η απελευθέρωση πρόλαβε την εξόντωσή της. Επιστρέφοντας στα Γιάννενα, το εμφυλιακό κράτος της δεξιάς εξαπέλυσε κυνηγητό εναντίον των κομμουνιστών. Σε συνθήκες άγριας βίας και τρομοκρατίας, η Ευτυχία Πρίντζου δεν υποχώρησε, δε μπερδεύτηκε στιγμή. Συνέχισε τη δράση της, ξέροντας πολύ καλά ότι την κυνηγούν για τον κόσμο που οραματίζεται. Το '48, την κατέδωσαν για να μην τον πλησιάσει ποτέ.

Η κατασκευασμένη δίκη, γνωστή ως

«Υπόθεση Πρίντζου», ξεκίνησε στις 8/7. Εκεί δικάστηκε μαζί με 114 μέλη και συμπαθούντες του ΚΚΕ και της ΕΠΟΝ. Στις 23/7 το στρατοδικείο καταδίκασε σε θάνατο την Πρίντζου και άλλους 48 αγωνιστές. Η ίδια καταδικάστηκε μάλιστα πεντάκις εις θάνατον. Εκτελέστηκε στις 27/7 στον λόφο του Σταυρακίου. Η Ευτυχία Πρίντζου αγωνίστηκε και υπηρέτησε συνειδητά και με αυταπάρνηση τον αγώνα για την ελευθερία και την κοινωνική απελευθέρωση. Γνώρισε καλά τους δωσίλογους, τους Χίτες, τους ταγματασφαλίτες, τους κατακτητές και τους ντόπιους δυνάστες.

Στο κείμενο του Βασίλη Κονταξή, όμως, η Ευτυχία Πρίντζου δεν επιστρέφει. Ο συγγραφέας δεν φωτίζει περισσότερο κάποιες πτυχές της, αλλά χτίζει έναν νέο χαρακτήρα, που δανείζεται βήματα της ηρωίδας, για να της φορτώσει τα αδιέξοδα και την απογοήτευσή του στο σήμερα, την προπαγάνδα της αστικής Ιστορίας, την ερμηνεία που υποσκάπτει τη δράση των κομμουνιστών του ΕΑΜ. Το για δεκαετίες απομονωμένο και σιωπηλό φάντασμα της Πρίντζου, αποφασίζει να μοιραστεί την ιστορία του με τους θεατές. Μόνο που παρουσιάζει την ιστορία μιας αφελούς, καλόκαρδης, δυναμικής κοπέλας, που στην κατοχή βλέπει την «εθνική ομοψυχία» των Ελλήνων, που στρατεύεται και δρα μεν στο ΕΑΜ, αλλά μοιάζει να μην καταλαβαίνει γιατί, που δεν αντιλαμβάνεται γιατί την κυνηγούν ή ποια είναι η βάση του μένους και της εκδικητικότητας της άλλης πλευράς, που τελικά μοιάζει να μην καταλαβαίνει γιατί θυσιάστηκε. Επαναλαμβάνει, καθ' όλη τη διάρκεια του έργου, το αστικό αφήγημα «αδερφό σκοτώνει αδερφό», ενώ κάθε τι επαναστατικό που βγαίνει από το στόμα του χαρακτήρα που πλάστηκε ακούγεται ξένο.

Στο τέλος του έργου, ετοιμάζεται να επιχειρήσει την πρώτη της βόλτα, αλλά η πιθανότητα να μην έχει αλλάξει ο κόσμος, τη σταματά. Δηλώνει ότι δεν μπορεί πια να παλέψει, ότι δεν μπορεί πια να δει την ελπίδα, το μέλλον και την προοπτική. Γυρίζει, λοιπόν, πίσω στη σιωπή και το σκοτάδι, αφήνοντας το μήνυμα ότι οι αγώνες σήμερα δεν έχουν νόημα και αποτέλεσμα. Ο Βασίλης Κονταξής, στην καλοδουλεμένη παράσταση με την εξαιρετική ερμηνεία της Τζίνης Παπαδοπούλου, εκφράζει την προσωπική του αντίληψη για την κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα, ερμηνεύοντας και διαστρεβλώνοντας τα βήματα της αγωνίστριας, που ενέπνευσαν και συνεχίζουν εμπνέουν αγωνιστές και αγωνίστριες στην πάλη για μια κοινωνία απαλλαγμένη από κάθε λογής δυνάστες.

Τα «ματωμένα Χριστούγεννα» του 1963 απαρχή του διαμελισμού της Κύπρου

Έχουν μείνει στην ιστορία ως «ματωμένα Χριστούγεννα». Από την ελληνική πλευρά αποκαλούνται «τουρκική ανταρσία». Το αποτέλεσμα των αιματηρών γεγονότων του Δεκέμβρη του 1963 στην Κύπρο, που διήρκεσαν λίγες μόνο μέρες αλλά εξελίχθηκαν σε ωμές σφαγές αμάχων, ήταν η χάραξη της «Πράσινης Γραμμής» στη Λευκωσία από τον άγγλο στρατηγό Γιανγκ. Λίγα χρόνια αργότερα θα χαραχθούν τα 180 χιλιόμετρα της, διχοτομώντας το έδαφος του πολυπαθού νησιού.

Συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου

Δεν ήταν η πρώτη φορά που γίνονταν συμπλοκές μεταξύ των δύο κοινοτήτων στην Κύπρο. Αμέσως μετά το διαβόητο «σχέδιο Μακμίλαν» της Μ. Βρετανίας (1958), που ουσιαστικά επέβαλλε τριπλή κατοχή στο νησί (βρετανική, ελληνική και τουρκική) και κινούνταν στην κατεύθυνση της διχοτόμησης, ξέσπασαν πολύ σοβαρές συγκρούσεις μεταξύ Τουρκοκυπρίων και Ελληνοκυπρίων. Όπως αποκαλύφθηκε αργότερα, πίσω από τα γεγονότα βρίσκονταν οι Άγγλοι που ήθελαν να αποδυναμώσουν τον ανταποικιακό αγώνα του κυπριακού λαού. Οι συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου το 1959 (αγγλικής και αμερικανικής έμπνευσης) ήταν το αποτέλεσμα του εκβιασμού που δέχτηκε η κυπριακή ηγεσία ώστε να αποφύγει τη διχοτόμηση. Υπήρχε ταυτόχρονα και μυστική συμφωνία για ένταξη της Κύπρου στο ΝΑΤΟ.

Οι όροι των συμφωνιών καθιστούσαν ουσιαστικά μη βιώσιμη τη διακυβέρνηση του νησιού. Το βέτο, που μπορούσε να αξιοποιήσει η τουρκοκυπριακή ή η ελληνοκυπριακή πλευρά σε οποιαδήποτε απόφαση, έφερε το αναμενόμενο αδιέξοδο. Βέβαια το σημαντικότερο ήταν ότι έλειπε η βούληση από τη μεριά των δύο ηγεσιών για ενιαία και ανεξάρτητη πολιτική, έξω από τις ιμπεριαλιστικές παρεμβάσεις, και η αδυναμία του ανταποικιακού κινήματος να απαντήσει στα ιμπεριαλιστικά σχέδια, αφού μέσα σε αυτό κυριαρχούσαν εθνικιστικές απόψεις.

Τα αλληπάλληλα βέτο που έθεσε ο τουρκοκύπριος αντιπρόεδρος της κυπριακής κυβέρνησης Φαζίλ Κιουτσούκ, με τελευταίο αυτό της 30ής Νοέμβρη του 1963 για την ψήφιση του προϋπολογισμού, έδωσαν την αφορμή που περίμεναν οι Άγγλοι να προτρέψουν τον Μακάριο ώστε να καταθέσει στον Κιουτσούκ και στις κυβερνήσεις των τριών εγγυητριών δυνάμεων - αγγλική, τουρκική και ελληνική - πρόταση 13 σημείων αναθεώρησης του Συντάγματος, με αλλαγές στον τρόπο λήψης των αποφάσεων της κυβέρνησης. Μάλιστα η παρότρυνση έγινε από τον άγγλο υπουργό Κοινοπολιτειακών Υποθέσεων, Ντάνκαν Σάντις, και τον Ύπατο Αρμοστή της Μεγάλης Βρετανίας στην Κύπρο, Άρθουρ Κλαρκ, που φέρεται να συνέβαλε και στη σύνταξή τους.

Τα 13 σημεία αφαιρούσαν όμως το δικαίωμα του βέτο, καθιστώντας ουσιαστικά την τουρκοκυπριακή πλευρά μια μειονότητα με ισχνή συμμετοχή στις αποφάσεις. Ήταν φυσικό η τουρκική κυβέρνηση να απορρίψει την πρόταση, πράγμα που έγινε στις 16 Δεκέμβρη, και να απειλεί μάλιστα με στρατιωτική επέμβαση σε περίπτωση εφαρμογής τους. Οι επόμενες μέρες ήταν μια περίοδος προετοιμασίας και

των δύο πλευρών και κυρίως των παραστρατιωτικών οργανώσεων για την επικείμενη σύγκρουση.

Τα γεγονότα

Η αφορμή δόθηκε τις πρώτες πρωινές ώρες της 21ης Δεκέμβρη, όταν ελληνοκύπριοι αστυνομικοί της Λευκωσίας προχώρησαν σε έλεγχο οχήματος όπου επέβαινε μια παρέα Τουρκοκυπρίων. Ο οδηγός αρνήθηκε τον έλεγχο με αποτέλεσμα να προκληθεί ένταση και με άλλους Τουρκοκύπριους, να τραυματιστεί ένας ελληνοκύπριος αστυνομικός και δύο Τουρκοκύπριοι να σκοτωθούν.

Ο νέος κύκλος του αίματος στο μαρτυρικό νησί είχε ήδη ανοίξει. Οι εθνικιστικοί κύκλοι και από τις δύο πλευρές είχαν από καιρό εξοπλιστεί και σύντομα ξεκίνησαν οι συμπλοκές. Από την πλευρά των Ελληνοκυπρίων ο Πολύκαρπος Γεωργιάδης (υπουργός Εξωτερικών και πράκτορας της CIA που είχε σχέσεις με τον ΙΔΕΑ), ο Βάσος Λυσαριδής (διαγραμμαμένος από το ΑΚΕΛ με την κατηγορία του πράκτορα των Άγγλων) και ο Νικόλαος Σαμψών (πράκτορας της CIA και μελλοντικός διορισμένος πρόεδρος του νησιού μετά το πραξικόπημα Ιωαννίδη το 1974) είχαν οργανώσει ελληνοκυπριακές παραστρατιωτικές ομάδες. Από την άλλη, ο Ραούφ Ντενκτάς είχε δημιουργήσει την ακροδεξιά ομάδα ΤΜΤ (Τουρκική Οργάνωση Αντίστασης) που εξοπλίστηκε από την Τουρκία.

Την ημέρα της κηδείας των δύο νεκρών (22 Δεκέμβρη) ένοπλες ελληνοκυπριακές παραστρατιωτικές ομάδες πυροβολούσαν ανεξέλεγκτα στους δρόμους της Λευκωσίας. Αντίστοιχα έδρασαν και ένοπλες ομάδες Τουρκοκυπρίων, στήνοντας και οδοφράγματα. Οι συγκρούσεις γενικεύθηκαν σε πολλές συνοικίες της Λευκωσίας αλλά και στη Λάρνακα.

Το βόρειο τμήμα της Λευκωσίας καταλήφθηκε από Τουρκοκυπρίους. Η ΤΟΥΡΔΥΚ παρατάχθηκε κατά μήκος του δρόμου Λευκωσίας - Κερύνειας, με στόχο την ασφαλή διέλευση τουρκικών στρατευμάτων σε περίπτωση απόβασης και άλλες τουρκοκυπριακές ομάδες δημιούργησαν προγεφυρώματα σε καίρια σημεία του νησιού.

Στις 23 Δεκεμβρίου η ομάδα του Σαμψών εισέβαλε στην Ομορφίτα (προάστιο της Λευκωσίας με πλειοψηφία Τουρκοκυπρίων) και προχώρησαν σε μια ωμή σφαγή αμάχων, εκτελώντας γυναίκες και παιδιά. Είχε προηγηθεί η περικύκλωση της ελληνικής συνοικίας στην Ομορφίτα από Τουρκοκυπρίους, που λειτούργησε ως αφορμή για την επέμβαση του Σαμψών και την κτηνωδία που ακολούθησε.

Οι πιο σκληρές μάχες διεξήχθησαν την ημέρα των Χριστουγέννων κυρίως στις τουρκοκυπριακές συνοικίες. Οι επιθέσεις των ελληνοκυπριακών ομάδων συνεχίστηκαν και σε άλλα χωριά, αναγκάζοντας εκατοντάδες Τουρκοκύπριους να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους. Μέχρι τις 31 Δεκέμβρη είχαν σκοτωθεί εκατοντάδες κι από τις δύο πλευρές, στην πλειοψηφία τους Τουρκοκύπριοι.

Οι συγκρούσεις δεν σταμάτησαν ούτε τον επόμενο χρόνο με ακόμα περισσότερους νεκρούς. Το αποτέλεσμα ήταν 25.000 Τουρκοκύπριοι -περίπου το ένα τέταρτο του τουρκοκυπριακού πληθυσμού- να φύγουν από τα χωριά τους λόγω των

διαρκών απειλών αλλά και της πολιτικής του Ντενκτάς για δημιουργία αμιγώς τουρκοκυπριακών θυλάκων. Τα σπίτια και οι περιουσίες τους καταστράφηκαν ή λεηλατήθηκαν. Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ, τα λεηλατημένα σπίτια ανέρχονταν σε 2.000. Αντίστοιχα 500 Ελληνοκύπριοι εγκατέλειψαν τα σπίτια τους.

Η στάση της ελληνικής και της τουρκικής κυβέρνησης

Η πρόσφατα εκλεγμένη ελληνική κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου (Νοέμβρης 1963) -αλλά και υπό παραίτηση γιατί αναγκάστηκε να τη σχηματίσει μειοψηφικά, με τη στήριξη της ΕΔΑ- φαίνεται πως δεν ήταν ενήμερη για τις κινήσεις του Μακάριου και τα 13 σημεία. Αν και στη συνάντηση των υπουργών Εξωτερικών Ελλάδας-Τουρκίας μετά τη Διάσκεψη του ΝΑΤΟ στις 19 Δεκέμβρη υποστήριξε τις θέσεις του αρχιεπίσκοπου, αντιλαμβανόταν ότι η παραπέρα όξυνση δεν τη συνέφερε. Μάλιστα ο ίδιος ο Γ. Παπανδρέου είπε ότι θεωρούσε άκαιρη την πρωτοβουλία του Μακάριου και ότι έπρεπε κάθε ενέργεια στην Κύπρο να γίνεται σε συνεννόηση με την ελληνική κυβέρνηση. Υποστήριζε ότι το Κυπριακό θα λυθεί όχι μέσα στον ΟΗΕ αλλά μέσα στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ, κάτι που ευνοούσε τις ΗΠΑ. Ήθελε να αποφύγει κάθε ευθύνη, γι' αυτό και στις 24 Δεκέμβρη παραιτήθηκε και αντικαταστάθηκε από την υπηρεσιακή του Ι. Παρασκευόπουλου που θα διενεργούσε νέες εκλογές.

Η τουρκική κυβέρνηση με μηνύματα προς τις ΗΠΑ, Αγγλία, Δυτ. Γερμανία και Ελλάδα κατηγόρησε την κυπριακή κυβέρνηση για γενοκτονία σε βάρος των Τουρκοκυπρίων. Στις 25 Δεκέμβρη τουρκικά αεροπλάνα πέταξαν πάνω από τη Λευκωσία και άλλες πόλεις. Ο τουρκικός στόλος αντίστοιχα άρχισε να μετακινείται απειλητικά, παραβιάζοντας τα χωρικά ύδατα της Κύπρου. Ήταν φανερό ότι η Τουρκία απειλούσε να κάνει χρήση του δικαιώματός της από τις συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου για επέμβαση στην Κύπρο, ως εγγυητρια δύναμη, ακόμα και μονομερώς.

Η στάση των ιμπεριαλιστών

Οι εξελίξεις ευνοούσαν τη Μ. Βρετανία και τις ΗΠΑ, παρά τις σοβαρές μεταξύ τους διαφορές (οι Αμερικανοί ήθελαν να κυριαρχήσουν στο νησί στη θέση των Άγγλων). Οι επίσημες στρατιωτικές δυνάμεις της Ελλάδας και της Τουρκίας στην Κύπρο (ΕΛΔΥΚ και ΤΟΥΡΔΥΚ) τέθηκαν κάτω από βρετανική διοίκηση. Βρετανικά τεθωρακισμένα πήραν θέσεις ανάμεσα στις αντιμαχόμενες πλευρές μέσα στη Λευκωσία και βρετανικές στρατιωτικές ενισχύσεις έφτασαν από τη Λιβύη στις 26 Δεκέμβρη. Η ελ-

ληνική πλευρά ζήτησε ακόμα και την παρέμβαση του αμερικανικού δού στόλου. Ο Ν. Χρουστσόφ προειδοποίησε την Τουρκία ότι σε περίπτωση επέμβασης εναντίον της Κύπρου η ΕΣΣΔ δεν θα μείνει αδιάφορη. Όλα λειτουργούσαν υπέρ των ιμπεριαλιστών.

Η τουρκική επέμβαση αποφεύχθηκε και οι Αγγλοαμερικανοί εδραίωσαν την παρουσία τους στο νησί. Οι εξελίξεις των τελευταίων χρόνων στη Μ. Ανατολή και Β. Αφρική (νασερισμός, εξέγερση στην Υεμένη, ανεξαρτησία Αλγερίας κ.ά.) αλλά και η δυναμική παρέμβαση της Σοβιετικής Ένωσης στην περιοχή καθιστούσε επιτακτική την ανάγκη για πλήρη έλεγχο της Κύπρου από τους Δυτικούς και πρόσδεση της στο ΝΑΤΟϊκό άρμα.

Η συμφωνία της «πράσινης γραμμής»

Μετά την πρόσκαιρη κατάπαυση του πυρός, οι Τουρκοκύπριοι αποσύρθηκαν από τα χωριά των οποίων η πλειοψηφία ήταν ελληνική και εγκαταστάθηκαν σε θύλακες που προστατεύονταν από ενόπλους. Η λύση της διχοτόμησης ήρθε ακόμα πιο κοντά αφού οι εξελίξεις μετά τις εθνικιστικές εξάρσεις και τις ιμπεριαλιστικές παρεμβάσεις συνηγορούσαν στο γεγονός ότι οι δύο κοινότητες δεν μπορούσαν πλέον να συμβιώσουν ειρηνικά.

Στις 29 Δεκεμβρίου 1963 υπογράφηκε από τον Μακάριο και τον Κουτσοιούκ κατάπαυση του πυρός. Παρόντες φυσικά ήταν και οι Βρετανοί. Ο βρετανός στρατηγός Γιανγκ, σε μια πρώτη επίσημη προσπάθεια διχοτόμησης της Κύπρου, χάραξε την Πράσινη Γραμμή στο χάρτη της Λευκωσίας (ονομάστηκε έτσι από το χρώμα του μαρκαδόρου που χρησιμοποίησε) για να χωρίσει τις βόρειες τουρκοκυπριακές συνοικίες από τις νότιες ελληνοκυπριακές. Οι συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου απέφεραν καρπούς. Η υποτιθέμενη ανεξαρτησία του νησιού που προέβλεπαν αποδείχθηκε ότι ήταν ένας επιδέξις χειρισμός των ιμπεριαλιστών για να προωθήσουν τη θέση τους για τη διχοτόμηση και τη διπλή ένωση. Το αγγλοαμερικανικό σχέδιο για το διαμελισμό της Κύπρου είχε αρχίσει να υλοποιείται.

Πηγές

«Από τον εμφύλιο στη Χούντα», τ. Δ, 1961-1964, Σπ. Λιναρδάτος, εκδ. Παπαζήση

«Ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας», τ. τρίτος, Ν. Ψυρούκης, εκδ. Επικαιρότητα
«Ο κυπριακός κοινωνικός σχηματισμός (1191-2004). Από την συγκρότηση στην διχοτόμηση», Σπ. Σακελλαρόπουλος, εκδ. Τόπος 2017

σχολία

Ακρίβεια I

Νέα σχέδια καταστολής ανακοινώθηκαν από την κυβέρνηση του ακροδεξιού προέδρου Χαβιέ Μιλίε στην Αργεντινή. Τα άτομα και οι οργανώσεις που διαδηλώνουν θα ταυτοποιούνται με «βίντεο και ψηφιακά μέσα» και στη συνέχεια θα χρεώνονται το κόστος αποστολής των δυνάμεων ασφαλείας. «Το κράτος δεν πρόκειται να πληρώσει τη χρήση των δυνάμεων ασφαλείας», δήλωσε η υπουργός Ασφαλείας του Μιλίε, Πατρίθια Μπούλριτς. 1000 πέσος η ξυλιά.

Όμηροι

Εκπρόσωπος του ισραηλινού στρατού δήλωσε την Παρασκευή πως σκότωσε -κατά λάθος, όπως ανέφερε- τρεις ομήρους που κρατούσε η Χαμάς στη Γάζα, κατά τη διάρκεια ενός επεισοδίου που «είναι υπό εξέταση». Οι τρεις όμηροι αναγνωρίστηκαν λανθασμένα ως απειλή, παρότι κρατούσαν λευκή σημαία. Συνηθισμένοι στόχοι.

Προϋπολογισμός

Το Κογκρέσο των ΗΠΑ ενέκρινε αμυντικό προϋπολογισμό (NDAA) που προβλέπει ετήσιες δαπάνες-ρεκόρ 886 δισεκατομμυρίων δολαρίων και ταυτόχρονα εγκρίνει τη συνέχιση πολιτικών όπως την παροχή στρατιωτικής βοήθειας στην Ουκρανία. Σημαία από σάβανα.

Άρνηση

Μονάδες των ΜΑΤ αρνήθηκαν προσωρινά να πάνε στη Λεωφόρο για το ποδοσφαιρικό ματς του Παναθηναϊκού εις ένδειξη συμπαράστασης στον 31χρονο αστυνομικό που τραυματίστηκε σοβαρά από φωτοβολίδα στα επεισόδια στου Ρέντη. Στις εξώσεις είναι στην ώρα τους.

Ακρίβεια II

Αύξηση σχεδόν 50% αναμένεται να δουν στις αποδοχές τους 19 εξωκοινοβουλευτικοί υπουργοί της κυβέρνησης, σύμφωνα με τροπολογία που κατατέθηκε στη Βουλή. Το καλάθι του υπουργού.

Ακρίβεια III

«Δεν είναι όλα τέλεια στη χώρα μας. Έχουμε πολλή δουλειά να κάνουμε ακόμα. Φέρουμε ότι η ακρίβεια δαγκώνει ειδικά στο σούπερ μάρκετ, αλλά πρέπει να ξέρετε ότι θα είμαστε πάνω από

το πρόβλημα στηρίζοντας τους πιο ευάλωτους με διαρκείς ελέγχους, ώστε να μην υπάρχει καμία ανοχή στην κερδοσκοπία», είπε αναφερόμενος στην ακρίβεια ο πρωθυπουργός. Ρώτησα όλους μας τους υπουργούς.

Πολιτισμός I

Αυξήσεις για το εισιτήριο εισόδου στην Ακρόπολη, στο πλαίσιο γενικότερων αυξήσεων των τιμών εισόδου σε αρχαιολογικούς χώρους και μουσεία και κατάργηση του ενιαίου εισιτηρίου, ανακοίνωσε το υπουργείο Πολιτισμού, πατώντας πάνω στην ομόφωνη -όπως αναφέρεται- θετική γνωμοδότηση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου. Ακριβότερο από το Βρετανικό Μουσείο.

Πολιτισμός II

Αντίστοιχες σοβαρές αυξήσεις σημειώνονται στα υπόλοιπα μνημεία. Χαρακτηριστικό είναι πως το φθηνότερο εισιτήριο από 2 ευρώ αυξάνεται στα 5 ευρώ (αύξηση 150%), ενώ πλέον τα άτομα ηλικίας 65+ από χώρες της Ε.Ε. τους θερινούς μήνες δεν θα δικαιούνται μειωμένο εισιτήριο. Ακρίβυνε το ταμείοντο.

Πολιτισμός III

Εκτός των παραπάνω προβλέπονται και ρίνε ξεναγήσεις στην Ακρόπολη με αντίτιμο 5.000 και bonus αναμνηστικά δωράκια. Κομματάκια από τις Καρυάτιδες.

Θεσσαλία

«Θάλασσα» τα προβλήματα για τους φτωχομεσαίους αγρότες

Τρειςήμισι μήνες συμπληρώθηκαν ήδη από τις πλημμύρες του Σεπτεμβρίου στη Θεσσαλία. Σ' αυτούς τους τρειςήμισι μήνες όχι μόνο δεν επουλώθηκαν οι πληγές, αλλά μέρα με τη μέρα αποκαλύπτεται και συνειδητοποιείται η πραγματική έκταση των προβλημάτων που άφησε ο Daniel.

Τρειςήμισι μήνες μετά και ακόμα υπάρχουν πλημμυροπαθείς που δεν έχουν πάρει αποζημίωση. Οι αποζημιώσεις δίνονται με ρυθμούς χελώνας και σε πολλά χωριά της Καρδίτσας (Μαραθέα, Αγία Τριάδα, Καλογριανά, Κοσκινά κ.ά.) περίπου 20-25% των κατοίκων ακόμα δεν πήραν την εφάπαξ αποζημίωση των 6.600 ευρώ για την κατεστραμμένη οικοσκευή τους. Από την άλλη, πάνω από 30% υπολογίζονται οι αγρότες που ακόμα δεν έλαβαν την αποζημίωση των 2.000€ του «ταμείου αρωγής».

Σε απόγνωση βρίσκονται οι αγρότες στα παρακάγια χωριά της Λάρισας, αφού ακόμα και σήμερα, τρειςήμισι μήνες μετά, πάνω από 180.000 στρέμματα βρίσκονται κάτω από το νερό, ενώ η αποστράγγιση εκτιμάται ότι θα πάρει μήνες ή και χρόνια. Η κυκλοφορία ακόμα δεν έχει αποκατασταθεί, όχι μόνο στο ορεινό και στο επαρχιακό οδικό δίκτυο αλλά και στο βασικό εθνικό δίκτυο, όπως για παράδειγμα στον δρόμο Λάρισα-Καρδίτσα, που μόλις προχθές 20/12 δόθηκε στην κυκλοφορία.

Χιλιάδες αγροτικές οικογένειες έμειναν φέτος χωρίς σοδιά, χωρίς εισόδημα, φορτωμένες με χρέη στους εμπό-

ρους και στους γεωπόνους και με το μέλλον να διαγράφεται μαύρο και άραχνο. Στα βασικά αγροτικά προϊόντα έχουμε βύθιση του αγροτικού εισοδήματος και τεράστια καταστροφή της παραγωγής. Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΠΕΚΕΠΕ, στη Λάρισα φέτος η μέση παραγωγή βαμβακιού έπεσε κάτω τα 120 κιλά ανά στρέμμα, όταν πέρυσι ήταν πάνω από 310 κιλά το στρέμμα. Τα ίδια και στην Καρδίτσα, που φέτος έχουμε μέση στρεμματική απόδοση περίπου 135 κιλά, όταν πέρυσι ήταν σχεδόν 380 κιλά το στρέμμα. Φέτος, η παραγωγή βαμβακιού της Λάρισας έπεσε στο 4,9% της συνολικής βαμβακοπαραγωγής της χώρας, όταν πέρυσι ήταν στο 9,8%. Τα ίδια και στην Καρδίτσα, που από 17,5% πέρυσι, φέτος έπεσε περίπου στο 8,5%.

Οι αποζημιώσεις που ανακοίνωσε η κυβέρνηση για το βαμβάκι (ΦΕΚ Β'6367/6-11-2023), δεν καλύπτουν την πραγματική ζημιά που έπαθαν οι αγρότες. Έτσι, για την Καρδίτσα και για χωράφια με 100% καταστροφή της παραγωγής, ανακοινώθηκε οριζόντια αποζημίωση για 340 κιλά το στρέμμα, όταν η περσινή μέση παραγωγή είναι στα 379 κιλά ανά στρέμμα και όταν πολλοί αγρότες έχουν παραγωγές που ξεπερνάν τα 400 και τα 450 κιλά το στρέμμα. Αλλά και για αυτά τα 340 κιλά ανά στρέμμα, η αποζημίωση υπολογίζεται μόνο με 0,53 ευρώ το κιλό και όχι με την τρέχουσα τιμή του βαμβακιού, που σήμερα είναι πάνω από 0,61 ευρώ το κιλό.

Από την άλλη, σαν να μην έφτανε η ζημιά στην παραγωγή, έχουμε «ψαλίδι» και στις επιδοτήσεις. Φέτος, οι αγρότες είδαν στους λογαριασμούς τους λιγότερα χρήματα από πέρυσι! Για τη «βασική ενίσχυση», η προκαταβολή που πληρώθηκαν είναι περίπου 21,5% λιγότερη από πέρυσι! Όπως παραδέχτηκε στη Βουλή και ο υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Στ. Κελέτσης, από 1 δισεκατομμύριο 50 εκατ. ευρώ το 2022, φέτος είναι μειωμένη στα 829 εκατ. Και εκτός από τη «βασική», κίνδυνος για «ψαλίδι» υπάρχει και για την «συνδεδεμένη ενίσχυση» (73-75 €/στρέμμα) αφού κανένας σχεδόν βαμβακοπαραγωγός δε καλύπτει το πλαφόν που βάζει η ΚΑΠ (304 κιλά ελάχιστη παραγωγή ανά στρέμμα) για να δικαιούται κάποιος τη «συνδεδεμένη ενίσχυση». Και από την κυβέρνηση, δεν υπάρχει καμία δέσμευση για να δοθεί η «συνδεδεμένη ενίσχυση» χωρίς «κόφτες» και χωρίς μειώσεις, στο 100% και για όλους τους φτωχομεσαίους αγρότες, με βάση όσα ίσχυσαν πέρυσι.

Χιλιάδες μικρομεσαίοι αγρότες είναι αντιμέτωποι με μια πολιτική αντιαγροτική, που τους φτωχοποιεί και τους ξεκληρίζει χρόνο με τον χρόνο. Τα καμψώρια ερημώνουν, οι καλλιέργειες εγκαταλείπονται. Χρόνο με τον χρόνο οι φτωχομεσαίοι ξεκληρίζονται και μειώνονται οι καλλιεργούμενες εκτάσεις σε βασικά αγροτικά προϊόντα, όπως χειμερινά σιτηρά, καλαμπόκι, βαμβάκι κ.ά. Για παράδειγμα, για το βαμβάκι,

την 20ετία 2000-2020, οι καλλιεργούμενες εκτάσεις στη Θεσσαλία από 1,5 εκατ. στρέμματα έχουν μειωθεί στα 841.000 στρ. (στοιχεία 2021).

Φραγμό σ' αυτή την πολιτική μπορεί να βάλει μόνο ένα μαζικό αγροτικό κίνημα. Οι κινητοποιήσεις που έγιναν το τελευταίο διάστημα σε Καρδίτσα (Ε65) και Λάρισα (Πλατύκαμπος) δεν είχαν ούτε τη διάρκεια ούτε τη μαζικότητα παλιότερων εποχών. Φταίει από τη μια η «στάχτη στα μάτια» που ρίχνει η κυβέρνηση με τις όποιες αποζημιώσεις, αλλά κυρίως φταίει η αποσυγκρότηση του αγροτικού κινήματος. Για να κωταρριστεί η αντιαγροτική πολιτική, απαιτείται αγροτικό κίνημα πραγματικό και όχι εικονικό, που θα 'χει κορμό τους φτωχομεσαίους αγρότες, με συσπείρωση στη βάση, μέσα από πραγματικούς αγροτικούς συλλόγους και όχι συλλόγους-σφραγίδες ή κομματικά παραμάγαζα, με δημοκρατικές διαδικασίες και αγωνιστικό-δικαστικό προσανατολισμό. Αυτό είναι σήμερα το μεγάλο έλλειμμα, αυτό είναι που πρέπει να οικοδομήσουν οι αγωνιστές αγρότες. Για να ανατραπεί η αντιαγροτική πολιτική. Για αποζημιώσεις στο 100% της πραγματικής ζημιάς. Για εισόδημα που να καλύπτει το κόστος της ζωής. Ενάντια στη φτωχοποίηση και στο ξεκληρίσμα! Για προκοπή, για ζωή, για μέλλον!